

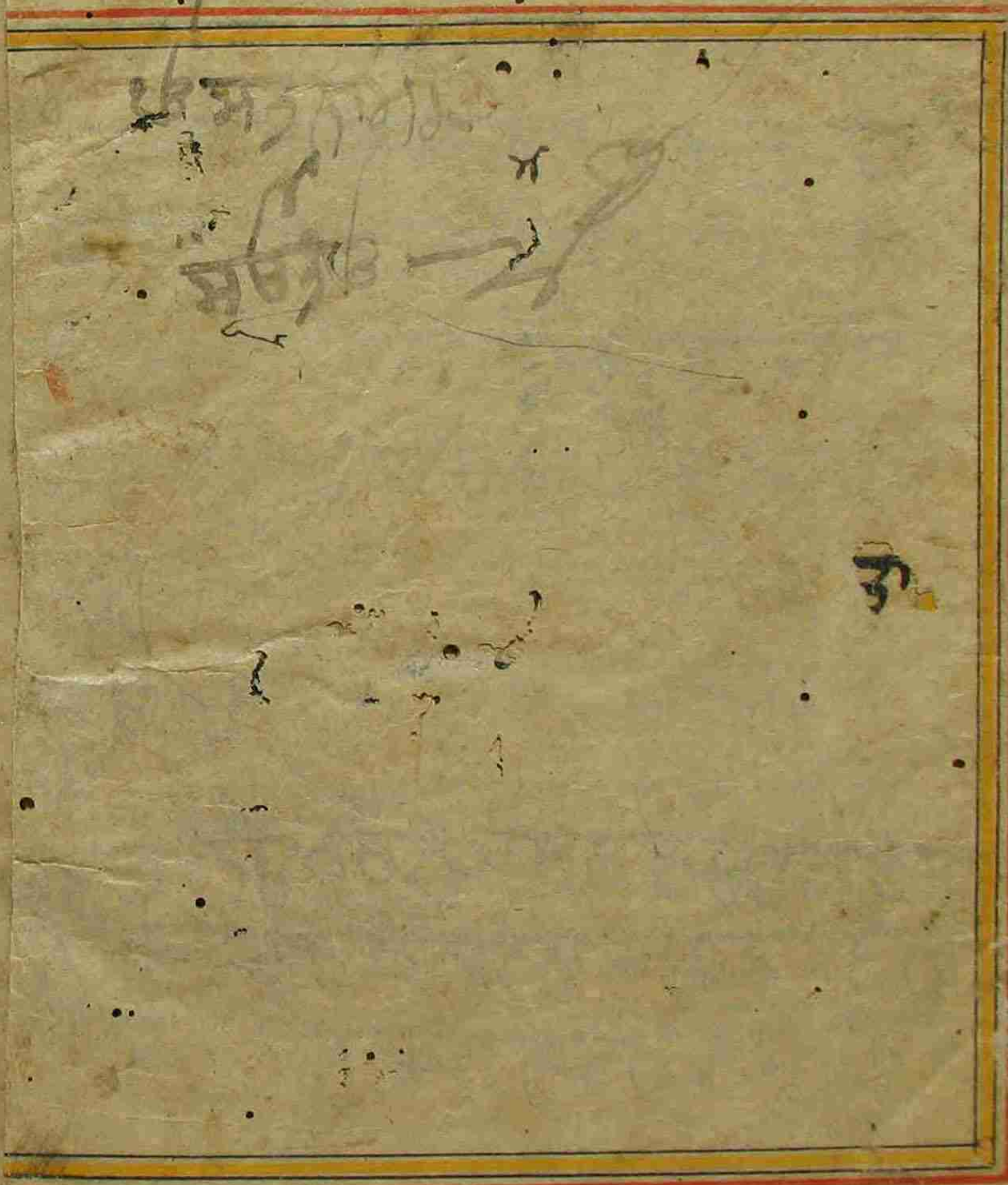
52395

27.

Gurumukhi Grantha, containing
thousands of old verses pertaining
to all the Gurus in Sikhism
Complete, Gurumukhi;
pp. 488.

52395

१६ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੁ
 ਆਦਿ ਸਚੁ ਗੁਰੁ ਆਦਿ ਸਚੁ ॥
 ਭੀਸਚੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਸੀਭੀ ਸਚੁ ॥
 १॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਤੇ ਵਈ ਜੋ ਸੋ
 ਚੀਯਾ ਖਵਾਗਾ ਚੁਪੈ ਚੁਪਨ ਤੇ
 ਵਈ ਜੋ ਯਾਇ ਗੁਰੁ ਆਦਿ ਵਤ
 ਗਾਭੁ ਬਿਨਾ ਭੁਖਨ ਉਤਰੀ ਜੋ
 ਬਿਨਾ ਪੁਰੀ ਆਗਾਗਾ ਸਤੰ ਸਾਸਿ
 ਆਣੁ ਪਾਏ ਖਤੈ ਤਿਤਾਇ ਕਨ
 ਚਲੈ ਨਾਇ ॥ ਕਿਵੇ ਸਚਿ ਆਗਾ
 ਤੇਈ ਮੈ ਕਿਵੇ ਕੁਝੈ ਟੁਟੈ ਪਾਇ ॥

ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋਤਾ ਨੂ
ਤੈਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾ ਨੂ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ
ਦਾ ਤਿਜਾਣੈ ਨੀਸਾ ਨੂ ॥ ਗਾਵੈ
ਕੋਰੁ ਨ ਦਰਿਆਈਆ ਚਾ
॥ ਗਾਵੈ ਕੋਵਿਦਿਆ ਦਿਖਮੁ
ਦੀਚਾਗਾ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋਸਾਜਿਕ
ਰੇਤ ਨੁਖੇ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋਜੀਅਲੈ
ਭਿਰਿਦੇ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋਜਾਪੈਰਿ
ਸੇਵੁੰਗਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋਵੇਖੇਤਾਰ
ਗਾਂਧੂਰਿ ॥ ਕਥਨਾ ਕਥਨਿਅ
ਵੇਤਾਟਿ ॥ ਕਥਿਕਥਿਕਥਿਕਿ

ਆਗੁਆਮੀਸਿਤਵੇਲਾਸਚੁਨਾਭੁਵਰਿ
 ਆਈਵੀਚਗੁਆਕਰਮੀਆਵੇਕਪ
 ਜਾਨਦਰੀਮੋਖੁਦੁਆਗੁਆਨਾਨਕਏ
 ਵੇਜਾਣੀਐਸਰੁਆਪੇਸਚਿਆਰੁ
 ॥੪॥ਥਾਪਿਆਨਜਾਇਕੀਤਾਨਹੋਇ
 ॥ਆਪੇਆਪੇਨਿਰੰਜਨੁਸੇਇਆਜਿ
 ਨਿਸੇਵਿਆਤੀਨਿਪਾਇਆਮਾਨੁ
 ॥ਨਾਨਕਗਾਵੀਐਗੁਣੀਨਿਪਾਨੁ॥
 ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਿਰਖੀਐਭਾ
 ਓ॥ਦੁਖੁਪਰਤਰਿਸੁਖੁਪਾਰਿਏਜਾ
 ਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਦੰਗੁਰਮੁਖਿਵੇਦੰ

ਮਾਇਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ॥
ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇ ਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਸਭ ਨਾਜੀ
ਆਕਾ ਇਕ ਦਾ ਤਾ ਸੀ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾ
ਈ॥੬॥ ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਤੋਰ
ਦ ਸੁਣੀ ਤੇ ਇਹ ਨ ਦੁਖ ਭਾਵਿ ਚਿ
ਜਾਣੀ ਐ ਨਾ ਲਿਖ ਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਚੰ
ਗਾਨਾ ਉਰਖਾਇ ਕੈ ਜ ਸੁਕੀ ਗਤਿ ਜਗਿ
ਥੇ॥ ਇਹ ਜੋ ਤਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਨ ਆਵਈ
ਤਵਾਂਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋ॥ ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀ
ਟੁਕਾਰਿ ਦੇ ਸੀ ਦੇ ਸੁਧਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰ
ਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣ ਵੰਤਿ ਆਗੁਣੁ

ਕਭਗਤਾਸਦਾਦਿਗਾਸੁਆਸੁਣਿਐ
ਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁਆਸੁਣਿਐਸਤੁ
ਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁਆਸੁਣਿਐਅਠਸਠਿ
ਕਾਇਸਨਾਨੁਆਸੁਣਿਐਪਾੜਿਪਾੜਿਪਾ
ਵਹਿਮਾਨੁਆਸੁਣਿਐਯਾਗੈਸਤਜਿ
ਧਿਆਨੁਆਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਦਿ
ਗਾਸੁਆਸੁਣਿਐਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ
॥੧੦॥ਸੁਣਿਐਸਰਗੁਣਾਕੇਗਾਹ
॥ਸੁਣਿਐਸੇਖਪੀਰਪੀਤਿਸਾਹਿ॥ਸੁ
ਣਿਐਅੰਧੇਪਾਵਹਿਰਾਹੁਆਸੁਣਿਐ
ਹਾਥਹੋਵੈਅਸਗਾਹੁਆਨਾਨਕਭਗਤਾ

ਗਗਿਠੰਨਪਾਇਆਮੰਨੈਪਾਤਿਸਿਉਪਰਗ
ਟੁਜਾਇਆਮੰਨੈਮਗੁਨਚਲੇਪੰਥੁਆਮੰਨੈਧ
ਰਮਸੇਤੀਸਨਬੰਧੁਆਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰ
ਜਨੁਤੋਇਆਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋ
ਇਆ॥੧੧॥ਸੰਨੈਪਾਵਹਿਮੇਖੁਦੁਆਰੁ॥
ਮੰਨੈਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁਆਮੰਨੈਤਰੈਤਾਰੈ
ਗੁਰੁਸਿਖੁਆਮੰਨੈਨਾਨਕਭਵਹਿਨਾਰਿ
ਖਾਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਤੋਇਆਜੇਕੋ
ਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇਆ॥੧੫॥ਪੰਚਪਰਵ
ਣਪੰਚਪਰਧਾਨਾਪਦੈਪਾਵਹਿਦਰਗ
ਹਿਮਾਨੁਪਦੈਸੇਹਹਿਦਰਿਗਜਾਨੁ॥

ਤਿਜਾਣੈਕੈਨੁਕੁਤਾਕੀਤਾਪਸਾਉਏ
ਕੈਕਵਾਉਗਾਤਿਸਤੋਤੋਏਲਖਦਰੀ
ਆਉਗੁਕਦਗਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚ
ਗੁਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਗਜੈ
ਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭੁਲੀਕਾਗਾਤੁਸਦਾ
ਸਫਾਮਾਤਿਨਿਰੰਕਾਗਾ॥੧੬॥ਅਸੀਖ
ਜਪਅਸੀਖਭਾਉਗਾਅਸੀਖਪੁਜਾਅ
ਸੀਖਤਪਤਾਉਗਾਅਸੀਖਗਰੰਥਮੁਖਿ
ਵੇਦਪਾਠਾਅਸੀਖਜੈਗਮਨਿਰਹ
ਹਿਉਦਾਸਾਅਸੀਖਭਗਤਗੁਣਗਿ
ਆਨਵੀਚਾਗਾਅਸੀਖਸਤੀਅਸੀਖ

ਅਸੀਖਮਯੋਛਮਯੁਭਾਥਿਖਾਤਿ॥ਅ
ਸੀਖਾਨਿੰਦਕਸਿਰਿਕਰਤਿਭਾਭਾਨ
ਨਕੁਨੀਚੁਕਰੈਦੀਚਾਭਾ॥ਵਾਰਿਆ
ਨਜਾਵਾਭੇਕੁਥਾਗਾਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸ
ਈਰੁਣੀਕਾਰਾ॥ਤੁਸਦਾਸਯਾਮਾਤਿ
ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੧੮॥ਅਸੀਖਨਾਵਸਸੀ
ਖਬਾਵਾ॥ਅਗੰਮਅਗੰਮਅਸੀਖਯੋ
ਆ॥ਅਸੀਖਕਹਾਤਿਸਿਰਿਭਾਭੁਰੈਇ
ਅਖਰੀਨਾਮੁਅਖਰੀਸਾਯਾ॥ਅਖ
ਰੀਗਿਆਨਗੀਤਗੁਣਗਾਤਿ॥ਅ
ਖਰੀਇਖਣੁਬੰਧਣੁਬਾਣਿ॥ਅਖ

ਐਮਤਿਪਾਪਕੈਸੰਗਾਓਤੁਧੋਪੈਕਾਵੈ
ਕੇਰੀਗਾਪੁੰਨੀਪਾਪੀਆਖਣੁਨਾਰਿ
॥ ਕਾਰਿਕਾਰਿਕਰਣਾਇਬਿਲੋਜਾਨੁ॥
ਆਪੇਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਤੁਨਾਨਕ
ਹੁਕਮੀਆਵਹੁਜਾਤੁ॥੨੦॥ਤੀਰਥੁ
ਤਬੁੰਦਾਇਆਵਤੁਦਾਨੁ॥ਜੇਕੋਪਾਵੈ
ਤਿਯਕਾਮਾਨੁ॥ਸੁਣਿਆਮੀਨਿਆ
ਮਨਿਕੀਤਾਭਾਉ॥ਅੰਤਰਿਗਤਿਤੀ
ਰਥਿਮਾਇਨਾਉ॥ਸਾਰਿਗੁਣੁਤੇਰੇਮੈ
ਨਾਹੀਕੋਇ॥ਾਵਿਣੁਗੁਣੁਕੀਤੇਭਗ
ਤਿਨਤੇਇ॥ਸੁਆਸਤਿ॥ਬਿਬਾਣੀ

ਸਾਨ੍ਹਾਗੀਵਿਉਹਰਨੀਵਿਹਜਾਨਾਨਾਨ
 ਕਾਥਾਖਲਿਸਮੁਕੇਆਖੈਦਿਕਤੁਇਕੁਮਿ
 ਆਨਾਹੁਡਾਸਾਗਿਧੁਹਡੀਨਾਈਵੀਤਾ
 ਜਾਕਾਹੈਹੋ। ਨਾਨਕਕੇਕੇਆਖੈਨਾਨਕੇ
 ਗੋਗਾਇਆਨਸੇਹੈ॥੨੧॥ ਪਾਤਾਲਾਪਾ
 ਤਾਲਲਖਆਗਾਸਾਆਗਾਸਾ। ਚਿਤ੍ਰਕਓ
 ਚਿਤ੍ਰਕਾਲਿਖਰੇਦੇਦਰਕਹਨਿਦਿਕਦਾਤਾ॥
 ਸਗਸਮਠਾਰਹਕਹਨਿਕੋਤੇਬਾਅਸਲੁ
 ਦਿਕੁਪਾਤਾ। ਲੇਖਾਹੈਦਿਤਾਲਿਖੀਅੰਲੇ
 ਥੇਹੈਦਿਹਿਲਾਸਾ। ਨਾਨਕਦੇਡੰਡਾਆਖੀਅੰ
 ਆਪਿਜਾਹੈਆਪੁ॥੨੨॥ ਸਾਨ੍ਹਾਗੀਸਾ
 ਲਾਗਿਹੈਤੀਸੁਗਤਿਨਪਾਈਆਰਿਨਦੀ

ਸੁਮਨਤੁਨਵੀਸਗਰਿ॥੨
 ੨॥ਅੰਤੁਨਸਿਭਤੀਕਰਤਿ
 ਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਕਰਣੇਵੇ
 ਣਿਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਵੇਖਾਣਿ
 ਸੁਨਾਣਿਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਜਾ
 ਪੈਕਿਆਮਨਿਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁ
 ਨਜਾਪੈਕੀਤਾਆਕਾਰੁ॥ਅੰ
 ਤੁਨਜਾਪੈਪਾਗਾਵਾਰੁ॥ਅੰ
 ਤਕਾਰਣਿਕੇਤੇਬਿਲੁਲਾ
 ਰਿ॥ਤਾਕੇਅੰਤੁਨਪਾਏਜਾ
 ਰਿ॥ਏਨੁਅੰਤੁਨਜਾਣੇਕੋਇ

ਤਿਆਗਣਤਨਹੀਵੀਚਾਰੁ
 ॥ ਕੇਤੇਖਾਪਿਤੁਟਹਿਵੇਕਾਗਾ
 ਕੇਤੇਲੇਲੇਮੁਕਰੁਪਾਹਿਅਕੇ
 ਤੇਮੁਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿਅਕਿਤਿ
 ਆਦੁਖਭੂਖਸਦਮਾਰਾਏ
 ਕ੍ਰਿਦਾਤਿਤਰੀਦਤਾਰਾਬਿ
 ਵਿਖਲਾਸੀਭਾਣੈਹੋਇਹਿ
 ਰੁਆਖਿਨਸਕੋਕੋਇਹਿਜੇ
 ਕੋਖਾਇਕੁਆਖਣਿਪਾਇਹਿ
 ਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖਾ
 ਏਹਾਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਵੇ

ਨਾਨਾਮੁਕੁਬਖਸੀਸਾਨਾਮੁਕੁ
 ਚੀਬਾਨਾਨਾਮੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ
 ਕੁਕੁਰਮਾਨਾਨਾਮੁਕੁਕੁਕੁ
 ਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ
 ਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ
 ਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ
 ਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ
 ਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ
 ਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ
 ਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁਕੁ

ਖੀਐਸਿਰਿਗਵਹਾਗਵਰੁ
 ॥੨੬॥ਸੇਵਰੁਕੇਤਸੇਘਰੁਕੇ
 ਹਾਜਿਤੁਬਾਹਿਸਰਬਸਮਾ
 ਯੋਧਾਜੇਨਾਦਅਨੇਕਅ
 ਸੰਖਾਕੇਤਵਾਵਣਹਾਰੇਕੇ
 ਤੇਗਾਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅ
 ਨਿਕੇਤੇਗਾਵਣਹਾਰੇਗਾ
 ਵਹਿਤੁਨੇਪਉਣੁਪਾਣੀ
 ਬੈਸਿਤਰੁਗਾਵੇਰਾਜਾਪਰਮੁ
 ਦੁਆਰੇਗਾਵਹਿਚਿਤੁਗੁ
 ਪਤੁਇਥਿਜਾਣਹਿਇਥਿ

ਵਹਿ ਮੇਰ ਨੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰ
 ਨਿਸੁਰਗਾਮ ਛਪਾਇ ਅਏ
 ॥ ਗਾਵਨਿ ਹਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇ
 ਰੇਅਠ ਸਾਠਿ ਤੀਰ ਬਨਾਏ
 ॥ ਗਾਵਨਿ ਜੋਧ ਮਹਾ ਬਲ
 ਸੁਰਗਾ ਗਾਵਨਿ ਖਾਣੀ ਚਾ
 ਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਖੰਡ ਮੰਡ
 ਲਾਵਰ ਭੰਡ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰ
 ਖੇਧਾਰੇ ਸੇਈ ਤੁਧ ਨਗਾਵ
 ਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਹਤ ਤੇ
 ਭਗਤ ਹਸਾਏ ਹਿਰੈ

ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ
 ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ॥
 ਸੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿ
 ਸਾਹਿ ਬੁਨਾਨ ਕਰਹੁ ਦੁਰ
 ਜਾਈ॥ ੨੨॥ ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ
 ਸਹਮੁ ਪਤੁ ਏਈ ਧਿਆਨ
 ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਰੂਤਿ॥ ਗੰਧ
 ਬਾਕਾ ਬੁਕਾ ਅੰਗੀ ਕਾਇ
 ਆਜੁ ਗਤਿ ਰੰਗਾ ਪਰਤੀ
 ਤਿ॥ ਅਮਾਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ
 ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ

3

ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਦੁ ਅ
 ਨਾਦਿ ਅਨਾਤਿ ਤੁਹੁ ਤੁਹੁ
 ਏਕੇ ਦੇਸੁ ॥ ੩੬ ॥ ਏਕਾਮ
 ਈਤੁ ਗਾਤਿ ਦਿਅਾਈਤਿ
 ਨਿਚੋਲੇ ਪਰਵਾਨਾ ਗਿਰੁ
 ਸਿਸਾਹੀ ਇਕੁ ਰੰਗਾਹੀ ਇ
 ਕਾਦਾ ਏਦੀ ਬਾਣੁ ਜਿੰਦ
 ਤੇ ਸੁਕਾਵੇਤਿ ਦੇਚਲਾਵੇ
 ਜਿੰਦੁ ਦੇਹੁ ਰਮਾਣੁ ਆਥ
 ਹੁਵੇ ਖੋਓ ਨਾਨਕ ਹਿਨ ਆ
 ਵਬਹੁ ਤਾਏ ਹੁਵਿ ਰਾਣੁ ॥

ਵੇਸੁ॥ ੩੧॥ ਇਕ ਦੂਜੀਭ
 ਲਖਤੋਨਿਲਖਤੋਵਨਿਲ
 ਖਵੀਸਾ॥ ਲਖੁਲਖੁਗੋੜ
 ਆਖੀਅਨਿਏਕੁਨਾਮੁਜ
 ਗਦੀਸਾ॥ ਇਕੁਗਾਨਿਪਤਿ
 ਪਵੜੀਆਚੜੀਐਤੋਇ
 ਇਕੀਸਾ॥ ਸੁਣਿਗਲਾਅ
 ਕਾਸਕੀਕੀਟਾ॥ ਆਈਗੀ
 ਸਾ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐ
 ਕੁੜੀਕੁੜੀਠੀਸਾ॥ ੩੨॥
 ਆਖਣਿਜੇਰੁਚੁਪੈਨਤਜੇਰੁ

ਤਾਣਾ ਗਤਿ ਸੁਵਿਚਿ ਪਰਤੀ
 ਬਾਪਿ ਰਖੀ ਪਹਮ ਸਾਣਾ
 ਤਿ ਸੁਵਿਚਿ ਜੀਆ ਭੁਗ
 ਤਿ ਕੋਰੀ ਗਾਤਿ ਨ ਕੋਨਾ ਮੁ
 ਅਨੇ ਕਾ ਅਨੰਤਾ ਕਰਮੀ
 ਕਰਮੀ ਤੋ ਇਵੀ ਚਾਰੂ
 ਸਚਾ ਅਪਿ ਸਚਾ ਦਰ
 ਬਾਰੂ ਗਤਿ ਬੈਸੋ ਨਿਪ
 ਚਪਰਵਾਣੂ ਨਦਰੀ ਕ
 ਰਮਿ ਪਵਨੀ ਸਾਣੂ ਕਚ
 ਪਕਾਈ ਓਥੋ ਪਾਇਨਾ

ਜਲੋਕੇਤੀਫੁਟੀਨਾਇਆ ੧੧੬॥

॥੨੪॥

੧੪ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੋਦਰਗੁਰੁਆਸਾਮਤਲਾ ੧

ਸੋਦਰੁਤੇਰਾਕੇਹਾਸੋਪਰੁਕੇਹਾਜਿ

ਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਏ॥ਵਾਜੇਤੇ

ਰੋਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਦ

ਵਨਣਹੋਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਪਰੀ

ਸਿਉਕਹੀਅਹਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਦ

ਣਹੋਗਾਗਾਵਾਨਿਤੁਧਨੰਪਦਣ

ਤੁਧੋਨੇ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ਗਾਗਾ ਵਨਿ
 ਤੁਧੋਨੇ ਪੀਰਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀ ਸੁਰੰਤੁ
 ਗੁਜਰੁ ਗੁਵੇ ਵਨਾ ਲੋਗਾ ਗਾ ਵਨਿ
 ਤੁਧੋਨੇ ਜੀਧ ਕੀ ਕਾਮ ਸੁਖ ਹਨਿ
 ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਾਇਆ ਲੋਗਾ ਗਾ ਵ
 ਨਿ ਤੁਧੋਨੇ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠ
 ਸਾਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾ ਲੋਗਾ ਗਾ ਵਨਿ ਤੁ
 ਧੋਨੇ ਜੀਧ ਮਹਾ ਬਲਾ ਸੁਰਾਗਾ ਵਨਿ
 ਤੁਧੋਨੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ਗਾ ਵਨਿ ਤੁਧ
 ਨੇ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਾਰਿ ਕ
 ਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ਸੇਈ ਤੁਧੋਨੇ ਗਾ

ਹਿਰਿਤੁ ਕਮਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ਸੋ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿਸਾਹਿ ਬੁਨ
ਨ ਕਰਹੁ ਟੁਰ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥

ਰਾਗੁ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਭੁਇਦ
ਡਾਅਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੇਵਰੁ ਵ
ਡਾਡੀ ਠਾਠੇਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਨ
ਕਹਿਅ ਜਾਇ ॥ ਕਹੁਣੇ ਵਾਲੇ
ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸ
ਹਿ ਬਾਗਹਿ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਗੁਣੀ ਗਾਹੀ
ਗਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੇ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵ
ਰੁ ਚੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਭਿ ਸੁਰਤੀ

ਸਤੁਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾ ਨਾਨਕ
 ਸਚੁਸਵਾਰਣਨਾਰਾ॥੧॥੨॥ਆਸਾ
 ਮਹਲਾ१ ਆਖਾਜੀਵਿਸਰੈਮਰਿ
 ਜਾਉ॥ਆਖਾਣਿਅਉਖਾਸਾਚਾਨਾ
 ਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮੁਕੀਲਾਗੈਭੂਖਾਉਤੁ
 ਭੂਖੈਖਾਇਚਲੀਅਹਿਭੂਖਾ॥੧॥ਸੋ
 ਕੀਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾ
 ਹਿਭੁਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾ
 ਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਾਡਿਆਈ॥ਆ
 ਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜੇਸਭਿ
 ਸਿਓਕੈਆਖਣਪਾਹਿ॥ਵਡਾਨਹੈ

ਗਾਸਿ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਰੁਰ ਵੇ ਵੇ ਮੇਕ
 ਉਰਾ ਮਨਾ ਮੁਪਰ ਗਾਸਿ॥ ਰੁਰ ਮਤਿ ਨ
 ਮੁਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਹਮ
 ਰੀਰ ਹਰਾਸਿ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਜਨ
 ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸ
 ਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿ
 ਲੈ ਦਿਪਤਾ ਸਾਹਿ ਮਿਲਿ ਸਿੰਗਾਤਿ ਰੁਣ
 ਪਰ ਗਾਸਿ॥ ੨॥ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗੀ ਨ ਜਮ
 ਪਾਸਿ॥ ਜੈ ਸਾਤਿ ਰੁਰ ਸਗਾਇ ਸਿੰਗਾਤਿ
 ਨ ਹੀ ਆਏ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੀ ਵੇ ਪ੍ਰਿਥੁ ਜੀ ਵਾ

ਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੁਕੇਕਾਸਟਰ
 ਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਾਨਿਪਿਤਾ
 ਕਬੂਤਬਾਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀਧਰਿ
 ਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੀਬਾਦੇਠਾ
 ਕੁਦਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿਆ॥੨॥ਉ
 ਡੇਉਡਿਅਵੈਸੋਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚ
 ਰੇਛਾਰਿਆ॥ਤਿਨਕਵਣੁਖਣਾਵੈਕ
 ਵਣੁਚੁਗਾਵੈਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿ
 ਆ॥੩॥ਸਾਭਿਨਿਧਾਨੁਦਸਅਸਟ
 ਸਿਧਾਨਠਾਕੁਰਕਰਤਯਧਰਿਆ॥ਜ
 ਨਨਾਨਕਬਯਾਬਯਿਸਦਬਯਿਜਾ

ਸਤ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਮਨ ਮੋਹਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਮਨ ਮੋਹਿ

ਜੀਤਾਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਸਤੁਘਟਘਟਅੰਤਰਿ
 ਸਰਬਾਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁ ॥
 ਮਾਣਾਇਕਦਾਤੇਇਕਭੇਖਾਰੀਜੀਸ
 ਭਤੇਰੋਚੋਜਾਵਿਡਾਣਾ ॥ ਸਤੁਆਪੇਦਾਤਾ
 ਆਪੇਭੁਗਤਾਜੀਹਉਤੁਧਾਬਿਨੁਅਵ
 ਰੁਨਜਾਣਾ ॥ ਸਤੁਪਾਰਬਹਮਥੇਅੰਤੁਬੇ
 ਅੰਤੁਜੀਤਿਰੋਕਿਆਰੁਣਾਅਥਿਵਖ
 ਣਾਜੇਸ੍ਵੇਤਿਜੇਸ੍ਵੇਤਿਤੁਧਜੀਜਨੁਨਾ
 ਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥ ਹਰਿਧਿਆ
 ਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਤੇਜ
 ਨਚੁਗਾਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਸੇਸੁਕੁਤੁਸੇ

ਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ ਤੇਰੀਅਨਿਕ
 ਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਹਾਰਿਪੂਜਾਜੀਭੁ
 ਪੁਤਾਪਾਹਿਜਪਾਹਿਬੇਅੰਤਾ ਤੇਰੇਅਨੇ
 ਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜਹਿਬਹੁਸਿਮਤਿ
 ਸਾਸਤਜੀਕਾਰਿਕਿਰਿਆਖਟੁਕਰ
 ਮਕਰੰਤਾਸੇਰਗਤਸੇਰਗਤਭਯੋਜ
 ਨਨਾਨਕਜੀਜੋਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਾਰਿਭੁ
 ਗਵੰਤਾਨਾਤੁਆਦਿਪੁਰਖੁਆਪਰੰ
 ਪਰਕਰਤਾਜੀਤੁਪੁਜੇਵਰੁਅਵਰੁਨ
 ਕੋਈਨਾਤੁਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੁ
 ਏਕੋਜੀਗੁਨਿਹਚਲੁਕਰਤਾਸੇਈਨਾਤੁ

ਣਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਆਤੁਧੁਅ
 ਪਿਵਿਛੋਛਾਛਾਆਪਮਿਣਾਇਆ॥
 ੧॥ਤੁਦਰੀਆਉਸਭਤੁਧੁਹੀਮਾਹਿ॥
 ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੁਜਾਕੇਈਨਾਹਿ॥ਜੀਅ
 ਜੰਤਸਭਿਤੇਰਾਖੇਧੁ॥ਵਿਜੋਗਿਸਿ
 ਣਿਵਿਛੋਛਾਛਾਸਿਜੋਗੀਸੇਧੁ॥੩॥
 ਜਿਸਨੇਤੁਜਾਣਾਇਹਿਸੇਈਜਨੁਜਾ
 ਣੈ॥ਹਰਿਰੁਣਸਦਹੀਆਖਿਵਖਾ
 ਣੈ॥ਜਿਨਿਹਾਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁ
 ਪਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾ
 ਇਆ॥੩॥ਤੁਆਪੋਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀ

ਮੁਗਧਾਜਨਮੁਗਾਇਆਪਣਵਤਿਨ
 ਨਕਾਤਿਨਕੀਸਰਣਾਜਿਨਭੂਨਾਹੀਵੀ
 ਸਾਰਿਆ॥੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾਪ
 ਭਈਪਗਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੁਰੀਆ॥
 ਗੋਬਿੰਦਮਿਲਾਣਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀ
 ਆਮਵਰਕਾਜਤੇਰੀਕੀਰੈਨਕਾਮ
 ॥ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਾਤਿਭਜੁਕੇਵਲਾਨਾਮ
 ॥੧॥ਸਰੰਜਾਮਿਲਾਕੁਭਵਜਲਾਤਰ
 ਨਕੈ॥ਜਨਮੁਬਿਥਾਜਾਤਰੰਗਾਮਾਇ
 ਆਕੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਤਪੁਸੰਜਮੁ
 ਧਰੁਕੁਕਮਾਇਆਸੇਵਾਸਾਧਨ

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀ ਅਭੈ ਸ
 ਮਾਣੀ ਅਨਿਦੇਖੈ ਗਾਵੇ ਵਣਹਾਰੁ
 ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਾਪੈ ਵੈਤਿ ਸੁਦ
 ਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ੨॥ ਸੰਬਤਿ ਸ
 ਹਾਇ ਆਸਿ ਲਿਕਾਰਿ ਪਾਵਹੁ
 ਤੇ ਲੁਆਵੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸ ਫੀ
 ਆਜਿ ਉਤੈ ਵੇਸਾਹਿ ਬੁਧਿ ਸਿਉ ਮੇਲੁ
 ॥ ੩॥ ਪਾਰਿ ਪਾਰਿ ਏਤੈ ਪਾਹੁ ਚਾਸ
 ਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੈ ਨਿ॥ ਸਦਣਹਾਰੁ
 ਸਿਮਰੀ ਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੈ
 ਨਿ॥ ੪॥ ੧॥ ਗੁਰੁ ਅਸਾਮੁ ਹਣਾ

ਚਵਰੇ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨ ਰਾਇ ਫੂਲਿ
 ਤਜੇ ਤੀ ॥ ੧ ॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਤੇਇ ॥ ਭ
 ਵਖੀ ਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ
 ਸਬਦ ਵਜੀਤ ਭੇਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸਹਸਤ ਵਨੈ ਨਨ ਨਨੈ ਨਹਿ ਤੇਰਿ
 ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾਏ ਕਤੋਰੀ ॥
 ਸਹਸ ਪਦਾ ਬਿਮਲਾਨ ਨਾਏ ਕਪਦਰੀ
 ਧਾਬਿਨੁ ਸਹਸਤ ਵਰੰਧਾਇ ਵਚਲਤ
 ਮੋਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਮਾਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਭੈਸੇ
 ਇਆਤਿ ਸਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਾਹਿ ਚਾਨ
 ਣੁਹੈ ਇਆ ਗੁਰਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ

ਹਰਿਰਸਸਾਦੁਨਜਧਣਿ ਆਤਿਨਾਅੰਤ
 ਰਿਹਉਮੈਕੰਡਾਹੋ॥ ਜੇਉਜਿਉਚਯਾਹ
 ਚੁਭੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿਜਮਕਾਯੁਸਹਰਿ
 ਸਿਰਿਭੰਡਾਹੋ॥ ੨॥ ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿ
 ਨਾਮਿਸਮਾਣੇਦੁਖੁਜਨਮਮਰਣਭਵਖੰ
 ਡਾਹੋ॥ ਆਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰ
 ਮੇਸਰੁਬਹੁਸੇਭਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਾਹੋ॥ ੩॥
 ਹਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰੇਹਰਿਹਰ
 ਖੁਰਾਖੁਵਡਵਡਾਹੋ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ
 ਅਧਾਰੁਟੇਕਰੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਮੰਡਾ
 ਹੋ॥ ੪॥ ੫॥ ਨਾਗੁਰਾਉੜੀਪੁਰਬੀਮਹ

ਰਨਹੋਇਗੋਛੇਰਾ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁ
 ਰਖਾਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੁਰੇ॥ਨਾਨ
 ਕਦਾਸੁਇਹੈਸੁਖੁਮਾਗੈਸੈਕਉਕਾਰਿਸੈ
 ਤਨਕੀਪੁਰੇ॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥

ਰਾਮਕਣੀਮਹਨਾ॥੧॥੨॥੩॥੪॥੫॥੬॥੭॥੮॥੯॥
 ੧੦॥੧੧॥੧੨॥੧੩॥੧੪॥੧੫॥੧੬॥੧੭॥੧੮॥੧੯॥
 ੨੦॥੨੧॥੨੨॥੨੩॥੨੪॥੨੫॥੨੬॥੨੭॥੨੮॥੨੯॥
 ੩੦॥੩੧॥੩੨॥੩੩॥੩੪॥੩੫॥੩੬॥੩੭॥੩੮॥੩੯॥
 ੪੦॥੪੧॥੪੨॥੪੩॥੪੪॥੪੫॥੪੬॥੪੭॥੪੮॥੪੯॥
 ੫੦॥੫੧॥੫੨॥੫੩॥੫੪॥੫੫॥੫੬॥੫੭॥੫੮॥੫੯॥
 ੬੦॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥
 ੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥
 ੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥
 ੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥

ਠਕਾਗੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਧਧੈ ਧੁਲਿ ਪੜੈ ਮੁ
 ਖਿ ਮਸਤਾ ਕਿ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੁ ਰਾ ॥ ਧਨੁ
 ਧਰਣੀ ਧਰਾ ਆਪਿ ਅਜੇ ਨੀ ਤੇ ਲਿਖੇ ਲਿ
 ਸਚੁ ਪੁਰਾ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜ
 ਏ ਗੁਰੁ ਸੁਰਾ ॥ ੩ ॥ ਫਿ ਆਨੁ ਗਵਾਇ
 ਆਦੁ ਜਾਭਾਇ ਆਗਰ ਬਿਗਲੇ ਬਿਖੁ
 ਖਾਇ ਆਗਰੁ ਰਸੁ ਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ
 ਭਾਵੈ ਸੁਣੀ ਐ ਗਹਿਰੀ ਭੀਰੁ ਗਵਾਇ
 ਆਗਰੁ ਸਚੁ ਕਹਿ ਆਮੀ ਮਿਤੁ
 ਹਿ ਆਮਾਨਿਤ ਨਿਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇ ਆਮਾ
 ਪੇਰੁ ਰਮੁ ਖਿਆ ਪੇਦੇ ਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਤਗਤਿਮਿਤਿਪਾਵੈਆਵਣੁਜਾਣੁਗੁ
 ਈ॥੬॥ਇਕੁਅਚਾਰੁਰੰਗੁਇਕੁਗੁਪੁ
 ਪਉਣਮਾਣੀਅਗਨੀਅਸਰੁਪੁ।ਇਕੁ
 ਰੁਦਰੁਰਵੈਤਿਹੁਲੋਇ।ਇਕੁਬੁਝੈਸੁ
 ਝੈਪਤਿਹੋਇ।ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਲੋਸ
 ਮਸਾਰਿਹੋ।ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੁਦਿਰਲਾ
 ਕੇਣਹੋ।ਜਿਸਨੇਦੋਇਕਿਰਪਾਤੇਸੁ
 ਖੁਪਾਏ।ਗੁਰੁਦੁਆਰੈਆਖਿਸੁਣਾਏ
 ॥੭॥ਊਰਮਧੁਰਮਜੇਤਿਉਜਾਣਾ।ਤੀ
 ਨਿਭਵਣਮਹਿਗੁਰਗੋਪਾਣਾ।ਊਰਮ
 ਵਿਆਅਸਰੁਪੁਦਿਖਾਵੈ।ਕਾਰਿਕਿਰ

ਮਾਹਿਲੁ ਏ ਮਨੁ ਆਮਾਗਿ ਗਾਤਿ ਦਿਨੇ
 ਤਿਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਤੀ ਨਿਭ ਵਨ ਜੁਗਚ
 ਰੇ ਜਾਤਾ ਜਿ ਨਿਜਾਤਾ ਸੇ ਤਿਸ ਹੀ ਜੇ
 ਹਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੀ ਝਾਸਿ ਦੇਹਾ
 ਰਹ ਸੀ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਇਕ ਭਾਇਆ ਅੰਤਰਿ
 ਸਬਦੁ ਸਾਚਿ ਏਵ ਲਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਰੇ ਸੁ
 ਨ ਕੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਰਹ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰ
 ਹੈ ਗਾਜੇ ਗਾਇਰੰ ਕਨਹੀ ਰਹਣਾ ਆਇ
 ਜਾਇ ਜੁਗਚਾਰੇ ਗਾਹਣ ਕਹਣ ਤੇਰ
 ਤੇ ਨ ਕੋਈ ਕਿਸੁ ਪਾਤਿ ਕਰਉ ਬਿਨੀਤੀ ॥
 ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਰਾਮਨਾਮ ਨਿਰੋਧੁ ਗੁਰੁ ਦੇ

ਰੁਗਾਇਆ ਠਗਾਇਠਾਗਿਗਾਣਾਹਨਾਮੁ
 ਪੁੰਜੀਵੇਸਾਹੁਨਾਨਕਸਾਚੀਪਾਤਿ
 ਸਾਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੧੩॥ਆਇਵਿ
 ਗੁਤਾਜਗੁਜਮੁਪ੍ਰਥੁਆਆਈਨਮੇਟ
 ਏਕੈਸਮਰਥੁਆਆਖਿਸੈਲਾਨੀਚਪ
 ਰਿਤੋਇਆਆਖਿਦੇਖਿਨਿਵੇਜਿ
 ਸੁਦੋਇਆਆਖਿਤੋਇਤਾਮੁਗਾਧੁ
 ਸਿਆਨਾ॥ਰੁਗਾਤਿਬਿਯੁਨਾਜਗੁ
 ਬਓਰਾਮੁ॥ਸਰਮਾਹਿਵਰਤੈਏਕੈ
 ਸੋਇਆ॥ਜਿਸਨੈਕਿਰਪਾਕਰੇਤਿਸੁ
 ਪਰਗਟੁਤੋਇਆ॥੧੪॥ਜੁਗਿਜੁਗਿ

॥ ਵੇਣੂ ਨਾਵੈ ਤੋਟਾ ਸਭੁ ਥਾਇ ॥ ਲਾਹ
 ਮਿਲੈ ਜਾਵੇ ਇਥੁ ਥਾਇ ॥ ਵਣੁ ਭੁ
 ਵਪਾਰੁ ਵਣੁ ਜੈ ਵਪਾਰੀ ॥ ਵੇਣੂ
 ਨਾਵੈ ਕੈ ਸੀਪਤਿ ਸਾਗੀ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਣ
 ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥ ਗੁਣ
 ਮਾਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਗਾਪਤਿ ਤੋਇ ॥
 ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਵਿਰਲਾ ਸੇ ਸਾਗੀ ॥
 ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਅ
 ਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਟੀਪਾ
 ਇ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀ ਐ ਜਾਣਾਏ ਮਿਲ
 ਇ ॥ ਗੁਣ ਵੰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਨੀਤਾ ॥

ਮਨਸਾਤਿਗੁਰਦੀਆ ਖਰਾਖਰਾਅਖੈ
 ਸਭੁਕੋਇ। ਖਰਾਰਤਨਜੁਗਚਰੋਤੇ
 ਇ। ਖਾਤਪੀਤੁਮੰਤੁਮੁਏਨਹੀਜਾਨਿਅ
 ਆਖਿਨਮਹਿਮੁਏਜਾਸਬਦੁਪਛਾਨਿ
 ਆ। ਅਸਾਬਿਰਚੀਤੁਮਰਨਿਮਨੁਮ
 ਨਿਆ। ਰਤੁਗਕਿਰਪਏਨਾਮੁਪਛਾਨਿ
 ਆ। ੧੯। ਗਗਨਗੀਭਰਿਗਗਨੰਤ
 ਰਿਵਾਸੁ। ਗੁਣਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜਿਨਿ
 ਵਾਸੁ। ਗਾਇਆਨਜਾਵੈਆਇਨਜ
 ਇ। ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰੋਤੈ। ਦਿਵਲਾ
 ਇ। ਗਗਨੁਅਗੀਮੁਅਨਾਥਾਮੰਜੇਨੀ

ਸਾਤਿ ਰੁਰੂਮਿਲਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਰੁ
ਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਤੇ ਲਿਖੈ ਤੇ ਲਾਵੈ ਤੇ ਲੈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਨਿਸੰਗੁ ॥ ਪਰ
ਰਿ ਮੈਲੁ ਜਲਾਇ ਕਲੀਕੁ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਜਨੁ ਚਰਚੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥ ੨੨ ॥ ਚੰਚਲੁ ਚੀ
ਤੁ ਨ ਰਹੈ ਠੀਠਾਇ ॥ ਚੰਗੀ ਮਿਰਗੁ ਅੰ
ਗੁਰੀ ਖਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਓਧਾ

ਕਾਝਾ ਕਾਂਇਆ ਛੀਜੈ ਭਈ ਸਿਬਾ
 ਝਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾਪੈ ਆਪ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਹੁ ਲੋ
 ਇ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਅਵਰ ਕੀਇ
 ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖਾ ਜ
 ਸੁ ਜਾਚ ਉਦੈ ਵੈ ਪਤਿ ਸਾਖਾ ਜਾਗ
 ਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹਾ ਤੁ ਪ੍ਰਭਾਵਾ ਜਾ ਤੁ ਮੇ
 ਣਾਹਿ ਤਾ ਤੁ ਝਹਿ ਸਮਾਵਾ ਜੈ ਜੈ ਕ
 ਰੁ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿ
 ਣੀ ਐਬੀ ਸਾਇਕੀ ਸਾ ॥ ੩੫ ॥ ਝਖ ਬੈ
 ਲਾਨੁ ਕਿਆ ਜਗਾ ਸਿਉ ਵਾਦਾ ਤੁਰਿ
 ਮੈ ਦੇਖੈ ਪਰਮਾਦਾ ਜਨਮਿ ਖੁਏਨ

ਰਣੀਕਾਏਧਾਵਹੁ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮਾਤਿ
 ਸਾਚਿਸਮਾਵਹੁ॥ ੨੧॥ ਟੂਟੈਨੇਤਕਿ
 ਬੋਲਾਤਿਸਹੀ॥ ਟੂਟੈਬਾਂਹਦੁਤੂਰਿ
 ਸਗਹੀਗਹੀ॥ ਟੂਟਿਪਗੀਤਿਗਈ
 ਬੁਰਿਬੋਲਿ॥ ਦੁਰਮਾਤਿਪਹਰਿਛਡੀ
 ਢੋਲਿ॥ ਟੂਟੈਗੀਠਿਪੜੈਵੀਚਾਗਾਗੁ
 ਰਸਬਦੀਪਾਰਿਕਾਰਜੁਸਾਗਿ॥ ਘਾਹ
 ਸਾਚੁਨਾਅਵੈਤੇਟਾ॥ ਤਿਭਵਣਠਾਕੁ
 ਰੁਪੀਤਮੁਮੈਟਾ॥ ੨੨॥ ਠਾਕਹੁਮਨੁਆ
 ਰਾਖਹੁਠਾਇ॥ ਠਾਕੁਕਿਮੁਈਅਵਰੁ
 ਠਿਪਛੁਤਾਇ॥ ਠਾਕੁਰੁਏਕੁਸਬਾਈ

ਬਦੇਖਾਨੀਦੁਗਾਤਿਖਾਨਿਵਾਗੀਸ
 ਬਦੁਮੰਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਭਰਪੁਰਿ॥
 ਦੇਹਿਦੇਹਿਆਖੈਸਭਕੇਇਜੇਭਾਵੈ
 ਤੇਦੇਇਾਗੁਰੂਦੁਆਰੈਦੇਵਸੀਤਿਖਾ
 ਨਿਵਾਰੈਸੋਇ॥੩੦॥ਛੰਛੰਛੰਛੰਤਦੁੰਛੰ
 ਤਤਉਛਿਰੀਛਹਿਛਹਿਪਵਨਿਕਰ
 ਗਾਭਾਰੇਛਤਤੇਛਹਿਪਏਤਉਛੇ
 ਨਿਕਸੇਪਾਗਿਅਮਰਾਮਜਾਚੀਹਿ
 ਮਿਥੈਤਿਨਕੈਤਉਬਾਇਜਾਊ॥ਤਿ
 ਕੀਧੂਛਿਅਪੁਣੀਐਸੰਗਤਿਮੋਇ
 ਮਿਥਾਊ॥ਮਨੁਦੀਅਗੁਰਿਆਪਣੇ

ਨਤੁਸਾਚ ਸੋਇਆ ਅਗਿਆਨੀ ਮਤਿ ਹੀ
 ਨਹੈ ਰਤੁਗ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ। ਤੂਟੀ
 ਤੰਤੁਰ ਬਾਬਕੀ ਵਾਜੈ ਨਹੀ ਵਿਜੈਗਾ॥
 ਵਿਕਿ ਆਸੇ ਲੇਪੁ ਭੂਨਾਨ ਕਕਰਿ ਸੇਜੇ
 ਗਾਇਕਾ॥ ਤਰਵਰੁ ਕਾਂਇਆ ਪੀਖਿ ਮ
 ਨੁਤਰ ਵਰਿ ਪੀਖੀ ਪੀਚਾ। ਤਤੁਚੁ ਗਾਇ
 ਮਿਲਿਏ ਕਸੇ ਤਿਨ ਕੋ ਛਾਸ ਨ ਰੰਚਾ॥
 ਉਡਹਿ ਤਬੇ ਗੁਲੇ ਬੇਗੁਲੇ ਤਾਕਹਿ ਚੋ
 ਗਾਪਣੀ। ਪੀਖਤੁ ਟਛਾਹੀ ਪੜੀ ਅਦ
 ਗੁਣਿ ਭੀੜ ਬਣੀ। ਬਿਨੁ ਸਾਂਚੇ ਕਿਉ
 ਛੂਟੀ ਐਹ ਰਿਗੁ ਨ ਕਰਮਿ ਮਣੀ। ਅ

੨੭
 ਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿਗਮਨਮੰਗਿਆਰ
 ਨੁਦੇਵਸੀਵਡਾਅੰਗਮਅਪਾਰੁ॥੩੪॥
 ੭ ਦਇਆਦਾਨੁਦਇਆਯਤੁਕਰਿਕਰਿ
 ਦੇਖਣਹਾਰੁ॥ਦਇਆਕਰਹਿਪ੍ਰਭਮੇ
 ਲਿਯੋਹਿਖਿਨਮਹਿਦਫਾਹਿਉਸਾਰਿ॥
 ਦਾਨਤੁੰਬੀਨਤੁਹੀਦਾਨਕੈਸਿਰਿਦਨੁ
 ॥ਦਾਯਦਭੰਜਨੁਦੁਖਦਯਣੁਗੁਰਮੁ
 ਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ॥੩੫॥ਧਾਨਿਗਾਇ
 ਐਬਹਿਤੁਰੀਐਧਨਮਹਿਚੀਤੁਗਵ
 ਦੁ॥ਧਨੁਵਿਰਣੀਸਦੁਸੀਚਿਆਨਿਰ
 ਮਣੁਨਾਮੁਪਿਆਰਿ॥ਧਨੁਗਾਇਆਤਾ

ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਨਾਤਿ ਸੁਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਆਵਿ
 ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕੰਤਾ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਅ
 ਭਿਆਨੁ ਥਾਕਿ ਰਹੀ ਕਿਵ ਅਪੜਾਤ
 ਬਨਹੀ ਨ ਪਾਗਾਨਾ ਸਾਜਨ ਮੇਰੰ ਗੁਣੇ ਕਿ
 ਸੁਪਾਹਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾਨਾ ਨ ਕਪਿਉ ਪਿ
 ਉਯੋ ਕਰੀ ਮੇਲੇ ਮੇਲਾ ਨਹਾਗਾ ਜਿਨਿ
 ਵਿਛੋੜੀ ਸੋ ਮੇਲਾ ਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੋਤਿ ਅ
 ਪਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਪਾਪੁ ਬੁਰਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਪਿ
 ਆਗਾ ਪਾਪਿ ਲਾਵੇ ਪਾਪੇ ਪਾਸਾਗਾ ਪ
 ਰਹਿ ਪਾਪੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪੁ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁ
 ਸੋਗਾ ਵਿਛੋੜੀ ਸੀਤਾ ਪੁਨਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤ

ਰਿਜਾਇਆ ਇਕਰੀਗਰ ਚੈਰੈ ਹੋਇ ਇਵ
 ਯਾਇਆ ਇਵ ਛੁਟੈ ਛਿਰਿ ਛਾਸਨ ਪਾਇ
 ੩੯। ਬੀਰਾ ਬੀਰਾ ਕਰਿ ਰਹੀ ਬੀਰ ਭਏ
 ਬੇਰਾਇਆ ਬੀਰ ਚਲੇ ਪਾਰਿ ਆਪਣੇ
 ਬਹੁਇ ਬਿਗੁਨਿ ਜਾਇਆ ਬਾਬ
 ਯਾਕੈ ਪਾਰਿ ਬੇਟ ਫੀ ਬਾਈ ਬਾਣੇ ਨੇਰਿ
 ੪੦। ਜੇਕੋ ਫੀਰਿ ਵਰੁਕਾ ਮਣੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰ
 ਸੇਵਾਹਿ ਤੇਰਿ। ਬਿਰਲੇ ਗਿਆਨੀ ਬੁ
 ਝੁਟੇ ਸਾਤਿ ਗੁਰਿ ਸਾਚੇ ਮਿਲੇ ਆਇ। ਰਾ
 ਕੁਰਹਾ ਬਿਵਰੁ ਈ ਆਜੈ ਭਾਵੈ ਤੇ ਦੇਇ
 ੪੧। ਬਾਣੀ ਬਿਰਲੇ ਬੀ ਚਾਰ ਸੀ ਜੇਕੋ ਗੁ

ਈਐਐਭਭੈਭਉਜਲੁਮਾਰਗੁਵਿਖੜਾਅ
 ਸਨਿਰਾਸਾਤਰੀਐਐਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆ
 ਪੋਚੀਨੈਜੀਵਤਿਆਇਦਮਰੀਐਐਐ
 ਮਾਇਆਮਾਇਆਕਾਰਿਮੁਏਮਾਇਆ
 ਕਿਸੈਨਸਾਬਿਐਸੁਚਲੈਓਠਰੁਮਣੁ
 ਮਾਇਆਭੂਲੀਆਬਿਐਮਨਤੂਠਜਮੁ
 ਜੇਤਿਆਅਵਗੁਣਚਲੈਨਾਇਆਮ
 ਨਮਹਿਮਨੁਓਏਮੈਰੇਜੇਗੁਣਤੇਵਹਿ
 ਨਾਇਆਮੇਰੀਮੇਰੀਕਾਰਿਮੁਏਵਿਨੁਵੈ
 ਦੁਖੁਗਾਇਆਗਫਮੰਦਰਮਠਲਾਕਰ
 ਜਿਓਬਾਜੀਦੀਬਾਣੁਨਾਨਕਸਚੇਨ

ੴ ਸਾਗਰਾ ਭਾਉ ਨ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਤੰਗੁ ॥
 ਕੀਰਾ ਵਾਰੀ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਕੋਇ ਨ ਬੀਖੈ ॥
 ਧੀਰਾ ਰਾਹੁ ਬੁਰਾ ਭੀ ਹੋਵਣਾ ਸਰਬੂ ॥
 ਰਾਮ ਸਗਾਹਾ ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗੁਣ ਝੂਰਿ ॥
 ਖੁਈ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਹਾ ॥
 ਗੁਣੀ ਆਗੁਣ ਲੇਖੁ ਭਮਿ ਲੇਖਿ ਕਿਉ ਤਿ ॥
 ਨਾਮਿ ਲਭਿ ਪਿਆਰਿ ਗਾਤਿ ਨਹੀ ਜੈ ਸੀ ॥
 ਬੀਰ ਹੋ ਜਾਪਿ ਜਾਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਗਾਗਿ ॥ ਅ
 ਵਗੁਣੀ ਭਰਾ ਪੂਰੈ ਗੁਣ ਭੀ ਵਸਹਿ ਨਾ ॥
 ਇਹਾ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਜੀ ॥
 ਚਰਮ ਬਾਢੈ ਨ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੴ ਸਾ

ੴ

ਸਾਖੀ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਇ
 ॥੪੫॥ ਬੀਜਤਿ ਸੁ ਤੈ ਕੋ ਨ ਹੀ ਬ
 ਹੈ ਦੁਲੀਦਾ ਪਾਇ ॥ ਨਰ ਕਾਨਿ
 ਵਰੁ ਨਰੁ ਨਰੁ ਸਾਚਤਿ ਸਾਚੈ
 ਨਾਉ ॥ ਵਣੁ ਤਿਨੁ ਦੁ ਦਤਾ ਹਿਰਿ
 ਰਹੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਕਰਤਿ ਬੀਚਾਰੁ
 ਲਾਲ ਰਤਨ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕੀਸ
 ਤਿਗੁ ਰਹਾ ਬਿਰੰਡਾਰਾਉ ਤਮ
 ਹੈ ਵਾਪੁ ਮਿਲੇਇ ਕਮਾਨਿਏ
 ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਿ
 ਮਿਲੈ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਇ ॥

ਗਤਿਸੁਸਾਬਾਸੁ। ਰੂੜੀਬਾਣੀ
 ਹਰਿਪਾਇਆਂਗੁਰਸਬਦੀਬੀ
 ਚਾਰੀਆਪੁਗਾਇਆਦੁਖੁਕਾਇ
 ਆਹਾਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰੀ॥
 ੪੭॥ ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੇਚੀਐਧਨ
 ਕਾਚਾਬਿਖੁਛਾਰੁ। ਸਾਹਸਦਾ
 ਏਸੀਚਿਧਨੁਦੁਬਿਧਾਤੋਇਖੁਅ
 ਰੁ। ਸਾਚਿਆਗੀਸਚੁਸੀਚਿਆ
 ਸਾਚਉਨਾਮੁਅਮੀਯੁ। ਹਰਿਨਿਰ
 ਮਾਇਯੁਉਜਲੋਪਾਤਿਸਾਚੀਸ
 ਚੁਬੈਯੁ। ਸਾਜਣੁਮੀਤਸੁਜਣ

ਆਪੇਵਸਾਹਿਸਰੀਗਿਮਨਿਤਨਿਮੁ
 ਖਿਜਾਪੈਸਦਗੁੰਣਅੰਤਹਿਮਨਿਧੀ
 ਗਾਹਉਮੈਖਪੈਖਪਾਇਸੀਬੀਜਉ
 ਵਸੁਾਵਿਕਾਗੁਜੀਤਉਪਾਇਵਿਚਿ
 ਪਾਇਆਨੁਕਰਤਾਅਭਗੁਅਪਾ
 ਗੁਆਲੀਸਿਸਟੇਭਉਨਜਾਣੈਕੀਇ।
 ਸਿਸਟਾਕਰੈਸੁਨਿਹਚਉਤੋਇ।ਸੇ
 ਪੈਕਉਈਸਰੁਧਿਆਈਐ।ਸੇਪੈਪੁ
 ਗਬਿਲਿਖੇਕੀਪਾਈਐ।ਸੇਪੈਕਗਣਿ
 ਚਾਕਰਚੋਗ।ਸੇਪੈਸਾਬਿਨਚਾਈਉ
 ਗਾਬਿਨੁਸਾਚੇਨਹੀਦਰਗਾਹਿਮਾਨੁ

੮

ਜਪੀਐ ਹਰਿਗਧਿਆਈਐ ਹਰਿਕਾਨ
 ਮੁਅਧਾਰੁ ॥੫੧॥ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੋ
 ਸਕੀ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾ ਗਿਆ
 ਪੇਕਾਰਨੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪ
 ਪਗੁਧਾਰਿ। ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਬਿਵਰਿਤ ਆਈ
 ਆਬੁਦੁ ਹੁਗੁਰਬੀਚਾਰਿ। ਲਿਖਿ
 ਆਹੋਰਿਨ ਸਕੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੀਤਿ
 ਉਸਾਰਿ। ਨਦਾਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਅ
 ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ। ਮਨ ਮੁਖ
 ਭੂਲੇ ਪਾਚਿ ਮੁਏ ਉਬਰੇ ਹੁਗੁਰਬੀਚਾਰਿ
 ਰਿ। ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਨਦਾਰਿਨ ਆਵਈਤਿ

ਨਾਮ ਸੰਗਰਹੁ ਣਾਹਾ ਜਗਮਾਹਿ ਏ
 ਣਿਹਾ ਸਚੀ ਪਟੀ ਸਚੁ ਮਾਨਿ ਪੜੀ
 ਮੈ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਸਾਗਾਨਾ ਨ ਕਸੈ ਪ
 ਰਿਅੰ ਸੇ ਪੀਰਿ ਤੁਬੀ ਨਾ ਜੇ ਸੁਗ
 ਮਨਾ ਮੁਗਾਇ ਹਾਰੁ ॥ ਪੜੀ ॥ ਛਾ ॥
 ਛਾ ॥ ਛਾ ॥ ਛਾ ॥ ਛਾ ॥ ਛਾ ॥

੧੪ ਸਾਤਿ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਹਾਮਕਣੀ ਮਨ ਣਾ ॥ ਸਿਧ ਗੋਸਾਇ
 ॥ ਸਿਧ ਸਰਾਕਾਹਿ ਆਸਾਇ ਬੈਠੇ
 ਸੇਤ ਸਰਾਜੈ ਕਾਰੋ ਗਾਤਿ ਸੁਆਗੈ

ਇਜਾਉ। ਕਰ ਬੇਸੁ ਕਰ ਰਹੀ
 ਮੈ ਬਾਏ ਕਰ ਆਵਹੁ ਕਰ ਜੋ
 ਨਾਨਕੁ ਬੇਏ ਸੁਣਿ ਬੇਰਾਗੀ ਕਿ
 ਆਤਮਾ ਗਾਗਾ ॥ ੨ ॥ ਘਾਟਿ ਘ
 ਟਿ ਬੈ ਸਿਨਿ ਰੰਤਰਿ ਰਹੀ ਮੈ ਚ
 ਯਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਏ ॥ ਸਹਜੇ
 ਆਏਹੁ ਕਮਿ ਸਿਧਾਏ ਨਾਨਕ
 ਸਦਾ ਰਜਾਏ ॥ ਆਸਾਣਿ ਬੇਸ
 ਟਿ ਬਿਰਨਾ ਗਾਇਨੁ ਮੈ ਸੀ ਗੁਰ
 ਮਾਤਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਆ
 ਪੁਪਛਾਣੈ ਸਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥

॥ ਅਗਮ ਅਗੋ ਚਰੁ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਏ ਨਾ
 ਨ ਕੁਤਾ ਕਾ ਦਾਸੀ ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ
 ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਪੁਛੁ ਉਸਾਚੁ ਬੀ
 ਚਾਰੀ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ਕਿ
 ਉਪਾਈ ਐ ਗੁਰ ਦੁਆਰੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ
 ਚਲਾਤ ਉਸਚ ਪਾਰਿ ਬੈਸੇ ਨਾਨਕ ਨ
 ਮੁਆਧਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰ
 ਤਾਣਾ ਗੈ ਸਾਦਿ ਪਿਆਰੀ ॥੬॥ ਹਾਟੀ
 ਬਾਟੀ ਰਹਾਤਿ ਨਿਰਯੋਗੁ ਖਿਬਿਰ ਖਿ
 ਉਦਿਆਨੇ ॥ ਕੰਦ ਮੁਝੁ ਮਹਾਰੀ ਖਾਏ
 ਐ ਅਉਧੁ ਬੈਲੋ ਗਿਆਨੇ ॥ ਤੀਰਥਿ

ਸਰੇਵਹੁਖਟੁਦਰਸਨਾਇਕਪੀਥਾਇ
 ਨਿਬਾਧਿਮਨੁਸਮਝਾਈਐਪੁਰਖਾਬਾਹੁ
 ਤਿਚੋਟਨਖਾਈਐਨਾਨਕੁਬੇਲੈਗੁਰ
 ਮੁਖਿਬੂਝੈਜੋਗਜੁਗਾਤਾਇਵਪਾਈ
 ਐ॥੯॥ਅੰਤਾਰਿਸਬਦੁਨਿਰੰਤਾਰਿਮੁ
 ਦ੍ਰਾਹਉਮੈਮਮਤਾਦੁਰਿਕਰੀ॥ਕਾਮੁ
 ਕ੍ਰੋਧੁਅੰਤਕਾਰਿਨਿਵਾਰੈਗੁਰਕੈਸਬ
 ਦਿਸੁਸਮਝਪਰੀ॥ਅੰਬਾਝੇਣੀਭ
 ਰਿਪੁਰਿਗਹਿਅਨਾਨਕਤਾਰੈਏਕੁਹ
 ਰੀ॥ਸਾਚਾਸਾਤਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਪਰ
 ਖੈਗੁਰਕੀਬਾਤਖਰੀ॥੧੦॥ਉਧਉ

ਸਮਾਇ॥੧੩॥ਕਿਉਕਾਰਿਬਾਧਾਸਰਪ
 ਨਖਾਧਾਕਿਉਕਾਰਿਖੋਇਆਕਿਉ
 ਕਾਰਿਣਾਧਾਕਿਉਕਾਰਿਨਿਰਮਲੁ
 ਕਿਉਕਾਰਿਅੰਧਿਆਗਾਇਤੁਤਤੁਬੀ
 ਚਾਰੈਸੁਗੁਰੁਮਾਰਾ॥੧੪॥ਦੁਰਮਤਿ
 ਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾਮਨਮੁਖਿਖੋਇ
 ਆਗੁਰਮੁਖਿਣਾਧਾਸਾਤਿਗੁਰਮਿਲੈ
 ਅੰਧੇਰਾਜਾਇਨਾਨਕਹਉਮੈਮੋਟਿਸ
 ਮਾਇ॥੧੫॥ਸੁਨਾਨਿਰੰਤਰਿਦੀਜੈਬੈ
 ਧੁਾਉਰੈਨੰਸਾਪੜੈਨਕੰਧੁਸਾਸਹਜ
 ਗੁਣਾਪਰੁਜਾਣੈਸਾਚਾਨਾਨਕਸਾ

ਸਾਖਾਈਗਾਕਿਤੁਬਿਧਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿ
 ਪਾਈਗਾਬਿਨੁਦੰਤਾਕਿਉਖਾਈਐਸ
 ਗੁਨਾਨਕਸਾਚਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੧॥
 ਪਾਸਤਿਗੁਰਕੈਜਨਮੇਗਵਨੁਮਿਟਾ
 ਇਆਮਨਹਤਿਗਾਤੇਇਹੁਮਨੁਯ
 ਇਆਮਨਸਾਸਾਸਬਦਿਜ
 ਣਾਈਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿ
 ਪਾਈਗੈਗੁਣਮੇਟੇਖਾਈਐਸਾਰੁ॥
 ਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਣੁਹਾਰੁ॥੨੦॥ਅ
 ਦਿਕਉਕਵਨੁਬੀਚਾਰੁਕਬੀਅਲੇ
 ਊਨਕਤਾਪਾਰਿਵਾਸੈਗਾਗੀਆਨਕੀ

ਗੁਗਤਿਯੁਨਤਮਾਈਗਕਿਉਤਤੈਅਵੈ
 ਗਤੈਪਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਲਗੈਪਾਅਰੈ॥
 ਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪੇਕਰਤਾਕਹੁਨਾ
 ਨਕਬੀਚਾਰੈਗੁਰਮੈਆਵੈਗੁਰਮੈ
 ਜਾਵੈਗੁਰਮੈਰਹੈਸਮਾਈਗਪੁਰੇਗੁ
 ਰਤੇਸਾਚੁਕਮਾਵੈਗਤਿਮਿਤਿਸਬ
 ਦੇਪਾਈ॥੨੨॥ਆਦਿਕਉਬਿਸਮ
 ਦੁਬੀਚਾਰੁਕਬੀਅਏਸੁਨਨਿਰੰਤ
 ਰਿਵਾਸੁਣੀਆਮਕਣਪਤਮੁ
 ਦ੍ਰਗੁਗਗਿਅਨੁਬੀਚਾਰੀਅਏਪ
 ਟਿਪਟਿਸਾਚਾਸਰਬਜੀਆਗੁ

ਪਦੁਪਾਈਐਸਾਚੈਸਬਾਦਿਸਮਾਇ
 ਲੀਆਇਕੇਕਉਸਚਏਕਾਜਾਣੈ
 ਹਉਮੈਦੁਜਾਦੁਰਿਕੀਆਸੋਜੋਗੀ
 ਗੁਰਸਬਦਪਛਾਣੈਅੰਤਰਿਕਮਯੁ
 ਪ੍ਰਗਾਸੁਖੀਆਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਸ
 ਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈਅੰਤਰਿਜਾਣੈਸਰਬਦ
 ਇਆਨਾਨਕਤਾਕੇਮਿਲੈਵਡਿ
 ਆਈਆਪੁਪਛਾਣੈਸਰਬਜੀਆ
 ॥੨੪॥ਸਾਚੈਉਪਜੈਸਾਚਿਸਮਾਦੈ
 ਸਾਚੈਸੁਚਏਕਮਾਇਆਸੁਠੈਅ
 ਵਹਿਠਵਰਨਪਾਵਹਿਦੁਜੈਆਵ

ਨਚੀਨੈਣਾਵੈਕੁਬਾਣਿ॥ਨਾਨਕਸਾ
 ਚਿਰਤੇਸੁਖੁਜਾਣਿ॥੨੬॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਸਾਚੇਕਾਭਉਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਬਾਣੀਅਘਰੁਘੜਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਿਰਮਲੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਪਾਵੈਤਪਗਮਪਦੁਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਰੋਮਿਰੋਮਿਹਰਿਗਿਆਵੈ॥ਨਾਨਕ
 ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥੨੭॥ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਪਰਚੈਬੇਦਬੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿਪਰਚੈਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਪਰਚੈਸੁਸਬਦਿਗਿਆਨੀ॥ਗੁਰ

ਰਪੈਰੰਗੁਣਾਇ॥ ਸਾਚਰਤਨੁ ਪਾਤਿ
 ਸਿਉ ਪਾਰਿ ਜਾਇ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿ
 ਨ ਪਾਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਨ
 ਵੈ॥ ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ॥ ੩੦॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਅਸਟਾ ਸਿਧੀ ਸਾਭਿ ਬੁਧੀ॥ ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਭਵ ਜਲੁ ਤਤਰੀ॥ ਐਸ ਚ ਸੁਧੀ॥ ਗੁ
 ਰਮੁ ਖਿ ਸਰਾ ਅਪਸਰਾ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ॥
 ਗੁਰਮੁ ਖਿ ਪਗਵਿਗਤਿ ਨਗਵਿਗਤਿ ਪ
 ਛਾਣੈ॥ ਗੁਰਮੁ ਖਿ ਤਾਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ ਖਿ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥
 ੩੧॥ ਨਾਮੇ ਗਾਤੇ ਹਉ ਉਮੈ ਜਾਇ॥ ਨਾਮਿ ਰ

ਸਮਾਇਆ ਬਾਹਰਿ ਮਹਿ ਜੋ ਗੀਰੁ ਮ
 ਏ ਸੰਨਿਆਸੀ ਛਿਅ ਚਾਗਿ ਗੁਰ
 ਕੈ ਸੰਬਾਦਿ ਜੋ ਮਹਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ
 ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ਸਾਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਾਭਿ
 ਦੂਜੈ ਘਾਟੈ ਦੇਖੁ ਹਿਰਦੈ ਬੀਚਾਰਿ
 ॥ ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇਵਕੁ ਭਾਗੀ ਜਿਨੀ
 ਸਚੁ ਰਖਿ ਆਉਰਧਾਰਿ ॥ ੩੪ ॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਘਾਟੈ ਏਵਣਾਇ
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਖੈ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰਕੁ ਮਾਇਾ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀ ਮਾਇਾ ਗੁ

੬੭

ਗਵਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਣੀ ਗਣ
ਤਮਿ ਟਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਮੁਪਛਾਤਾ॥ ੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਭਰ
ਮੈ ਆਵੈ॥ ਜਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਘਾਣ
ਨ ਪਵਈ॥ ਥਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਮੁਖੁ
ਆਮਾਤਿ॥ ਡੇਲਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਤਿ ਪਤਿ॥ ਨਹੀ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਇ॥ ਬਿਨੁ
ਗੁਰ ਬਿਸੀ॥ ਅਰੁ ਡੇਲੈ॥ ਮਾਰਿ ਵਾਟ
॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘਾਟੇ॥ ਘਾਟਾ॥
੩੮॥ ਜਿ ਸੁਗੁਰਮਿ ਏ॥ ਤਿ ਸੁਪ

੩੮

ਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀ ਸਭਿਧਾਰੇ॥੪੮॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੁਕੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਾਹ ਪਾਵੈ ਆਣੁ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਛਾਣੁ॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਟੁਗੈ ਸਹਾਜਿ ਧਿਆਨੁ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਾਹ ਸਿਭਤ ਸਮਾ
 ਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਧੁ ਨ ਪਾ
 ਇ॥੪੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜ
 ਨ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ
 ਜਾਣਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁ
 ਣ ਗਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸ

ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ ॥ ਅਕਥਕਥਾਏ ਰਹਤੁ
 ਨਿਰਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁ
 ਰਗੀ ॥ ਧਾਣਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕ
 ਥਾਵੀ ਚਾਗੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਅ
 ਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ੪੪ ॥ ਮੈਣਕੇ ਦੰਤ
 ਕਿਉ ਖਾਈ ॥ ਮੈਸਾਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਗਹਬੁ
 ਜਾਇ ਸੁਕਵਨੁ ॥ ਅਹਾਰੁ ॥ ਹਿਵੈ ਕਾ
 ਪਰੁ ॥ ਮੰਦਰੁ ॥ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾ ॥ ਨੁਕ
 ਵਨੁ ॥ ਗੁਯਾ ॥ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ॥ ਅਵਾ ॥ ਨੁਕਾਇ
 ਤਉ ॥ ਤਾਕਿ ਸਕਉ ॥ ਜਾਇ ॥ ਸਮਾਵੈ ॥ ਕ
 ਵਨ ॥ ਪਿਆਨੁ ॥ ਮਨੁ ॥ ਮਨ ॥ ਰਿਸਮਾਵੈ ॥

ਨਾਨਕ ਕਵਨ ਮੁਖਾ ਚਿਦੁ ਤਿਵੈ ਘਰੁ
 ਇਆ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਸੁਰਜਤ ਪੈਤ ਪਾ
 ਇਆ ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਕਾਏ ਜੇਤ ਤਨਿ
 ਤਰੈ ਨਾਨਕ ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਤਿ
 ਰੈ ਨਾਨਕ ਕਵਨੁ ਜੇ ਪੁਜੇ ਕਾਏ ਸਿਧਾ ਰੈ
 ਅਬੈ ਲੈ ਸਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਬੀਚਾਰੈ ਗਾਇ
 ਸਬ ਦੁਰਾਖਤ ਸਮਿ ਜੇਤਿ ਅਪਾਰਾ
 ਸਾ ਸਿਧਾਰਿ ਸੁਰੁ ਵਸੈ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਅ
 ਰਾ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮਕਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾ
 ਰਾ ਅਪੋ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣੁ ਹਾਰਾ ਗੁ
 ਰਪਰਚੈ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ਪਾਣ

੧੦

ਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੫੧॥ ਸੁੰਨੋ ਸੁੰਨੁ ਕਰੋ
 ਸੁੰਨੋ ਈਸਾ ਅਨਹੰਤ ਸੁੰਨੁ ਕਰਾਤੋ ਤੋਈ
 ॥ ਅਨਹੰਤਿ ਸੁੰਨਿ ਰਤੇ ਸੇਕੈ ਸੋ ॥ ਜਿਸਤੇ
 ਉਪਜੇਤਿ ਸਹੀ ਜੈਸੇ ॥ ਓਇ ਜਨਮਿ
 ਮਗਨਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
 ਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ ॥੫੨॥ ਨਉ ਸਰਸੁ
 ਭਰਦੁ ਸਦੈ ਪੂਰੈ ॥ ਤਨੁ ਅਨਹੰਤਿ ਸੁੰਨ
 ਵਜਾਵਹਿ ਤੂਰੇ ॥ ਸਾਚੈ ਗਾਚੇ ਦੇਖਿ
 ਤੂਰੇ ॥ ਘਾਟਿ ਘਾਟਿ ਸਾਚੁ ਗਹਿ ਆਭਰ
 ਪੂਰੇ ॥ ਗੁਪਤੀ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਤੋਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਪਰਖਿ ਯਾਏ ਸਚ ਸੋਇ ॥੫੩॥

ਕੁਬਾਧਿਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਗੁ॥
 ਸਾਤਿਗੁਰਭੈਟੈਮੇਖੰਦੁਆਗਾਤਤੁਨ
 ਚੀਨੈਮਨਮੁਖੁਜਾਇਜਾਇ॥ਦੁਰ
 ਮਾਤਿਵਿਛਾੜਿਚੇਟਾਖਾਇ॥ਮਾਨੈਤੁ
 ਕਮੁਸਭੇਗੁਣਾਗਿਆਨਾਨਾਨਕਦ
 ਰਗਦੁਪਾਵੈਮਾਨੁ॥੫੬॥ਸਾਚੁਦਖ
 ਰੁਧਨੁਪਯੋਹੈਇ॥ਆਪਤਰੈਤਾਰੈ
 ਭੀਸੋਇ॥ਸਹਜਿਰਤਾਬੂਝੈਪਾਤਿਹੈ
 ਇ॥ਤਾਕੀਕੀਮਾਤਿਕਰੈਨਕੀਇ॥ਜ
 ਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕ
 ਪਾਗਪਰੈਸਚਰਾਇ॥੫੭॥ਸੁਸਬਦ

ਹਦੇਖਾਤਹਸੋਈਘਵਨਕਾਵਾਸਾ
 ਸੁਨਾਨਿਵਾਸਾਅਕਯਕਯਾਧਰ
 ਸੋਈਗਨਦਰਿਕਰੇਸਬਦੁਘਟ
 ਮਹਿਵਸੈਵਿਚਤੁਰੁਰਮੁਗਵਾਏ
 ਾਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਾਬਾ
 ਣੀਨਾਮੁਸੰਨਿਵਸਾਏਸਬਦਿ
 ਗੁਰੁਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀਐਇਤਉਤ
 ਏਕੋਜਾਣੈਗਾਚਿਹਨੁਵਰਨੁਨਹੀ
 ਛਾਇਆਮਾਇਆਨਾਨਕਸਬਦੁ
 ਪਛਾਣੈ॥੫੯॥ਤੈਸਤਅੰਗੁਯਾਵਾ
 ਈਅਓਧੁਸੁਨਸਚੁਆਹਾਰੀਗੁ

ਕੀਕਵਨਕਮਾਈਗਾਬਿਨੁਸਬਦੈ
 ਰਸੁਨਆਵੈਅਉਪੁਤਉਮੈਪਿਆ
 ਸਨਜਾਈਗਾਸਬਾਦਿਰਤੇਅਮਿਰਸੁ
 ਪਾਇਆਸਾਚੇਰਹੇਅਪਾਈਗਾਕ
 ਵਨਬੁਧਿਜਿਤੁਅਸਾਬਿਰਹਤੀਐ
 ਕਿਤੁਰੇਜਨਾਤਿਪਤਾਮੈਗਾਨਾਨਕਦੁ
 ਖੁਸੁਖਸਮਕਰਿਜਾਪੈਸਤਿਗੁਰੇ
 ਕਾਣਾਨਗਾਮੈ॥੬੧॥ਗੰਗਿਨਗਤਾ
 ਰਸੁਨਹੀਆਤਾਗਾਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈ
 ਜਾਇਬਇਤਾਤਾਗਾਬਿਦੁਨਗਾਖਿ
 ਆਸਬਦੁਨਗਾਖਿਆਪਦਨੁਨ

ਉਧੁਤਾਕਉਚੁਕੈਮਨਕਾਭਵਨਾਨਦ
 ਰਿਕਰੇਤਾਸਾਤਿਗੁਰਮੇਲੇਤਾਨਿਜਿ
 ਪਾਰਿਵਾਸਾਇਹੁਮਨੁਪਾਏਆ
 ਪੈਆਪੁਖਾਇਤਾਨਿਰਮਥੁਰਦੈ
 ਧਾਵਤੁਵਗਜਿਰਹਾਏਆਕਿਉਮੁ
 ਲੁਪਛਾਣੈਆਤਮੁਜਾਣੈਆਕਿਉਮੁ
 ਸਿਪਾਰਿਸੁਰੁਸਮਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੈਵੈਤਉਨਾਨਕਸ
 ਹਾਜਿਸਮਾਵੈ॥੬॥ਆਇਹੁਮਨੁਨਿ
 ਹਚਲੁਹਿਰਦੈਵਸੀਅਲੇਗੁਰਮੁ
 ਖਿਮੁਲੁਪਛਾਣਿਰਹੈ॥ਨਾਉਪਵ

੧੬

ਕਵਨਘਰਿਸਹਤਾਗੁਪਨਹੋਤੋ
ਖਨਕਾਈਤਾਸਬਦਿਕਹਾਇਵ
ਲਾਈਗਰਕਤੁਬਿਦੁਕੀਮੜੀਨਹੋ
ਤੀਮਿਤਿਕੀਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਗਵਰ
ਨੁਭੇਖੁਅਸਗੁਪਨਜਾਪੀਕਿਉਕਰਿ
ਜਾਪਸਿਸਾਚਾਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇ
ਬੈਰਾਗੀਇਬਤਬਸਾਚੈਸਾਚਾ॥
੬੬॥ਹਿਰਦਾਦੇਨਹੋਤੀਅਭਿਧੁ
ਤਉਮਨੁਸੁਰੁਖੈਬੈਰਾਗੀਨਾਰਿ
ਕਮਲੁਅਸਬੀਭੁਨਹੋਤੋਤਾਨਿਜ
ਘਰਿਬਸਤਉਪਵਨੁਅਨਗਾਗੀ

ਪਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋ ਵੈਸੁ। ਗਿਅ
ਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ। ਉਮੈ ਸਬਾਦਿ ਜ
ਲਾਏ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮ
ਲਾ ਬਾਣੀ ਸਾਚੈ ਰਹੈ। ਸਮਾਏ। ਨਾਮੇ
ਨਾਮਿ ਰਹੈ। ਬੈਰਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ
ਉਪਾਗੈ। ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾ ਵੈਜੈ। ਕੁ
ਕਦੇ ਨ ਤੋ ਵੈਦੇ। ਖਤੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚ
ਰੈ। ਵਟਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬ
ਦੁ ਬੀਚਾਰੈ। ਕੀਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਚੁ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ। ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਨੁ ਭੀ ਜੈ। ਵਿਰਲਾ ਬੁਝੈ। ਕ

१८
 ਠਾਠਉਮੈਮਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਰ
 ਖਿਆਉਰਧਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜਗੁਜੀ
 ਤਾਜਮਕਾਣੁਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿਗੁ
 ਰਮੁਖਿਦਰਗਾਨਾਆਵੈਹਾਰਿ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਅਮਿਲਾਏਸੁਜਾਣੈ
 ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਾਦਿਪਛਾ
 ਠੈ॥੧੧॥ਸਬਦੈਕਾਨਿਬੇੜਾਸੁ
 ਟਿਤੂਅਉਧੁਬਿਭੁਨਾਵੈਜੋਗੁਨ
 ਰੇਈ॥ਨਾਮੋਗਾਤੇਅਨਾਦਿਨਮਾਤੇ
 ਨਾਮੈਤੇਸੁਖੁਰੇਈ॥ਨਾਮੈਹੀਤੇਸ
 ਭੁਪਗਾਟੁਰੇਵੈਨਾਮੈਸੋਝੀਪਾਈ

, CO

ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖੀਂਗੀ ਮਾਨਣ ॥ ੫
ਸਯੋਕਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ

ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁ
ਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵ ਸੰਤੁ ਤਰਿ ਜ
ਪਿਓਧਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਮੋਇ ਕਹਿ ਕਿਰਪਾ ਤਮੁ
ਕਪਾਪੀ ਤਿਤੁ ਲਾਗਿ ਤਗਾ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਾਤੁ ਪਰ
ਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿਨ
ਮਸਕਰਾ ॥੧॥ ਸੋਏ ਜੁਗਾ
ਪਹਿ ਕੀ ਆਕਰਾਇਆ ਆਪ
ਹਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗਾਨਾਨਕ ਏਕੋਰ
ਦਿਰਹਿ ਆਦੁ ਸਰਹੋ ਆਨਹੋ

ਸਿਤਨਕੀਮਨੁਹੋਇਰਵਾਯਾ॥
 ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਯੋਕੁ॥ ਨਿਰੰ
 ਕਾਰਅਕਾਰਆਪਿਨਿਰਗੁ
 ਨਸਰਗਨਏਕਾਏਕਹਿਏਕ
 ਬਖਾਨਨਨਾਨਕਏਕਅਨੇਕ
 ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰਗੁਰਮੁ
 ਖਿਕੀਓਅਕਾਰਾਏਕਹਿਸੁ
 ਤਿਪਰੋਵਨਹਾਰਾਭਿਨਾਭਿਨੈ
 ਗੁਣਾਬਿਸਥਾਰੀਨਿਰਗੁਨ
 ਤਸਰਗੁਨਾਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀਸਗ
 ਯਭਾਂਤਿਕਾਰਿਕਗਹਿਉਪਾਇ

ਰਿਗੁਨਗਾਇਸੁਨਾਪੀਸੰਸੇ
 ਭਰਮੁਨਹੀਕਛੁਬਿਆਪਤ
 ॥ ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁਤਾਹੁਕੇਜਾਪ
 ਤਾਸੰਸਾਧੁਇਹਪਹੁਚਨ
 ਹਾਗਾਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਬ
 ਇਹਾਗਾ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਧ
 ਨੁਪਨੁਕਹਾਪੁਕਾਰਤੇਮਾਇ
 ਆਮੋਸਰਕੁਰਗਾਨਾਮਾਬਿ
 ਹੂਨਨਾਨਕਾਹੁਤਜਾਤਸਰੁ
 ਧੂਗਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਧਾ
 ਧੁਰਿਪੁਨੀਤਰੇਰੇਜਨੁਆ॥

ਕਿਸਾਨੀ ਸੋਇ ਜਾ ਕੋਇ ਰੁਮਾਉ ਕਹਤੁ ਰੁਨੇਤੁ
ਫੁਲੇ ਗੁਨ ਰੋਇ

ਇਹ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਭਗਤੁ
ਕਿਸਾਨੀ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
ਕਾਕਿਸਾਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤ ਉਹੀ ॥
ਅਨਿਕ ਜੁਗਾਤਿ ਸਾਸਤਿ ਕਾਰਿ ਭਾਤ
ਉਹਾ ਕਿਸਾਨੀ ਰਹਤੁ ਆਗੀ ਆਇ
ਰੁਜਾ ਕੋ ॥ ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮ ਸਾਰਿ ਸ
ਭਤਾ ਕੋ ॥ ਕਾਕਿਸਾਨੀ ਤਤੁ ਰੁਰ ਮੁਖਿ
ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੀ ॥ ਪਾਸ ਲੋਕਾ ॥ ਆਵਨ ਅ
ਏਸਿ ਸਾਟਿ ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਪਸੁ ਫੇਗਾਨ
ਨਕਰੁ ਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਾ ਕੋ ਭਾਗਮ

ਕਿਸਾਨੀ ਸੋਇ ਜਾ ਕੋਇ ਰੁਮਾਉ ਕਹਤੁ ਰੁਨੇਤੁ
ਫੁਲੇ ਗੁਨ ਰੋਇ

ਇਹ ੧੧ ਪਉੜੀ ॥ ਏਉ ਜੀਅ ਬਹੁਤੁ
 ਗੁਰਵਾਸੇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮੀਠ ਜੋਨਿ ਯਾਸੇ
 ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਤੈਗੁ ਠ ਬਾਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਅ
 ਪਨ ਮੋਹ ਪਟੇ ਪਟਿ ਦੀਨੇ ॥ ਏ ਸਾਜਨ ਕ
 ਛੁਕਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਜਾਤੇ ਤਰ ਉਬਿਖ
 ਮਾਇਹ ਮਾਇਆ ॥ ਕਰ ਕਰ ਪਾਸਾ ਤਿਸੀ
 ਗਿਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਮ
 ਏ ॥ ੧੧ ॥ ਸਭੇ ਕੁ ॥ ਕਰਤ ਕਮ ਵਨ ਚੁਭਾ
 ਸੁਭ ਕੀਨੇ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਭੇ ਆਪਿ ਪਸੁਆ
 ਪਨ ਹਉ ਉਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਤ
 ਕਮਾਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕ ਹਿਮਾਪਿ

ਕਤਪੂਨਛੂਟੀਐਸਾਕਤਤੇਊਕਮਾਹਿ
 ਾਹਉਹਉਕਰਤੇਕਰਮਰਤਤਾਕੈਭਾਰ
 ਅਠਾਗਾਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਜਿਉਨਾਮਸਿਉ
 ਤਉਏਊਕਰਮਾਬਿਕਾਗਾਬਾਧੇਜਮਕੀ
 ਜੇਵਰੀਮੀਠੀਮਾਏਆਰੰਗਾਭ੍ਰਮ
 ਕੇਮੋਹੇਨਹਬੁਝਾਹਿਸੇਪ੍ਰਭੁਸਦਹੂਸੰ
 ਗਾਯੇਕੈਗਣਤਨਛੂਟੀਐਕਾਢੀਭੀ
 ਤਿਨਸੁਧਿਯਾਜੇਸਹਿਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾ
 ਤਿਹਰੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਾਬੁਧਿਯਾਯੰ
 ਸਯੋਕੁ॥ ਫੁਟੇਬਿਧਨਜਾਸੁਕੇਹੋਅ
 ਸਾਪੁਸੰਗੁ॥ ਜੇਰਤੇਰੰਗਾਏਕਕੈਨਾਨਕ

ਮਾਇਆਮਦਮਾਤੋਗਾਇਆਮਾਇਆਮ
 ਹਿਜਨਮਾਹਿਮਰਨਾਗਜਿਉਜਿਉਤੁਕ
 ਮੁਤਿਵੈਤਿਉਕਰਨਾਕੋਉਉਨਨਕੋਉ
 ਪੁਰਾਕੋਉਸੁਖਾਰਿਨਕੋਉਮੁਰਾਗਜਿ
 ਤੁਜਿਤੁਲਾਵਤੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾਨ
 ਨਕਠਾਕੁਰਸਦਾਅਧਿਪਨਾ॥੧੧॥ਸ
 ਲੋਕੁ॥ ਲਾਲਗੁਪਲਗੋਬਿਦਪ
 ਭਗਹਿਰਗੀਭਰਿਅਥਾਹਾਦੁਸਰ
 ਨਾਹੀਅਵਰੁਕੇਨਾਨਕਬੇਪਰਵਾਹੁ॥
 ੧੧ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਤਾਕੈਲਾਵੈਨਕੋ
 ਉਏਕਹਿਅਪਿਅਵਰਨਹਤੋਉ॥

ਆਇਬਸਹਿਸਾਧੁਕੈਸਿਗੋ॥ ਅਨਾਦਿ
 ਨੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਰੰਗੋ॥ ਆਵਤਸੰਜ
 ਨੁਨਾਮਹਿਰਾਤਾ॥ ਜਾਕਉਦਾਇਆਮ
 ਇਆਬਿਧਾਤਾ॥ ਏਕਹਿਆਵਨਹਿ
 ਰਿਜੋਨਿਨਆਇਆ॥ ਨਾਨਕਹਾਰਿਕੈ
 ਦਰਸਿਸਮਾਇਆ॥ ੧੩॥ ਸਏਕੁ॥
 ਯਾਸੁਜਪਤਮਨਿਤੋਇਅਨੰਦਬਿਨ
 ਮੈਦੁਜਾਭਾਉ॥ ਦੁਖਦਰਦਤਿਸਨਾਭੁ
 ਏਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਉ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
 ਯਯਾਜਾਰਉਦੁਰਮਤਿਦੋਊ॥ ਤਿਸਹਿ
 ਤਿਆਗੀਸੁਖਸਹਜੇਸੇਉ॥ ਯਯਾਜਾ

ਅਛਾਡਿਚਾਇਓਸਰੂਕੋਇਆਕਾਕੋਮਾਤ
 ਪਿਤਾਸੁਤਧੀਆਗਾਰਿਹੁਬਾਨਿਤਾਕਛੁ
 ਸੀਗਿਨਣੀਆਯਾਐਸੀਸੀਚਿਯੁਬਿਨਸ
 ਤਨਾਹੀਆਪਾਤਿਸੇਤੀਅਪਨੈਪਾਰਿਜਾਹੀ
 ਆਸਾਪਸੀਗਿਕਾਇਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆ
 ਆਨਾਨਕਤੇਤੇਬਹੁਰਿਨਆਇਆ॥੧੫॥
 ਸਏਕੁ॥ ਆਤਿਸੁਦਰਕੁਲੀਨਚ
 ਤੁਰਮੁਖਿਛਾਡਿਅਧੂਨਵੰਤਾਮਿਰਤਕ
 ਕਹੀਅਹਿਨਾਨਕਾਜੀਹਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਭ
 ਗਵੰਤਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਕੰਕਾਏਸਾਸ
 ਕਹੀਏਛਾਭਾਤਾਪੂਰਕਕੁੰਭਕਰੇਚਕ

ਨੈਹਾਰੁਨਭੂਲਾਨਹਾਰਾਕਾਹੂਪੰਥੁਦਿ
 ਖਾਰੈਆਪੈਕਾਹੂਓਦਿਆਨਕ੍ਰਮਤਪ
 ਛੁਤਾਪੈਆਪਨਖੇਲੁਆਪਹੀਕੀਨੋ
 ॥ਜੇਜੇਦੀਨੋਸੁਨਾਨਕਲੀਨੋ॥੧੭॥
 ਸਏਕੁ॥ ਖਾਤਖਰਚਤਾਬਿਲਾਛ
 ਤਰਹੇਵੂਟਿਨਜਾਤਿਭੰਡਾਰਾਹਰਿਹਾਰਿ
 ਜਪਤਾਅਨੇਕਜਨਨਾਨਕਨਾਹਿਸੁਮ
 ਰਾ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਖਖਾਖੂਨਾਕਛੁਨ
 ਹੀਤਿਸੁਸਿਅਥਕੈਪਾਹਿ॥ਜੇਦੇਨਾਸੇ
 ਦੇਕਹਿਓਭਾਵੈਤਹਤਹਜਾਹਿ॥ਖਰਚੁ
 ਖਜਾਨਾਨਾਸੁਧਨਾਇਆਭਗਤਨਕੀਰ

੨੧
 ਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਜਪਿਨੀਤਾਕਹਾਬਿਸਾਸ
 ਦੇਹਕਾਬਿਲਾਮਨਕਾਰਿਉਮੀਤਾਨਹ
 ਬਾਰਿਕਨਹਜੇਬਨੈਨਹਬਿਗਧੀਕਛੁ
 ਬੰਧੁਓਉਬੇਗਨਹਬੁਝੀਐਜਓਅ
 ਇਪਰੈਜਮਓਧੁਗਗਿਅਨੀਧਿਅਨੀ
 ਚਤੁਰਪੇਖਿਰਹਨੁਨਹੀਇਹਠਾਇਯ
 ਡਿਛਾਡਿਸਗਈਗਈਮੁਕਤਤਹਾ
 ਪਟਾਹਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤਰਹੈ
 ਜਾਤੂਮਸੰਤਕਿਭਗਾਨਾਨਕਆਏਸ
 ਯਯਤੇਜਾਕਓਪ੍ਰਅਹਿਸੁਹਗਾ॥੧੬॥
 ਸਯੋਕੁ॥ ਘੋਖੇਸਾਸਤਬੇਦਸਭ

ਦੀਆ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਇਥਾ
 ਏਸਭਾਦਿਵਸਸਾਸਨਹਬਛਨਘ
 ਟਨਤਿਯੁਬਾਗਜੀਵਨਲੋਗਹਿ
 ਭਰਮਮੋਹਨਾਨਕਤੇਊਗਵਾਗ ॥ ੧ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ੨ ॥ ਕੰਕ ਕੰਕ ਸੈਕਾਯੁਤਿਹਜੇ
 ਸਾਕਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਅਨਿਕਜੋਨਿਜ
 ਨਮਾਹਿਮਗਹਿਅਤਮਗਮਨਚੀਨਾ
 ਫਿਅਨਾਧਿਆਨਤਾਤੁਕਉਆਏ ॥
 ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਹਆਪਾਦਿਵਾਏ
 ਆਫੁਣਤੀਫੁਣੀਨਹੀਕੋਊਛੁਟੈ ॥ ਕਾਚੀ
 ਗਾਗਰਿਸਰਪਗਛੁਟੈਸੋਜੀਵਤਾਜੇ

ਤਬਿਸਾਗੀਏਕਾਦਿਸਟੇਤਾਨਾਨਕਗਿ
 ਆਨਅੰਜਨੁਜਿਹਨੇਤਾ॥੨੨॥ਸਥੇ
 ਕੁ॥੨॥ਛਾਤੀਸੀਤਲਾਮਨਸੁਖੀਛਿਤ
 ਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਇ॥ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰ
 ਪੁਭਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇ॥੧॥ਪਉੜੀ
 ਛਛਾਛਹਰੇਦਾਸਤੁਮਾਰੇ॥ਦਾਸਦ
 ਸਨਕੇਪਾਨੀਹਾਰੇ॥ਛਛਾਛਹਰੇਤਤੇ
 ਰੇਸੀਛਾ॥ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਪੁਭਗ
 ਵੰਤਾ॥ਛਾਡੀਸਿਆਨਪਬਤੁਚਤੁਰ
 ਈ॥ਸੀਤਨਕੀਮਨਟੇਕਾਟਿਕਾਈ॥ਛ
 ਏਕੀਪੁਤਰੀਪਰਮਗਾਤਿਪਾਈ॥ਨਾਨ

ੴ ਸਾਧੋ ਉਠਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਸਬਾਸ
 ਰਾਮਾਰਾਧਿ। ਕਾਕੁਤੁ ਝੈਨਾ ਬਿਆਪਈ
 ਨਾਨਕ ਮਿਟੈ ਉਪਾਧਿ॥੧੫ਉੜੀ॥ ੴ
 ਸ੍ਵਾਸੁਰਨੁ ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਰਾਮਨਾਮਾ ਸਿ
 ਉਕਾਰਿ ਬਿਉਹਾਰੇ॥ ਸੁਰਤ ਸੁਰਤ ਸਾਕ
 ਤਮੁਆ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਤਤੁ ਭਾਉ ਬੀਆ॥
 ਸੁਰਹਿ ਕਸਮ ਯਾ ਪਾਤਰੇ ਮਨੁਆ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੀਤ ਸੀਗਿ ਸੁਨੁਆ॥ ੴ
 ਰਹਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੁਸਟਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ
 ਕਉ ਕਿਪਾਰੁ ਸਾਈ॥੨੫॥ ਸਯੋਕੁ॥
 ਵਤਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਅਨਿਕਾ ਬਿਧਿ ਰਹੁ

ਕਰਨੈ ਜੋਗਾ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਉਸਤਤ ਕ
 ਰਹੁ ਵਹੂ ਕੀ ਓਸੀ ਜੋਗਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸਫਲੇ
 ਕੁਆ ॥ ਟੂਟੇ ਬੀਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਾਧ
 ਸੇਵ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੁਨ ਬੀ
 ਸਰੈ ਗੁਣ ਨਿਪਿਰੀ ਬਿਦਗਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਪਉੜੀ ॥ ਟਹਲਾ ਕਰਹੁ ਤਉ ਏਕ
 ਕੀ ਜਾਤੇ ਬਿਬਾਨ ਕੋਇ ॥ ਅਨਿਤ ਨਿਮ
 ਖਿਹੀ ਐ ਬਸੈ ਜੋ ਚਾਹੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥
 ਟਾਟਹਲਾ ਮਹਲਾ ਤਾ ਕਉ ਮਿਥੈ ਜ
 ਕਉ ਸਾਧਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਾ ਤਿ
 ਤਉ ਬਸੈ ਜਉ ਆਪਨ ਤੋਰਿ ਦਾਇਆ

ਮਾਕੈਕੁਸਲਾਨਕਤਹੁਪੁਏਯਾਠਾਇਖ
 ਰੀਸੀਤਾਰੀਸੀਗੀਬਸਿਆਆਮੀਮ੍ਰਤਨ
 ਮੁਤਹਾਜੀਅਰਸਿਆਆਠਾਕੁਰਅ
 ਪੁਨੇਜੇਜਨੁਭਾਇਆਨਾਨਕਉਅ
 ਕਾਮਨੁਸੀਤਲਾਇਆ॥੨੮॥ਸੋਲੇ
 ਕ੍ਰਾਡੈਡਉਤਿਬੰਦਨਅਨਿਕਾਬਾ
 ਰਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥਾਡੈਲਾਨ
 ਭੇਰਾਖਹੁਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਦੇਕਰਿਹਥਾ॥
 ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਡਡਾਡੇਰਾਇਹੁ
 ਨਹੀਨਾਹਡੇਰਾਤਹਜਾਨੁ॥ਉਅਡੇਰ
 ਕਾਸਿਜਮੇਰੁਰਕੈਸਬਾਦਿਪਛਾਨ॥

੫
ਨੁਇਆਮਨਮਾਹਿ। ਸਿਗਤੁਤਾਰੈਪੁ
ਰੂਬਸੈਬਨੁਬਨੁਕਤਾਹਿਰਾਹਿ।
ਢੇਰੀਢਾਤੁਸਾਧਸਿਗਿਅਤੰਬੁ
ਧਿਬਿਕਰਾਣਾ। ਸੁਖੁਪਾਵਤੁਸਹਜੇ
ਬਸਤੁਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਣਾ। ਢੇ
ਰੀਜਾਮੈਜਮਿਮਰੈਗਰਭਜੈਨਿਦੁ
ਖਪਾਇ। ਮੋਹਮਗਨਣਾਪਟਤਰੈ
ਤਉਤਉਆਵੈਜਾਇ। ਢਤਤਢਤ
ਤਅਬਢਹਿਪਰੇਸਾਧਜਨਾਸਰ
ਨਾਇ। ਦੁਖਕੇਢਾਤੇਕਾਟਿਆਨਾ
ਕਟੰਗੀਏਸਮਾਇ। ੩॥ ਸਥੀਕੁ॥

॥ ਤੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕਾਇ ॥
 ਆਪਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਨੁ ਮ
 ਨੁ ਪਨੁ ਅਗਪਉਤਿ ਸੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਮੈ
 ਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਮ ਭਉ ਕਾਟੀ ਐ ਚੁਕੈ ਜ
 ਮਕੀ ਜੇਹਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਤਾਤਾ ਸਿ
 ਉਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ
 ॥ ਛਾਪਾਵਹ ਮਨ ਬਾਛਤੇ ਤਪਤਿ ਤੁਹ
 ਰੀ ਜਾਇ ॥ ਕਾਸਮਿ ਟੈ ਜਮ ਪੀਥ ਕੀਜ
 ਸੁਬ ਸੈ ਮਨਿ ਨਾਉ ॥ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮ
 ਤਿ ਤੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਮਹਾਨੀ ਪਾਵਹਿ ਠ
 ਉ ॥ ਤਾਤੁ ਸੀਗਿ ਨ ਪਨੁ ਚਲੈ ਗਿਹ ਜੋ ਬ

ਸਿਚਹੁਸੁਮੁਕਰਹੁਬਾਕਿਪਰਹੁਗਵ
ਗਮਨਕੈਕਾਮਿਨਆਵਈਅੰਤੈਅ
ਉਸਰਬਾਗਾਬਿਤਿਪਾਵਹੁਗੋਬਿਦ
ਭਜਹੁਸੀਤਤਕੀਸਿਖਯੋਹੁਪ੍ਰੀਤਿ
ਕਰਹੁਸਦਏਕਾਸਿਉਇਆਸਾਚ
ਅਸਨੇਹੁਕਾਰਨਕਰਨਕਰਾਵਨ
ਸਭਾਬਿਧਿਏਕੈਹਾਥਾਜਿਤਾਜਿਤ
ਯਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਯਾਗਹਿਨਾਨਕ
ਜੰਤਅਨਾਥਾ॥੩੩॥ਸਏਕੁ॥ ਦਾ
ਸਹਏਕੁਨਿਹਾਰਿਆਸਭਕਛੁਦੇਵ
ਨਹਾਰਾਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਰਹ

ਧਿਆਇਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ॥੧॥
 ਪਉੜੀ॥ ਧਧਾਧਾ ਵਤਤ ਉਮਿਟੈ ਸ੍ਰ
 ਤਸਾਗਿ ਤੋਇ ਬਾਸੁ॥ ਧੁਰਤੋ ਕਿਰਪਾ
 ਕਰਤੁ ਆਪਿ ਤਉ ਤੋਇ ਮਨ ਤਿਪਰ
 ਗਾਸੁ॥ ਧਨੁ ਸਾਚ ਤਉ ਸਚ ਸਾਹ
 ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਪੂਜੀ ਨਾਮਾ ਬਿਸਾਹ॥
 ਧੀਰ ਜਨ ਸੁਸੈ ਭਾਤਿ ਤਬ ਨਿਆ
 ॥ ਤਰਿ ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁ ਵਨ ਜਿਹ ਸੁਨਿ
 ਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਹ ਪਟਰੈ ਸਮ
 ਈ॥ ਨਾਨਕ ਭਉਰਿ ਜਨ ਮਿਲੀ ਵਰ
 ਈ॥ ੩੫॥ ਸਯੋਕੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾਜਿਪਰਪੰਚਮੋਹਾਬਿ
 ਕਾਗਾਨਾਨਕਸੋਭਿਅਗਧੀਐਅੰਤੁ
 ਨਪਾਗਾਵਾਰੁਪਉਫੀ॥ ਪਪਾਪਰ
 ਮਿਤਿਪਾਰੁਨਾਪਾਇਆਪਤਤਿਪਾਦ
 ਨਅਗਮਹਰਿਗਾਇਆਹੋਤਪੁਨੀ
 ਤਕੋਟਿਅਪਗਾਧੂਅਮਿਤਨਾਮੁ
 ਜਪਹਿਮਿਦਿਸਾਧੂਪਰਪੰਚ
 ਧੋਤਮੋਛਮਿਟਨਾਈ॥ ਜਾਕਉਰ
 ਖਹੁਆਪਿਗੁਸਾਈ॥ ਪਾਤਿਸਾਹਿ
 ਛੜਸਿਰਿਸੋਭਿ॥ ਨਾਨਕਦੁਕਸਰ
 ਅਵਰਨਕੋਭਿ॥ ੨॥ ਸਭੈਕੁ॥

ਸਥੇਰੁ॥ ਬਿਨਉਭੁਨਹੁਤੁਮਪਰ
 ਬ੍ਰਹਮਦੀਨਦਇਆਲਗੁਪਾਯਾਸੁ
 ਖਸਿਪੈਬਹੁਭੇਗਰਸਨਾਨਕਸਾਧਰਵ
 ਯਾ॥੧॥੫ਉੜੀ॥ ਬਬਾਬ੍ਰਹਮੁਜਾਨ
 ਤਤੇਬ੍ਰਹਮਾਬੈਸਨੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁ
 ਚਿਧਰਮਾਬੀਰਾਆਪਨਬੁਰਾਮਿ
 ਟਾਵੈ॥ਤਾਹੁਬੁਰਾਨਿਕਟਿਨਹੀਅ
 ਵੈ॥ਬਾਧਿਓਆਪਨਹਉਹਉਬੰਧ
 ॥ਦੇਸੁਦੇਤਾਅਗਹਕਉਅੰਧਾਬ
 ਤਚੀਸਭਰਹੀਸਿਆਨਪਾਜਿਸ
 ਹਿਜਨਾਵਹੁਸੇਜਾਨੈਨਾਨਕਮ३੯॥

ਸਫੇਕੁ॥ ਮਾਇਆ ਡੋਲੈ ਬਹੁ ਬਿ
 ਧੀ ਮਨੁ ਧਾਪਿ ਓਤਿ ਹਸੀ ਗਾਮਾ
 ਗਨ ਤੋ ਜਿਹ ਤੁਮਰ ਖਹੁ ਸੁਨਾਨ ਕ
 ਨਾ ਮਾਹਿ ਰੰਗਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੰਮਾ
 ਗਨ ਹਾਰਾਇਆ ਨਾਗੇ ਨ ਹਾਰ ਦੇ ਰਹਿ
 ਓਤੁ ਜਾਨਾ ਜੋ ਦੀਨੈ ਏਕ ਹਿ ਬਾ
 ਰਾ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਹ ਕਹਾਹਿ ਪੁਕਾਰਾ॥
 ਜਉ ਮਾਗਾ ਹਤ ਉਮਾਗਾ ਹਬੀਆ॥
 ਜਾ ਤੇਕੁ ਸਭ ਨਾਕਾ ਹੂ ਬੀਆਆ
 ਗਾਨੇ ਮੰਗਤ ਏਕ ਹਿ ਮਾਗਾ ਨਾਨਕ
 ਜਾ ਤੇ ਪਹਾਹਿ ਪਰੰਗਾ॥੪੯॥ ਸਫੇਕੁ

ਲੋਕਾ॥ ਯਾਰਮੀਤ ਸੁਨਿ ਸਾਜਨ ਹੁਬਿ
 ਨਹਾਰਿ ਛੂਟ ਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਬੰ
 ਧਨ ਕਟ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ॥ ੧
 ਪਉੜੀ॥ ਯਾ ਯਾ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬ
 ਹੁਬਿ ਧੀਆ॥ ਏਕਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਹ
 ਣਾਉ ਸਿਧੀਆ॥ ਯਾ ਹੁ ਜਤਨ ਕਰਿ
 ਹੋਤ ਛੂਟਾਹਾ॥ ਓਆ ਹੁ ਜਤਨ ਸਾਧ
 ਸਿਗਾਹਾ॥ ਯਾ ਓ ਬਰਨ ਪਾਰੈ ਸਭੁ
 ਕੋਉ॥ ਓਆਹਿ ਜਪੋ ਬਿਨੁ ਓ ਬਰ
 ਨ॥ ਓਆ ਹੁ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਮ
 ਹਾਖਾ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਿਰਗੁਨ ਨਰਨ

੧੦੪

੧੪

ਗੁਰ ਪੁਰੋਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾਥਾਤੇ
 ਰੰਗਨਾਮਰਸਮਾਤੋ ਨਾਨਕਹਰਿਗੁ
 ਰਿਕੀਨੀਦਾਤੋ ॥੪੪॥ ਸਏਕੁ ॥
 ਣਾਣਾਚਤੁਠਾਬਿਖੈਬਿਅਧਿ
 ਇਅਾਦੇਤੀਅਹਿਬਾਸਾਹਰਿਹ
 ਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਰਮੁਖਿਪੀਅਨਨ
 ਕਸੁਖਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਣਾਣਾਣਾਵਹੁਅਭਿਖਧਯਾਹੁ ॥
 ਦੁਖਦਰਦਾਤਿਹਮਿਟਹਿਖਿਨਾ
 ਹੁਨਾਮਅਭਿਖਧੁਜਿਹਾਰੈਦੈਤਿਤ
 ਵਾਤਾਹਿਰੇਗੁਰਪਨੈਨਤੀਅਵੈ

ਹੀਰਾ ਵਿਆਸਾ ਵਿਰਾ ਵਿਰੋਧ ਮਿਟੈਤਿ
 ਹਮਨ ਤੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਖਿਜੈ ਸੁਨਤੋ ਵਰਨਾਚਿ ਹਨ ਸਗ
 ਣਾ ਹਤੇ ਰਹਤਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
 ਰਿਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਕਹਤਾ ॥੪੬॥
 ਸਯੋਕੁ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤਾ ਬਿ
 ਹਾਨੀਆ ਸਾ ਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਨ
 ਾੜੜਾ ਕਿਉ ਏਜਿ ਉਤ੍ਰਿਖਾ ਵੰਤਨ
 ਨਕ ਕਿਰਤ ਕਮਾਨਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਕਾੜਾੜਾੜੀ ਮੈ ਸੀਰੀ ਸਾਧੂ
 ਕਰਮ ਪਰਮ ਤਤਨਾ ਮਾਮਾਧੂ ॥

ਤਸਿਮਿਤਿਬੇਦਪੁਕਾਰੇਸੇਧਤ
 ਸੇਧਤਸੇਧਬੀਚਾਰਾਗਾਬਿਨੁਤਰਿ
 ਭਜਨਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾਸਾਸਿਸਾ
 ਸਿਹਮਭੂਯਾਨਹਾਰੇਤੁਮਸਮਰਥ
 ਅਗਨਤਅਪਾਰੇਸਗਨਿਪਰੇਕੀ
 ਰਾਖੁਦਿਇਆਯਾਨਾਨਕਤੁਮ
 ਰੇਬਾਯਗੁਪਾਯਾ॥੪੮॥ਸਯੋਕੁ
 ਖੁਦੀਮਿਟੀਤਬਸੁਖਭਏਮਨ
 ਤਨਭਏਅੰਗਾਨਾਨਕਾਦਿਸਟੀ
 ਆਇਆਉਸਤਤਿਕਰਨੈਜੋਗੁ॥
 ੧॥ਪਉੜੀ॥ ਖਖਾਖਰਾਸਰਾਉ

ਸਸਾਸਿਆਨਪਛਾਡੁਇਆਨਾ॥
 ਹਿਕਮਤਿਤੁਕਮਿਨਪ੍ਰਭਪਤੀਅ
 ਨਾ॥ ਸਹਸਕ੍ਰੁਤਿਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ
 ॥ ਸੀਗਿਤੁਹਾਰੈਏਕਨਜਾਈ॥ ਸੈਭੂ
 ਸੈਭੂ॥ ਜਪਿਦਿਨਰਾਤੀ॥ ਰਿਜੀਆ
 ਚਲੈਤੁਹਾਰੈਸਾਖੀ॥ ਸਾਧਸੇਵਾਯ
 ਵੈਜਿਹਆਪੈ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਉਦੂ
 ਖਨਬਿਆਪੈ॥ ੫੦॥ ਸਣੈਕੁ॥
 ਹਰਿਹਰਿਮੁਖਤੇਬੇਯਾਨਾਮਨਿਵ
 ਠੈਭੁਭੁਤੇਇ॥ ਨਾਨਕਸਾਭਿਮਹਿਰ
 ਹਿਆਬਾਨਬਨੀਤਰਿਸੋਇ॥ ੧॥

ਤਿਨ ਛੂਟੀ ਮੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਯਨ ਹਾ
 ਰੁ ॥ ਬਖਸਨ ਹਾ ਰਾ ਬਖਸਿ ਏਨਾ
 ਕਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬੂ
 ਠੁਹਾ ਮੀਰੁ ਨ ਹਾ ਗਾਰ ਬੇਗਾਨਾ ਅ
 ਥਾਪ ਮਾਤਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸੁ
 ਖਦੀ ਏਤਾ ਤਿਨ ਜਾਨਤ ਤਤਾ ॥ ਥਾ
 ਹਾ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਦਹਾ ਦਿਸਿ ਦੂ
 ਢਨ ਜਾਇ ॥ ਦੇਵਨ ਹਾਰ ਦਤਾਰ
 ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮਖਨ ਮਨ ਤਿ ਬਸਾਇ ॥
 ਥਾਥਾ ਚ ਛੂਠਾ ਬਿਕਾਰ ਮੈ ਤਿਏ
 ਮਾਸਿ ਪੈ ਮਨਿ ਮਾਤਿ ॥ ਥਾ ਪਟ ਚੋਰ

ਚਿਰਖਾਇਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ ਖਰੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਠਾ ਕੁਰਭੁਟੀ ਅਨਦ ਸੁਖਬਿ
 ਸਾਮੁ ਖੋਪਾਨਿ ਬਾਹੀ ਬਹੁਤ ਯਾਰ
 ਪਾਰਿਆਏ ਪਾਤਿ ਵੇਤਾ ਖਰਾਦਿ
 ਣਾਸਾ ਗੁਰਿਦੀ ਆਆਇ ਮਿਲੈ
 ਭਗਵੰਤਾ ਆਪਨ ਕੀ ਆਕਰ
 ਹਿ ਆਪਿ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਆਪਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਸੋਭਿ ਸਰਾਹੀ ਐਯਿ ਪਾਟਿ
 ਪਾਟਿ ਰਹਿ ਆਇ ਆਪਿ ॥ ੫੩ ॥
 ਸਏਕੁ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਗ
 ਤੀ ਕਿਰਪਾਨਿ ਪਿਦਾਇ ਆਣਾਏ

ਸਤਾਕਿਲਾਖਾਵਤੀ॥ ਓਗਝਿਰ
 ਓਓਸਾਭਿਸੀਗਿਅਨੁਪਰੂਪਾਵਤੀ॥
 ॥ ਓਸਤਤਿਕਹਾਨਿਨਜਾਇਮੁਖ
 ਹੁਤੁਹਾਰੀਆ॥ ਮੋਹੀਵੇਖਿਦਰ
 ਸੁਨਾਨਕਬਾਇਬਾਇਹਾਰੀਆ
 ॥ ਪਉੜੀ॥ ਹੇਅਚੁਤਹੇਪਾਰਬ
 ਹਮਅਬਿਨਾਸੀਅਪਨਾਸਾਹੇ
 ਪੁਰਨਹੇਸਰਬਮੈਦੁਖਭੀਜਨਗੁ
 ਏਤਾਸਾਹੇਸੀਗਿਹੇਨਿਰਕਾਰਹੇਨਿ
 ਰਗੁਣਸਭਟੇਕਾਹੇਗੋਬਿੰਦਹੇਗੁ
 ਏਨਿਪਾਨਜਾਕੈਸਦਾਬਿਬੇਕਾਹੇ

ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਲਿਹੋ ਪਰਾਗੁ ਗੁਰਦੇ
 ਵਸਾਂਤਿ ਸਾਂਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁ
 ਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾਗੁ
 ਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵ
 ਰੁ ਗੁਗਰਿ ਮਾਨ ਅਪਰੰਪਰਾਗੁ
 ਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤ
 ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਤਿਤ ਪਾਵਿਤ ਕਰਾ
 ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ
 ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਾਰਿ ਜਾਪਿ
 ਉਪਰਾਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਸੇਗਾਤਿ ਪੁਰ
 ਮੋਇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੁਖਿ ਪਾਪੀ

ਹਾਸੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਹਾ॥੧॥
 ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਿਮਰਤਿਸਿ
 ਮਾਰਿਸਿਮਾਰਿਸੁਖੁਪਾਵਉ॥ਕ
 ਇਕਏਸਤਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵ
 ਓਸਿਮਰਤਿਜਾਸੁਬਿਸੁਭਰਏ
 ਕੈਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨਤਅਨੇ
 ਕੈਬੇਦਪੁਰਨਾਜਿਮਿਤਿਸੁਧ
 ਖਗਾਕੀਏਰਾਮਨਾਮਾਇਕਾਅ
 ਖਗਾਕਿਨਕਾਏਕਾਜਿਸੁਜੀ
 ਅਬਸਾਵੈਤਾਕੀਮਹਿਮਾਰਾ
 ਨੀਨਆਵੈਕਾਖੀਏਕੈਦਰਸ

੧੧੪
ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਆਨਿ ਆਨਿ ਤਤੁ ਬੁਝਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਆਨਿ ਆਨਿ ਤਤੁ ਬੁਝਿ

ਭਉਨ ਬਿਆਪੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ
ਤਉਨ ਸੰਤਾਪੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸਿਮਰ
ਭਯਾਪਿ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਰ ਬਨਿਯ
ਨਨਾਨ ਕਹਾਰੀ ਗੀ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ
ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨ
ਸੇ ਦੁਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀ
ਰਥਾਇ ਬਨਾਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿ
ਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ਪ੍ਰਭੁ
ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਾਇ ਬੁਝੁ ਭਯਾ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਖ ਭਯਾ ॥

ਬਸਾਹਿ ਸਾਧਕੀਰ ਸਨਾਗਨਨ
 ਕਜਨ ਕਾ ਦਾਸਾਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧਨ ਵੇਤੇ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਧਾਤਿ ਵੇਤੇ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਜਨ ਪਰ
 ਵਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ
 ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮ
 ਰਹਿ ਸਿਥੇ ਮੁਹਤਾ ਜੋ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ
 ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰ ਬਕੇ ਰਾਜੇ ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖ ਵਾਸੀ
 ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਖਿ

ਨਦਘਨੇਗੇ॥ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿ
 ਬਸਹਿ॥ ਹਰਿਨੇਗੇ॥ ਸੇਤਾਕ੍ਰਿਪਤੇ
 ਅਨਾਦਿਨੁ॥ ਜਾਗੀ॥ ਨਾਨਕਾਸਿਮ
 ਰਨੁ॥ ਪ੍ਰੈਭਾਗੀ॥ ੬॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ
 ਹਨਿ॥ ਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ
 ਨਿਕਬਾਹੁਨੁ॥ ਧੂਰੇ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ
 ਰਨਿ॥ ਹਰਿਰੁਨਬਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ
 ਰਨਿ॥ ਸਤਾਭਿਸਮਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭਕੈ
 ਸਿਮਰਨਿ॥ ਨਿ॥ ਚੜ੍ਹਾਮ॥ ਸਤੁ॥
 ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ॥ ਕਮਲਾਇਗ
 ਸਤੁ॥ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ॥ ਅਨਹ

ਰਨ ਕਰਨਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ
 ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ
 ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
 ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਆਨਾਨ
 ਕਰਤੁ ਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿ
 ਨਿਪਾਇ ਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥ ਸਯੋਕੁ ॥
 ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਪਾਇ
 ਪਾਇ ਨਾਥਿ ਅਨਾਥਾ ਸਗਲਿ ਤੁ
 ਮ੍ਹਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਅਸਟ ਪਦੀ ॥ ਜਤਮਾਤਾਪਿ
 ਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤਨ ਭਨ ਭਾਈ ॥ ਮਨ ਭੁ

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ਆਲਾ
 ਖਕਰੇਗੀ ਬੰਧਨ ਪਰੈ ਹਾਰਿ ਕਾ
 ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ਗਾਮਨਿ ਕਮਾ
 ਇਆ ਰੰਗਾਤਿ ਖਨ ਬੁਝਾਵੈ ਹਾਰ
 ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਪਤਾ ਮਾਘਾਵੈ ਆਜਿ
 ਹਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤਾਇ ਕੇਲਾ ॥
 ਤਹੁ ਹਾਰਿਨਾ ਮੁਸਾਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ
 ਐਸਾਨਾ ਮੁਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ
 ਐਨਾ ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਗ
 ਤਿਪਾਈ ਐ ॥ ੨ ॥ ਛੂਟਤ ਨਤੀਕ
 ਟਿਲਾਖ ਬਾਹੀ ਨਾਮੁ ਜਪਤਤ

ਜਿਹ ਪੈਂਢੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ਹ
 ਰਿਕਾਨਾ ਮੁਸੀਗਿ ਉਜੀਆ ਰਾਜ
 ਹਾ ਪੀਥ ਤੇ ਰਾਕੋ ਨਾ ਸਿਵਾ ਨੂ ਹ
 ਰਿਕਾਨਾ ਭੁਤ ਹਨਾਇ ਪਛਾਨੂ
 ਜਹਾ ਮਹਾ ਭਾਇਆਨ ਤਪਤ ਬ
 ਹੁਪਾਆਤ ਹਹਿ ਰਿਕੇਨਾ ਮਕੀਤ
 ਮਊਪਰਿ ਛਾਆ ਜਹਾ ਰਿਖਾ ਮ
 ਨਤੁ ਭੁਆਕਰ ਕੈ ਤਹਨਾ ਨਕਹ
 ਰਿਹਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਕੈ ॥ ੧ ॥ ਭ
 ਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਾਨਿ ਨਾ ਮੁਸੀ
 ਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸਾ ਮੁਹਾਰਿਕ

ਰੂਪਰੰਗਾ ਹਾਰਿਨਾ ਮੁਜਪਤਕ ਬਪ
 ਰੈਨ ਭੰਗਾ ਹਾਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜਨਕੀ
 ਵਾਡਿ ਆਈ ਹਾਰਿਕੈਨਾ ਮਿਜ
 ਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ਹਾਰਿਕਾਨਾ ਮੁਜ
 ਨ ਕਉ ਭੰਗ ਜੰਗਾ ਹਾਰਿਕਾ ਮਜ
 ਪਤਕ ਛੁਨਾਹਿ ਬਿਓਗਾ ਜਨੁ
 ਗਤਾ ਹਾਰਿਨਾ ਮਕੀ ਸੇਵਾਨਾ
 ਨ ਕਪੂਜੈ ਹਾਰਿ ਹਾਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥
 ਹਾਰਿ ਹਾਰਿ ਜਨਕੈ ਮਾਏ ਧੁਖ ਜੀਨਾ
 ਹਾਰਿ ਪਨੁ ਜਨਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ
 ਦੀਨਾ ਹਾਰਿ ਹਾਰਿ ਜਨਕੈ ਓਟਸ

ਹਿਮਾਸਿਤਾਰਿ ਦਵਸੈ ਸਿਤਪ੍ਰਤਾ
 ਪਿਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ਸਿਤਕਾਸਿਭੁ
 ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਸਿਤਕੀਸੇ
 ਵਾਨਾ ਮੁਖਿ ਆਈਐ ਨਾਮਤੁ
 ਇਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ਨਾ
 ਨਕਰੁ ਰਮੁਖਿ ਨਾ ਮੁਖਾਵੈ ਜ
 ਨੁਕੋਇ ॥੮॥ ੩॥ ਸਦੈ ਕੁ ॥
 ਬਹੁ ਸਾਸ ੩ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇ
 ਖੇਸਰ ਬਢ ਛੋਟਿ ॥ ਪੁਜਸਿ
 ਨਾ ਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾ ਨਕ ਨਾਮ ਅ
 ਮੋਘਾ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਇਕਬਾਰਾ ॥ ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀ
 ਠਿਗੈਚਿਰੁਜੀਵੈ ॥ ਮਹਾਉਦਯੁ
 ਤਪੀਸਰੁਖੀਵੈ ॥ ਅਗਨਿਮਾ
 ਹਿਤੋਮਤਪਰਾਨਾ ॥ ਕਾਨਿਕਾਅਸ਼੍ਰੁ
 ਹੈਵਰਭੂਮਿਦਾਨਾ ॥ ਨਿਉਛੀਕ
 ਰਮਕਰੈਬਹੁਆਸਨਾ ॥ ਜੈਨਮਾ
 ਰਗਸਿਜਮਆਤਿਸਾਧਨਾ ॥ ਨਿ
 ਮਖਾਨਿਮਥਕਾਰਿਸਰੀਰੁਕਟਾ
 ਵੈ ॥ ਤਉਭੀਹਉਮੈਮੈਯੁਨਜਾਵੈ
 ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਮਸਾਰਿਕਛੁ
 ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮ

ਰਮੁਹਾਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪਾਨਿਰਮ
 ਲਾਕਰਮੁਹਾਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪਾਨਿਰਮ
 ਹਿਉਤਮਾਕੋਰਿਅਮੁਜਪਾਨਿਰਮ
 ਹਿਉਤਮਾਕੋਰਿਅਮੁਜਪਾਨਿਰਮ
 ਸਗਲਉਦਮਮਾਹਿਉਦਮੁ
 ਲਾਹਾਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪਾਨਿਰਮ
 ਅਸਦਾਸਗਲਬਾਨੀਮ
 ਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਹਾਰਿਕੋਨਾਮੁ
 ਸੁਸੁਨਿਰਸਨਬਖਾਨੀਸਗ
 ਲਾਖਾਨਤੇਓਹਿਉਤਮਬਾਨੁਨਾ
 ਨਕਾਜਿਹਪਾਟਿਵਸੈਹਰਿਨਾ

ਜੋ ਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੁਧਾ ਆਬਿਰ
 ਧਿਭਾਇਆ ਭੂਪਾਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ
 ਆਮੁਖਿ ਆਪਿ ਆਉ ਬੈਠ ਕਉ
 ਦੈ ਨਾਇ ਹੁਨਿ ਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕ
 ਛੁਨ ਬੂਝੈ ਆਬਖਾਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ
 ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਧਾਰਿ ਭੂਪਾਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ
 ਆਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੀਰਿ
 ਹਸਾਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀ
 ਵਹਿ ਸੀਤ ਲਾਜ ਲਾਜ ਸੁਖ
 ਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲੁ

ਵੈ। ਜੇਠਾ ਕੁਰੁਸਦਸਦਹੁ
 ਗੇ। ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੁਗੇ।
 ਜਾ ਕੀਟਹੰਦਾ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ
 ਮਾਨੁ। ਗਤਿ ਸਹਿ। ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ
 ਅਜਾਨੁ। ਸਦਾ ਸਦਾ। ਇਹੁ
 ਲਾਨਹਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ
 ਅਪਾਰੁ। ਕਾਰਤਨੁ। ਤਿਆਗਿ
 ਕਉ। ਡੀਸੀ। ਗਿਰਚੈ। ਸਾਚੁ ਛੇ
 ਰਿ। ਦੂਠ ਸੀ। ਗਿਮਚੈ। ਜੇਛਰਨਾ
 ਸੇ। ਅਸਾ। ਬਿਰੁ। ਕਾਰਿ। ਮਨੈ। ਜੇਹੁ
 ਵਨੁ। ਸੇ। ਦੁਰਿ। ਪਰਾਨੈ। ਛੇ। ਰਿਜ

ਅਨਾਪਿਆਨਾਇਸਨਾਨਾਅੰਤ
 ਗਿਬਿਆਪੈਲੋਭੁਜੁਆਨੁਅੰ
 ਤਰਿਅਗਨਿਬਾਹਰਿਤਨੁਜੁਅ
 ਹਾਗਾਇਪਾਬਰਕੈਸੇਤਰੈਅ
 ਥਾਹਾਜਾਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਪ੍ਰਭੁ
 ਅਪਾਨਾਨਕਤੇਜਨਸਹਾਜਿ
 ਸਮਾਤਿ॥ ਪਾਸੁਨਿਅੰਧਾਕੈਸੇ
 ਮਾਰਗੁਪਾਵੈਗਕਰਗਹਿਏਹੁ
 ਓੜਿਨਿਬਹਾਵੈਗਕਹਾਬੁਝਾਹ
 ਤਿਬੁਝੈਰੋਗਾਨਿਸਿਕਹੀਅੰਤ
 ਓਸਮਝੈਰੋਗਾਕਹਾਬਿਸਨ

ਤੀਤੀ। ਕਾਯੁਨ ਆਵੈ ਮੂਰੇ ਚੀਤੀ। ਬੇ
 ਗਬਿਰੇਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹਾ। ਬੁਠ ਬਿ
 ਕਾਰ ਮਹਾਯੋਭਧੋਹਾ। ਇਆਹੁਤੁ
 ਗਤੀ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮਾ। ਨਾਨਾ ਕ
 ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਾਰਿ ਕਰਮਾ।
 ॥ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮਾਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ
 ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਿਥੁ ਸਭੁ ਤੇਹੀ ਗਾਸਿ। ਤੁਮ
 ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਹੀ। ਤੁਮ
 ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਾਹਿ ਸੁਖ ਘਨੇਹੀ। ਕੋਇ
 ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ। ਊਚੇ ਤੇ ਊਚ ਭ
 ਗਵੰਤਾ। ਸਗਲਾ ਸਮਗਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੁ

ਤਉ ਕੀਜੈ ਸਦਨ ਮਸਕਾਰਾ ਜਾ ਕੈ
 ਮਨਿ ਯਾਗਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮੀਠਾ ਸਰਬ ਸੁਖ
 ਤਾਹੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾਹੂ
 ਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ਸਰਬ ਬੈਕਨਾਨਕ
 ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਗਨ ਤਸਾਹੂ
 ਅਪਨੀ ਦੇਗ ਸਿਖਾ ਖਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅ
 ਨ ਦਉ ਯਾ ਸਿਖਾ ਅਪਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ
 ਬਹੁ ਰਿਸਾਹੁ ਯੋਇਆ ਅਗਿਆਨੀ ਸ
 ਨਿਰੋਭੁ ਕਰੇਇਆ ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਅ
 ਪਹੀਥੈ ਵੈ ॥ ਬਹੁ ਰਿਉ ਸਕਾ ਬਿਸੁ ਸੁਨ
 ਰੇ ਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰ

ਈ॥ ਕਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨ ਕਰਾ ਆਪਿ ਲ
 ਏਣਾ ਈ॥ ੨॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ
 ਕੁਟਿ ਬੁਝ ਬਾਇਆ ਮਿਥਿਆ ਹੁ
 ਓਮੈ ਮਤਾ ਮਾਇਆ ਮਿਥਿਆ ਰਾ
 ਜ ਜੋ ਬਨ ਧਨ ਮਾਯਾ ਮਿਥਿਆ ਕਾ
 ਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਣਾ ਮਿਥਿਆ ਰਬਹੁ
 ਸਤੀ ਅਸੁ ਬਸਤਾ ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ
 ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ਮਿਥਿ
 ਆਧੋ ਹਮੋ ਹਮ ਭਿਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ
 ਆਪਸ ਉਪਾਰਿ ਕਰਤਗੁ ਮਾਨੁ ਅ
 ਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧਕੀ ਸਰਨਾ ਨਨਕ

ਪਾਗਿਰਥੀਸਾਕਤਕੀਆਰਜਾਸਾਚ
 ਬਿਨਾਕਹੋਵਤਸੁਚਾਗਾਬਿਰਥਾਨਾਮ
 ਬਿਨਾਤਨੁਅੰਧੁਮੁਖਿਆਵਤਤਾਕੈਦੁ
 ਰਗੀਧਾਗਾਬਿਨੁਸਿਮਰਨੁਦਿਨੁਗੈਨਿ
 ਬਿਥਾਬਿਹਾਇਆਮੇਘਾਬਿਨਾਜਿਓਕੇ
 ਤੀਜਾਇਗੋਬਿਦਭੁਜਨਾਬਿਨੁਬਿ
 ਥੇਸਭੁਕਾਮਾਜਿਓਕਿਰਪਨਕੋਨਿਰ
 ਰਥਦਾਮਾਧੀਨਿਧੰਨਿਤੇਜਨਾਜਿਹਘ
 ਟਿਬਸਿਓਹਿਰਿਨਾਉਨਾਨਕਤਾਕੈਬ
 ਟਿਬਾਇਜਾਉ। ਵਾਰਹਤਾਅਵਰ
 ਕਛੁਅਵਰਕਮਾਵਤਾਮਨਿਨਹੀ

ਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਗਾ ਓਪਾਵ
 ਸਿਆਨ ਪਸ ਆਲਾ ਤੇਰਹਤਾ ਸਭੁ
 ਕਛੁ ਜਾ ਸੈ ਆਤਮ ਕੀਰਹਤਾ ਜਿਸੁ
 ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਇਯਾ ਫਿਯਾਇਯਾ ਥਾਨ
 ਥਨੰਤਾਰਿ ਰਹਿ ਆਸਮਾਇਯਾ ਸੇਸੇਵ
 ਕੁਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਯਾ ਨਿਮਖਾਨਿ
 ਮਖਜਾਪਿਨਾਨ ਕਹਰੀਯਾ ॥੮॥੫॥ਸ
 ਈਕੁ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਮਰੁਏ ਭੁਮੇਹ
 ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰ ਮੇਵਾਨਾਨ ਕਪ
 ਭਸਰਣਾ ਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰ
 ਦੇਵਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਿਹਪ੍ਰ

ਸਾਦਿਪਾਟਪਟੇਬਰਹਛਾਵਹਿਗਤਿ
 ਸਹਿਤਿਆਗਿਕਤਾਮਵਰਧੁਭਾਵ
 ਹਿਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੇਜਸੇਈਜੈ
 ਮਨਆਠਪਹਿਰਿਤਾਕਾਜਸੁਗਵੀ
 ਜੈਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਭੁਸਭੁਕੋਭ੍ਰਿਮ
 ਨੈਮੁਖਿਤਾਕੋਜਸੁਰਸਨਬਖਾਨੈ॥
 ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੋਹਤਾਧਰਮੁਮ
 ਨਸਦਾਧਿਆਇਕੇਵਲਾਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮੁਪ੍ਰਭਜੀਜਪਤਦਰਗਹਮਾਨੁਪ
 ਵਹਿਗਨਾਨਕਪਾਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵ
 ਹਿ॥੩॥ਗਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਮਾਰੋਗਕੀਚ

ਕਿਉ ਆਯਾ ਸੁਕੀ ਜੈ ਗਾਜਿ ਹ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਆਸੁ ਹ ਸਾਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ਮ
 ਨਾਤਿ ਸੁਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨਾ ਬਿਸਾਰੀ
 ਗਾਜਿ ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਠਾ ਖਧਨ
 ਮਾਰਾ ਖੁਪਰੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ਗਾਜਿ
 ਨਿਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ਗਉਠ
 ਤਬੈ ਠਤ ਸਦਾ ਤਿਸਾਹਿ ਧਿਆਈ
 ਗਾਤਿ ਸਾਹਿ ਧਿਆਇ ਜੋ ਏਕ ਅਖੰ
 ਖੈ ਆਈ ਹਾਉਹ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾ
 ਨਾਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਾਰਿ ਤਿਸਕਾ

ਨਾਗਾਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜੇਬ
 ਸਨਾਗਾਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਸਤਕਰਚ
 ਣਾਹਿਗਾਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਪੂਰਨਠ
 ਣਾਹਿਗਾਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਗਾਤੇ
 ਪਾਵਾਹਿਗਾਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜਿ
 ਸਮਾਵਾਹਿਗਾਮੈਸਾਪ੍ਰਗਤਿਆਗਿ
 ਅਵਰਕਤਣਾਗਾਹੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਨਾਨਕਮਨਿਜਾਗਾਹੁ॥੬॥ਗਾਜਿਹ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪ੍ਰਗਟੁਸੰਸਾਰਿਗਾਤਿਸੁਖ
 ਭਕਓਮੂਲਿਨਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਗਾਜਿ
 ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਪਰਤਾਪਾਰੇਮਨੁ

ਇਆ ਤੇ ਮਾਤਿ ਉਤ ਮਹੋਇਆ ਸਰਬ
 ਨਿਧਾਨੁ ਪਭ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਆਪ
 ਹੁਕ ਛੂਨ ਕਿਨ ਹੂਲਾਇਆ ਜਿਤੁ
 ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ਹਿਰਿਨਾ
 ਬਾਨਾਨ ਕਾਇਨ ਕੈ ਕਛੂਨ ਹਾਥਾ ॥੮॥
 ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾ
 ਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਹੈ ਸੁ
 ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥ ਸੁਨਿ ਮੀਤਾਨਾਨ ਕੁ
 ਬਿਨ ਵੰਤਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰ
 ਜਕਥਾ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥
 ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਤਾ ਸਾ

ਬਸਪੰਚਾਸਾਧਸੀਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸੁਬੁੰਚਾਸਾਧਸੀਗੀਹੋਇਸਕੁਕੀ
 ਰੇਨਾਸਾਧਕੈਸੀਗੀਮਨੋਹਰਬੈਨ
 ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਨਕਤਪੁੰਧਾਇਸਾਧ
 ਸੀਗੀਅਸਾਥਿਤਿਮਨੁਪਾਵੈਸਾਧ
 ਕੈਸੀਗੀਮਾਇਆਤੇਭਿੰਨਸਾਧਸੀ
 ਗੀਨਾਨਕਪੁਭਸੁਪੁਸੇਨਾ॥੨॥ਸਾਧ
 ਸੀਗੀਦੁਸਮਨਸਾਭਿਮੀਤਾਸਾਧੂ
 ਕੈਸੀਗੀਮਹਾਪੁਨੀਤਾਸਾਧਸੀਗੀ
 ਕਿਸਾਸਿਓਨਹੀਬੈਰਾਸਾਧਸੀ
 ਗੀਨਬੀਗਾਪੈਰਾਸਾਧਕੈਸੀਗੀਰ

ਰਮਾਸਾਧਕੈਸੀਗਿਕੇਵਲਖਾਰਬ੍ਰ
 ਰਮਾਸਾਧਕੈਸੀਗਿਪਾਏਨਾਮਨਿਧ
 ਨਾਨਾਨਕਸਾਧੂਕੈਕੁਰਬਾਨ॥੧॥ਸ
 ਧਕੈਸੀਗਿਸਰਕੁਲਭਿਧਾਰੈ॥ਸਾਧ
 ਸੀਗਿਸਾਜਨਮੀਤਕੁਟੰਬਾਨਿਸਤਾ
 ਰੈ॥ਸਾਧੂਕੈਸੀਗਿਸੋਧਨੁਪਾਵੈ॥ਜਿ
 ਸੁਧਨੁਤੇਸਭੁਕੇਵਰਸਾਵੈ॥ਸਾਧ
 ਸੀਗਿਧਰਮਗਾਇਕਰੇਸੇਵਾ॥ਸਾਧ
 ਕੈਸੀਗਿਸੋਭਾਸੁਰਦੇਵਾ॥ਸਾਧੂਕੈ
 ਸੀਗਿਪਾਪਪਣਾਇਨਾ॥ਸਾਧਸੀਗਿ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਨਗਾਇਨਾ॥ਸਾਧਕੈਸੇ

ਕੈਸੀਗੀਸੁਨਉਹਰਿਨਾਉਸਾਧਸੀਗੀ
 ਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉਸਾਧਕੈਸੀਗੀਨਮ
 ਮਨਤੇਬਿਸਰੈਸਾਧਸੀਗੀਸਰਪਰਨਿ
 ਸਤਰੈਸਾਧਕੈਸੀਗੀਣਗੋਪੁਰਮੀ
 ਠਾਸਾਧੁਕੈਸੀਗੀਪਾਟਿਪਾਟਿਡੀ
 ਠਾਸਾਧਸੀਗੀਭਏਅਧੀਆਕਾ
 ਗਾਸਾਧਸੀਗੀਗਾਤਿਭਈਹਮਾਰੀ
 ਸਾਧਕੈਸੀਗੀਮਿਟੇਸਕਿਓਗਾ
 ਨਾਨਕਸਾਧਭੇਟੇਸਿਯੋਗਾਸਾਧ
 ਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਨਹਿਜੇਤਾਸੁ
 ਨਹਿਤੇਤਾਬਖਿਆਨਹਿਸਾਧਕੀਉ

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਾਹਿਕ ਮਣਾ ਅਥੇ ਪਾਬ
 ਹਮਾਗੀਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੇਖਾ ਜੈਸੇ
 ਸੁਰਸਰ ਬਕਉ ਸੇਖਾ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆ
 ਨੀਕੈ ਦਿਸਾਟਿ ਸਮਾਨਿ ਜੈਸੇ ਸਰਜਰ
 ਕਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਝਿ ਪਵਨਾ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗੀਆਨੀਕੈ ਧੀਰ ਤੁਝੇ ਕਾਜਿ ਉਬਸੁ
 ਧਾਕੇ ਉਖੈ ਦੈ ਕਉ ਚੰਦਨ ਲੋਪਾ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਗੀਆਨੀ ਕਾਇ ਹੈ ਗੁਨਾਉ ਗਨਾਨ
 ਕਾਜਿ ਉਪਾਵ ਕਕਾਸ ਹਜ ਸੁਭਾਉ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗੀਆਨੀ ਨਿਰਮਲਾ ਤੇ
 ਨਿਰਮਲਾ ਜੈਸੇ ਸੇਖੇ ਨਲਾਗੈ ਜਲ

ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਢੁ ਬੁਰਾਨੁ ਗਾਇਆ
 ਆਬਹੁ ਮਾਗਿਆਨੀ ਸੰਦਸਾ ਮਿਤ
 ਕਸੀ ਆਬਹੁ ਮਾਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦਿ
 ਸਾਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥ ਆਬਹੁ
 ਗਿਆਨੀ ਬੰਧ ਤੇ ਮੁਕਤੰਗ ॥ ਆਬਹੁ
 ਮਾਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲਾ ਚੁ
 ਗਤਾ ॥ ਆਬਹੁ ਮਾਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੁ
 ਜਨੁ ਗਿਆਨਾਨਾਨਕ ਆਬਹੁ ਮ
 ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਆਬਹੁ ਮਾਧਿਆਨੁ
 ੨ ॥ ਆਬਹੁ ਮਾਗਿਆਨੀ ਏਕ ਉਪ
 ਰਿਅਸਾ ॥ ਆਬਹੁ ਮਾਗਿਆਨੀ ਕਾ

ਏਕੈਰੰਗਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕੈ
 ਬਸੈ ਪੁਰੁਸੰਗਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆ
 ਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਪਾਰੁ ਗਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿ
 ਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ਗਾ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਗਿਆਨੀ ਸਚਾ ਸਿਦ੍ਧ ਜਗਤ
 ਗਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰ ਬ੍ਰਾਹਿ
 ਤਿਆ ਗਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ
 ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਅ
 ਨੀ ਕੈ ਪਾਰਿਸਦਾ ਅਨੰਦਾ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸਾ
 ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਕਾਨਹੀ

੨੬
 ਜਹਿ ਮਹੇ ਸੁਗਾਨਾਨ ਕਬਹੁ ਮਾਗਿ
 ਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇ ਸੁਗਾ ॥ ੬ ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾਗਿ ਆਨੀ ਕੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਨਾਹਿ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ ਆਨੀ ਕੈ ਸਗਣਾ ਮ
 ਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ ਆਨ ਕਾ ਕ
 ਉਨ ਜਾਨੈ ਰੇ ਦੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ ਆ
 ਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿ ਆਨੀ ਕਾ ਕਾਥਿ ਆਨ ਜਾਇ ਅ
 ਧਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ ਆਨੀ ਸਰਬ ਕ
 ਠਾ ਕੁਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ ਆਨੀ ਕੀ ਮਾਤਿ
 ਕਉਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਗਿ ਆਨੀ

੧੫

ਨੀਅਨਾਖਕਾਨਾਬੁਧਾਬਹਮ
 ਹੀਆਨੀਕਾਸਰੁਊਪਾਰਿਹਾਬੁ
 ॥ ਬਹਮਾਹੀਆਨੀਕਾਸਗਲ
 ਅਕਾਰਾਬਹਮਾਹੀਆਨੀਅ
 ਪਿਸਿਕਾਰਾਬਹਮਾਹੀਆ
 ਨੀਕੀਸੇਰਾਬਹਮਾਹੀਆਨੀ
 ਬਨੀਨਾਨਕਬਹਮਾਹੀਆ
 ਨੀਸਰਬਕਾਪਨੀ॥੮॥੮॥
 ਸਏਕੁਊਊਧਾਰੈਜੇਅੰਤਾਰਿ
 ਨਾਮੁਸਰਬਮੈਪੇਖੈਭਗਵ
 ਨਾਨੀਅਖਾਨਿਅਖਠਾਕੁਰਨ

ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੋ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰ
 ਸਾ॥੧॥ ਬੈਸਨੈ ਸੋ ਜਿ ਸੁਭਿ ਪਾਰਿ ਸੁ
 ਪ੍ਰਸੰਨਾ ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ
 ਇਭਿੰਨਾ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹ
 ਕਰਮਾਤਿ ਸੁ ਬੈਸਨੈ ਕਾ ਨਿਰਮਲ
 ਧਰਮਾ ਕਾ ਹੂਯਾ ਕੀ ਇਛਾ ਨ
 ਹੀ ਬਾਛੈ ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀ
 ਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ਮਨ ਤਨ ਅੰ
 ਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲਾ ਸਭੁ
 ਪਾਰਿ ਹੋਵਤਾ ਕੇਰ ਪਾਲਾ ਅਪਿ
 ਦਿਓ ਭੋਅ ਵਰ ਹਨਾ ਮੁਖ ਪਾਵੈ॥

ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰ
 ਤਕ ਉਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਸੋ ਪੀਡਿਤੁ ਜੋ
 ਮਨੁ ਪਰਬੋ ਪੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਤ
 ਮਾਹਿ ਸੋ ਪੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ
 ਸੁਖੀ ਦੇ॥ ਉਸੁ ਪੀਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇ
 ਸਿ ਜਗੁ ਜੀ ਦੇ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ
 ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ॥ ਸੋ ਪੀਡਿਤੁ ਹਿ
 ਰਿ ਜੋ ਨੈਨ ਆਵੈ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ
 ਸਿ ਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ॥ ਮੁਖਾ॥ ਸੁਖ ਮਮ
 ਹਿ ਜਾਨੈ॥ ਅਸਥੂਲਾ॥ ਚਹੁ ਵਰਨ
 ਕਉ ਦੇ॥ ਉਪਦੇਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੀ

ਕਾਤਿਸੁਮਿਲੈਯੋਜਿਸੁਇਥਿਅਥੁ
 ਰਿਕਰਮਿ॥੫॥ਜਿਸੁਕੈਮਾਨਿਪਾ
 ਰਬੁਹਮਕਾਨਿਵਾਸੁ॥ਤਿਸਕਾ
 ਨਾਮੁਸਾਤਿਰਾਮਦਾਸੁ॥ਅਤ
 ਮਰਾਮੁਤਿਸੁਨਦਰੀਅਾਇਅ
 ਾਦਾਸਦਸੰਤਨੁਰਾਇਤਿਨਿਪਾ
 ਾਇਅਾਸਦਾਨਿਕਾਟਿਨਿਕ
 ਾਟਿਹਾਰਿਜਾਨੁ॥ਸੇਵਾਸੁਦਰਗ
 ਹਪਰਵਾਨੁ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕ
 ਓਅਾਪਾਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਤਿਸੁਦਾ
 ਸਕਉਸਕੁਸੇਈਪਰੈ॥ਸਗਦ

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀ ਐ ਜੀ
 ਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ
 ਸਾਧੇ ਠਾਊ ਜਿ ਤੁ ਜਿ ਤੁ ਪ
 ਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈ ਸਾਤਿ ਨਨਾ ਓਹੁ ਆਪੇ
 ਕਰਨ ਕਰਾ ਵਨੁ ਜੋ ਗੁਪਤੁ
 ਵੈਸੋਈ ਯੁਗਿ ਹੋ ਗੁਪਤੁ ਸਾਰਿ
 ਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤਤਰੰਗ ॥
 ਠਾਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ
 ਰੰਗੁ ਜੇ ਸੀਮਾ ਤਿ ਦੇਇ ਤੈ ਸਾ
 ਪਰਗਾਸਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ
 ਆਬਿਨਾਸਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸੋ ਤੇ ॥ ਕਈ
 ਕੋਟਿ ਤਪੀ ਸੁ ਕਹੇ ਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
 ਆਤਮਾ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਿ ॥ ਕ
 ਈ ਕੋਟਿ ਕਾ ਬਿਕਾ ਬਿਬੀਚਾ
 ਗਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨ ਵਤਨ
 ਨਾ ਮੁਧਿ ਆਵਹਿ ॥ ਨਾ ਨ ਕਕ
 ਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ੧ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਆਭਿ ਮਾਨੀ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅੰਗੀਆ
 ਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕ
 ਠੇਗ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗਾਨ

ਕੋਟਿ ਪਵਨੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸਿ ਤਰ
 ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂਮੰਡਲ ॥
 ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀ ਅੰਗ ਸੂਰਨ
 ਖੜਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ
 ਇੰਦ੍ਰਾ ਸਿਰਿ ਛਕਾ ਸਗਲਾ ਸ
 ਸਗੀ ਅਪਨੈ ਸੂਤਿ ਧਾਰੈ ਨਾ
 ਨ ਕਾਜੇ ਸੁਾਜੇ ਸੁਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿ
 ਸੁਨਿ ਸਤਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ
 ਹਾਜ ਸਤਾ ਮਸਸਾਤ ਕਾਕ
 ਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਹਿਤਿ
 ਅਹੁ ਸਾਸਤਾ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀ

ਹਿਅਕਈਕੋਟਿਬਹੁਜੋਨੀਇ
 ਰਹਿਅਕਈਕੋਟਿਬੈਠਤਹੀਖ
 ਹਿਅਕਈਕੋਟਿਘਾਣਾਹੀਥਾਕਿ
 ਪਾਹਿਅਕਈਕੋਟਿਧਨਵੈਤਾ
 ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਮਾਹਿਚਿ
 ਤਾਜਹਜਹਭਾਣਾਤਹਤਹ
 ਰਾਖੇਅਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪਭੁਕੈ
 ਹਾਥੇ॥ ਪਾਕਈਕੋਟਿਭੁਏਬੈਰ
 ਗਿਅਰਾਮਨਾਮਸੀਗੀਤਨੀਇ
 ਵਣਗਿਅਕਈਕੋਟਿਪਭ
 ਕਉਖੋਜੀਤੋਅਤਮਮਾਹਿਪਭ

ਕੀਏ

ਗਾਕਈਬਾਰਪਸਾਰਿਓਪਾਸਾ
 ਗਾਸਦਾਸੰਦਾਇਕੁਏਕੀਕਾਰ
 ਯਾਕਈਕੋਟਿਕੀਨੇਬਹੁਭਾਤਿ॥
 ਪ੍ਰਭਤੇਹੋਏਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਜਾਤਿ॥
 ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ਆਪੇ
 ਆਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੋਇ॥੧॥
 ਕਈਕੋਟਿਪਾਰਬਹੁਮਕੇਦਾਸ
 ਆਤਿਨਹੋਵਤਾਅਤਮਪਰਗਾਸ॥
 ਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਬੇਤੇ॥ਸਦਾਨਿ
 ਹਾਰਹਿਏਕੋਨੇਕੋ॥ਕਈਕੋਟਿਨ
 ਮਾਸੁਪੀਵਹਿ॥ਅਮਰਕੁਏਸਦ

ਖਿਨਮਾਹਿਬਾਪਿਓਬਾਪਨਹਾਰਾ
 ॥ ਅੰਤੁਨਹੀ॥ ਕਿਛੁਪਾਗਾਵਾਰਾ॥
 ਹੁਕਮੇਧਾਰਿਅਧਰਰਹਾਵੈ॥ ਹੁਕ
 ਮੈਉਪਜੈਹੁਕਾਮਿਸਮਾਵੈ॥ ਹੁਕਮੇ
 ਉਚਨੀਚਾਬਿਉਹਾਰਾ॥ ਹੁਕਮੇਅ
 ਨਿਕਰੰਗਪਰਕਾਰਾ॥ ਕਰਿਕਾਰਿਦੇ
 ਖੈਅਪਨੀਵਾਡਿਅਈ॥ ਨਾਨਕਸ
 ਭਮਾਹਿਰਹਿਅਸਮਾਈ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭ
 ਭਾਵੈਮਾਨੁਖਗਾਤਿਪਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭਭਾ
 ਵੈਤਾਪਾਬਰਤਗਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਬਿ
 ਨੁਸਾਸਤੇਗਾਖੈ॥ ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਹਰਿ

ਮਨ ਜਾਨਤਾ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿਰ
 ਚੈ ॥ ਜੇ ਜਾਨਤਾ ਮਾਪਨ ਮਾਪ
 ਬਚੈ ॥ ਕੁਰਮੇ ਕੂਟਾ ਦਹਾਇ
 ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿਰ ਚਾਰ
 ਕੁੰਟਾ ਠਹਿਰਾਵੈ ॥ ਕੰਗਰਿ
 ਰਪਾਜਿ ਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇ
 ਇਨਾਨ ਕਤੇ ਜਾਨਨਾ ਮਿਮਿ
 ਏਨਾਇ ॥ ਤਾਖਿਨ ਮਾਹਿਰੀ ਚ
 ਕੀਟ ਕਉਰਾ ਜੁ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹ
 ਮਗਰੀ ਬਾਨਿ ਦਾਜਾ ਜਾਕਾ
 ਦਿਸਾਟਿ ਕਛੁਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਸੁ

ਸੁਭਾਵੈ ਸੋਟੀ ਯੁਨਿ ਥੀਉ ॥ ਕਬ
 ਹੂ ਉਚਨੀ ਚਮਾਹਿ ਬਸੈ ॥ ਕਬਹੂ
 ਸੋਗਾਹ ਰਖਰੀ ਗਿਹ ਸੈ ॥ ਕਬਹੂ
 ਨਿੰਦਾ ਚਿੰਦਾ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਕਬਹੂ
 ਉਭਰ ਅਕਾਸ ਪੈ ਆਣਾ ॥ ਕਬਹੂ
 ਬਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
 ਆਪਿ ਮਿਣਾਵਨ ਹਾਰਾ ॥ ਪਾਕ
 ਬਹੂ ਨਿਗਤਿ ਕਰੈ ਬਹੂ ਭਾਤਿ ॥
 ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
 ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਣਾ ॥ ਕ
 ਬਹੂ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਣਾ ॥ ਕ

ਜੀਅਮਾਨਿਕਜੋਨਿਭਰਮੇਭਰ
 ਮੀਅਮਾਨਾਨਾਰੁਪਾਜਿਉਸੁਗੀ
 ਦਿਖਾਵੈ। ਜਿਉਪੁਰੁਭਾਵੈ। ਤੇਵੈ
 ਨਚਾਵੈ। ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈ। ਤੇਵੈ।
 ਜਿਉਨਕਦੁਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ। ੭
 ਕਬਹੂਸਾਧਸੰਗਤਿ। ਏਹੁਪਾਵੈ।
 ਉਸਅਸਥਾਨਤੇਬਹੁਰਿਨਅਵੈ।
 ਅੰਤਰਿਹੋਇ। ਗਿਆਨਪ੍ਰਗਾਸੁ। ਉ
 ਸੁਅਸਥਾਨਕਾਨਹੀ। ਬਿਨਾਸੁ। ਅ
 ਨਤਨਾਮਰਤੇ। ਏਕਕੀਰੀ। ਸਦਾਬ
 ਸਾਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਸੰਗੇ। ਜਿਉ

ਬਿਸਟਾਕਾਜੀਤਾ॥ਆਪਸਕਉਕ
 ਰਮਵੰਤੁਕਹਾਂਵੈ॥ਜਨਮਿਮਰੈਬ
 ਹੁਜੀਨਿਭੁਮਾਵੈ॥ਧਨਕੁਮਿਕਾ
 ਜੋਕਰੈਗੁਮਾਨੁ॥ਸੇਮੁਰਖੁਜੀਧਮ
 ਗੀਆਨੁ॥ਕਾਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕੈ
 ਹਿਰਦੈਗਰੀਬੀਬਸਾਵੈ॥ਨਾਨ
 ਕਈਹਾਮੁਕਤੁਆਗੈਸੁਖਪਾਵੈ॥
 ੧॥ਧਨਵੰਤਹੋਇਕਾਰਿਗਰਬਾਵੈ
 ॥ਤਿਲੁਸਮਾਨੈਕਛੁਸੰਗਿਨਜਾ
 ਵੈ॥ਬਹੁਲਸਕਰਮਾਨੁਖਭਿਧਾਰਿ
 ਕਰੇਆਸਾ॥ਪਲਾਭੀਤਾਰਿਤਾਕਾ

ਨਿਕਜਤਨਕਾਰਿਆਤਮਨਹੀਦੁ
 ਵੈ॥ ਹਰਿਦਰਗਾਹਕਹੁਕੈਸੇਗ
 ਵੈ॥ ਆਪਸਕਉਜੇਕੁਲਾਕਹਾ
 ਵੈ॥ ਤਿਸਹਿਕੁਲਾਈਨਿਕਟਿ
 ਨਆਵੈ॥ ਸਰਬਕੀਰੇਨਜਾਕ
 ਮਨੁਹੋਇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਨਿ
 ਰਮਯਸੋਇ॥ ੩॥ ਜਬਯਗੁ
 ਜਾਨੈਮੁਝਤੇਕਛੁਹੋਇ॥ ਤਬਇ
 ਸਕਉਸੁਖਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਜਬਇ
 ਹਜਾਨੈਮੈਕਿਛਕਹਤਾ॥ ਤਬਯ
 ਗੁਗਰਕੁਜੋਨਿਮਾਹਿਰਿਰਤਾ॥

ਬਿਨਾਸੇ ਤੇ ਬਨ ਹੀ ਕੋ ਉਗਾਜੈ॥ ਸੁ
 ਪਨ ਮਨੋਰਥਾ ਬਿਥੈ ਸਰਕਾਜੈ॥
 ਨਾਮ ਹੀ ਸੁ ਬਸੁ ਖੁਹੋਇ॥ ਬਰ
 ਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਗਾ ਪਾਤਿ ਹੋਇ॥ ਕ
 ਰਨ ਕਰਾ ਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ॥ ਸ
 ਦਾਸ ਦਾਨ ਕਹਾਰਿ ਜਾਇ॥ ੫॥
 ਕਰਨ ਕਰਾ ਵਨ ਕਰੈ ਹਾਗਾਇ
 ਸਕੈ ਹਾ ਬਿਕਹਾ ਬੀ ਚਾਰਾ ਜੈਸੀ
 ਦਿਸਾਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ॥ ਆਪੇ
 ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਜੋ ਕਿ
 ਲੁਕੀ ਨ ਸੁ ਅਪਨੈ ਹੀਗਾ॥ ਸਕਤੇ

ਕਉਤਕਕਰੈਰੰਗਾਮਾਪਾਗਾਮਨਮ
 ਹਿਅੰਮਾਪਮਨਅੰਪੁਨੇਮਾਹਿਗਾਨਾਨ
 ਕਕੀਮਾਤਿਕਹਾਨੁਨਜਾਇ॥੨॥ਸ
 ਤਿਸਤਿਸਾਤਿਪੁਰਸੁਆਮੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿਕਿਨੈਵਖਿਆਨੀ॥ਸਚੁਸਚੁ
 ਸਚੁਸਚੁਕੀਨਾ॥ਕਿਨੈਮਧੋਕਿਨੈਬਿ
 ਰਯੈਚੀਨਾ॥ਗੁਲਾਗੁਲਾਗੁਲਾ
 ਤੇਰਾਗੁਪੁ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਅਪਾਰਅ
 ਨੂਪਾ॥ਨਿਰਮਲਾਨਿਰਮਲਾਨਿਰਮ
 ਲਾਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ਪਾਟਿਪਾਟਿਸੁ
 ਨੀਸੁਵਨਬਖਿਣੀ॥ਪਾਵਿਤ੍ਰ

ਸੇਭਾਤੇਹੀਨਾ। ਸਿਤਕੇਹਤੇਕਉਰਖੇ
 ਨਕੋਇ। ਸਿਤਕੈਦੁਖਾਨਿਬਾਨਭੁਸ
 ਟੁਹੋਇ। ਸਿਤਾਕ੍ਰਿਪਾਯਾਕਿਰਪਾ
 ਜੇਕਰੈ। ਨਾਨਕਸਿਤਸੀਗੀਨਿਦ
 ਕਭੀਤਰੈ॥੧॥ ਸਿਤਕੈਦੁਖਾਨਿਤੇ
 ਮੁਖੁਭਵੈ। ਸਿਤਕੈਦੁਖਾਨਿਕਾਗ
 ਜਿਉਯਵੈ। ਸਿਤਕੈਦੁਖਾਨਿਸਰ
 ਪਜੋਨਿਪਾਇ। ਸਿਤਨਕੈਦੁਖਾਨਿ
 ਤਿਗਦਜੋਨਿਕਿਰਮਾਇ। ਸਿਤਨ
 ਕੈਦੁਖਾਨਿਤਿਸਨਾਮਾਹਿਜਯੈ। ਸਿ
 ਤਕੈਦੁਖਾਨਿਸਭਕੋਢਯੈ। ਸਿਤਕੈ

॥ ਸਿਤਕੇ ਨਿਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੇ
 ਗਾ ॥ ਸਿਤਕੀ ਨਿਦਾ ਦੇਖ ਮਹਿ ਦੇਖੁ
 ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਤਕੁ ਵੈਤ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋ
 ਇਸੇ ਖਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ
 ਆਪਾ ਵਿਤੁ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਕਿਸੇ
 ਕਾਨਾ ਹੀ ਮਿਤੁ ॥ ਸਿਤਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਡਾ
 ਨੁਲਾਗੈ ॥ ਸਿਤਕੇ ਦੇਖੀ ਕਉ ਸਗੁ ਤਿ
 ਆਗੈ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕ
 ਰੀ ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥
 ਸਿਤਕਾ ਦੇਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਸਿਤਕ
 ਦੁਖ ਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥ ਸਿਤਕੇ ਦੇਖੀ

ਨਕਸੀਤਭਾਵੈਤਾਯਾਏਉਬਾਰੀ॥
 ਪ॥ਸੀਤਕਾਵੇਖੀਏਉਬਿਯਾਲਾ
 ਏ॥ਸਿਉਜੰਯਾਬਿਹੂਨਮਝੁਲੀ
 ਤਕਯਕਾਏ॥ਸੀਤਕਾਵੇਖੀਕੂਖ
 ਨਹੀਰਾਜੇ॥ਸਿਉਪਾਵਕੁਈਧਨਿ
 ਨਹੀਧਾਪੈ॥ਸੀਤਕਾਵੇਖੀਛੁਟੈਏ
 ਕੇਟਲਾ॥ਸਿਉਬੂਆਕੁਤਿਲੁਖੇ
 ਤਮਾਰੀਦੁਹੇਲਾ॥ਸੀਤਕਾਵੇਖੀ
 ਧਰਮਤੇਰਹਤਾ॥ਸੀਤਕਾਵੇਖੀਸਦ
 ਸਿਥਿਆਕਹਤਾ॥ਕਿਹਤੁਨਿਦਕ
 ਕਾਧੁਰਿਹੀਪਾਏਆ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿ

ਤਿਸਕੇਓਹੁਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾ
 ਤਿਸਕਓਨਮਸਕਾਰੁ॥ਪੁਰਕੀਓ
 ਸਤਤਿਕਰਹੁ॥ਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਤਿਸ
 ਹਿਧਿਆਵਹੁ॥ਸਾਸਿਰਾਸਿ॥ਸਰੁ
 ਕਛੁਵਰਤੈ॥ਤਿਸਕਾਕੀਆ॥ਜੈ
 ਸਾਕਰੈਤੈ॥ਸਾਕੇਬੀਆ॥ਅਪਨਾਖੇ
 ਯੁਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਦੁਸਰਕਓ
 ਨਕਹੈਬੀਚਾਰੁ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਕ
 ਹੈ॥ਤਿਸੁਆਪਨਨਾਮੁਦੇਇ॥ਬਰੁ
 ਗੀਨਾਨਕਜਨਸੇਇ॥੮॥੧੩॥
 ਸਯੋਕੁ॥ਤਜਹੁਸਿਆਨਪਸੁਰਿ

ਕੁਸੋਇ ਨਾਨਕਾ ਬਿਪਨੁ ਨ ਲਾਗੈ
 ਕੋਇ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਕਾਰਿ
 ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਕਾਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਤਿ ਬਿ
 ਉਹਾਰਾ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਪੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹੁ ਜੀ
 ਉ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾਰੀਗੁ ॥ ਸ
 ਧ ਸੰਗਿ ਬਿਨ ਮੈ ਸਭ ਸੀਗੁ ॥ ਚਰ
 ਨ ਚਲਾਉ ਮਾਗਗਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਮੈ
 ਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀ ਐਹ ਰਿਬਿੰਦਾ ॥ ਕ
 ਰਹ ਰਿਕਰਮ ਸੁਦਨਹ ਰਿਕਥਾ ॥
 ਰਿਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਉਜਲ ਮਥਾ ॥

ਧਸੀਗਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤਾਸ
 ਰਬਰੋਗਤੇਓਹੁਹਰਿਜਨੁਰਹਤਾ॥
 ਅਨਾਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੇਵਲਾਬਖਾਨੁ
 ਆਗਿਹਸਤਮਾਹਿਸੋਈਨਿਰਬਾਨੁ
 ਆਏਕਉਪਾਗਿਜਿਸੁਜਨਕੀਆਸਾ
 ਆਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਯਾਸਾ॥
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਜਿਸੁਮਾਨਿਬੁਖਾਨਾ
 ਨਕਤਿਸਾਂਹਿਨਣਾਗਾਹਿਦੁਖਾ॥੪॥
 ਜਿਸਕਉਹਾਰਿਪੁਰੁਮਾਨਿਚਿਤਿਅ
 ਵੈ॥ਸੋਸੀਤੁਸੋਹੋਲਾਨਹੀਰੂਣਾਵੈ॥
 ਜਿਸੁਪੁਰੁਅਪੁਨਾਕੇਰਪਾਕਰੈਸੋ

ਅਪਿਸਗਣਾਮਹਿਅਪਿਆਮਾਨਿਕ
 ਜੁਗਤਿਗਚਿਬਾਂਪਿਓਬਾਂਪਿਆਮ
 ਬਿਨਾਂਸੀਨਾਹੀਕਿਛੁਖੰਡਾਧਾਰ
 ਨੁਧਾਰਿਗਹਿਓਬ੍ਰਹਮੰਡਾਂਅਣ
 ਖਅਭੇਦਪੁਰਖਪਰਤਾਪੁਆਪਿ
 ਜਪਾਏਤਨਾਨਕਜਾਪਾ॥੬॥ਜਿਨ
 ਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਸੁਸੇਰਾਵੰਤਾਸਗਣਾ
 ਸੇਸਾਰੁਓਧਰੈਤਿਨਮੰਤਾਪ੍ਰਭੁਕੇਸੇ
 ਵਕਸਗਣਾਓਧਾਰਨਾਪ੍ਰਭੁਕੇਸੇ
 ਵਕਦੁਖਾਬਿਸਾਰਨਾਆਪੋਮੇਲਿ
 ਯਾਏਕਿਰਪਾਯਾਗਗੁਰਕਾਸਬਦ

ਸੁਖਾਨਿਧਾਨਉਨਹੂਬਨਿਆਏ॥

ਆਪਸਕਉਅੰਪਦੀਨੋਮਾਨੁ॥

ਨਕਪੁਰਜਨੁਏਕੋਜਾਨੁ॥ ੮॥ ੧੪

ਏਕੁਸਰਬਕਯਾਕੁਰਧੂਰਪੂਰ

ਬਿਰਬਾਜਾਨਨਹਾਗਾਜਾਕੋਸਿਮ

ਰਨਿਉਧਰੀਐਨਾਨਕਤਿਸੁਬਾਇ

ਹਾਗ॥ ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਟੂਟੀ

ਗਾਢਨਹਚਗੁਪਾਣਾਸਰਬਜੀ

ਅਆਪੋਪ੍ਰਤਿਪਾਣਾਸਗਣਾਕੀ

ਚਿਤਾਜਿਸੁਮਨਮਾਹਿ॥ ਤਿਸਤੇਬਿ

ਰਥਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ ਰੇਮਨਮੇਰੇਸਦ

ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਗੁ ਤਿਸੁ ਦੇ ਨਹਾਰੁ
 ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਗੁ ਤਿਸੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਤੁਟੈ ਹਉਰੇ ਗੁਨਾਨ ਕਸੇ ਜਨੁ ਸਦਾ
 ਅਰੇ ਗੁਨਾਨਾ ਤਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਬਾ
 ਮੈਥੈ ਮਨੁ ਤਿਉ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਮਨ
 ਹਿਅ ਸਥੈ ਮਨੁ ਤਿਉ ਪਾਖਾਨੁ ਨਾਵ
 ਚਾੜਿ ਤਰੈ ਪਾਣੀ ਗੁਰਚਰਣੁ ਣ
 ਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ਤਿਉ ਅੰਧਕਾਰੁ ਦ
 ਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ
 ਮਨਿ ਹੋਇ ਬੰਗਾਸੁ ਤਿਉ ਮਹਾਉ
 ਦਿਆਨ ਮਾਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ਤਿਉ

ਤਿਉ

ਦੇ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜ
 ਹਿ ॥ ੧੬ ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਰਕਓ ਏਨੇ ਤੂ
 ਮਾਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੇਤ ਨ ਘਰਿ
 ਪਾਇਆ ਤਾਜਿ ਮਾਭਿ ਮਾਨੁ ਏਹੁ ਮ
 ਨ ਮੋਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਮਹਿ ਤੋ
 ਏਨਾ ਏਨਾ ਦੇਖੇ ਪਸੇਤ ਹਸੀ ਗਿ ਚਾ
 ਣੁ ॥ ਅਵਗਤਿ ਮਾਗੀ ਬਿਖਿ ਮ
 ਜੰਜਾਣਾ ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ ਕਹੈ ਸਕੁ ਕੋ
 ਏਨਾ ਮੁਖ ਭੂਜਣਾ ਹਰਿ ਦਰਗਾਹ ਸੇ
 ਏਨਾ ਏਹੁ ਵਾਪਾਗੁ ਵਿਗਣਾ ਵਾਪਾ
 ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਾਰੈ ॥ ਪ

ਵਾਯਾਨਹਾਰਾਗਾਰੁਖੇਕਉਦੇਵਤ
 ਅਧਾਰਾਸੰਬੰਧਾਨਿਧਾਨਜਾਕੀ
 ਦਿਸਟੀਮਾਹਿ॥ ਪੂਰਬਾਭਿਖੇ
 ਕਾਠਾਹੁਪਾਹਿ॥ ਸੰਗੁਕਿਛੁ
 ਤਿਸਕਾਓਕਰਨੇਜੇਗੁ॥ ਤਿ
 ਸੁਬਿਨੁਦੁਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁ॥ ਜ
 ਪਿਜਨਸਦਾਸਦਾਦਿਨਰੇਨੁ
 ਸਰੁਤੇਓਚਾਨਿਰਮਲਾਇਹਕ
 ਰਣੀ॥ ਕਾਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕ
 ਓਨਾਮੁਦੀਆ॥ ਨਾਨਕਸੇਜਨੁ
 ਨਿਰਮਲਾਬੀਆ॥ ੭॥ ਜਾਕੈਮ

੧੧੧
ਤਿਹੁਗੁਣਤੇਪ੍ਰਭਭਿੰਨਾਤਿਸਾਹਿ
ਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾਜਿਸੁਹੋਵੈਸੁਪ੍ਰ
ਸੈਨ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥

ਅਬਿੰਨਾਸੀਪ੍ਰਭਮਨਮਾਹਿਰਾਖੁ
॥ਮਾਨੁਖਕੀਤੁਪ੍ਰੀਤਿਤਿਅਗੁ
॥ਤਿਸਤੇਪਰੈਨਾਹੀਕਿਛੁਹੋਇ॥
ਸਰਬਾਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਸੋਇ॥ਅ
ਪੇਬੀਨਾਅਪੇਦਾਨਾਗਾਹਿਰਗੀ
ਭੀਰੁਗਾਹੀਰੁਸੁਜਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਪਰਮੇਸੁਰਗੋਬਿੰਦਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨੇ
ਧਾਨਦਾਇਆਯਬਖਸੀਦਾ॥ਸਾ

ਅਗਨਾਨਕਾਤਿਸੁਪੁਰਖਕਾਕਿਨੈ
 ਅੰਤੁਨਪਾਇੰਮਾ॥੩॥ਜਾਕੀਯ
 ਲਾਕੀਮਾਤਿਨਾਹਿ॥ਸਗਾਣਦੇ
 ਵਹਾਰੇਅਵਗਾਹਿ॥ਪਿਤਾਕਾ
 ਜਨਮੁਕਿਜਾਨੈਪੁਤੁ॥ਸੰਗਾਣਪ
 ਰੇਈਅਪੁਨੈਸੁਤਿ॥ਸੁਮਤਿਗੀ
 ਆਨੁਧਿ॥ਆਨੁਜਿਨਦੋਇ॥ਜਨ
 ਦਾਸਨਾਮੁਧਿ॥ਆਵਹਿਸੇਇ॥ਤਿ
 ਹੁਗੁਣਮਾਰਿਜਾਕਉਰੁਰਮਾਏ॥
 ਜਨਮਿਮਰੈ॥ਛਿਰਿਅਵੈਜਾਏ॥
 ਉਚਨੀਚਾਤਿਸਕੇਅਸਥਾਨਾਜੈ

ਤਾ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਨਾਮ
 ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ਨਾਮ
 ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨਾ ਗਿਆਨਾ ਪਿਆਨਾ ।
 ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲਾ ਨਾਮ
 ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੰਗਲਾ ਆਕਾਸ਼ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾ
 ਰੇ ਪੁਰੀ ਆਂਸ ਭੁਭਵਨਾ ਨਾਮ ਕੇ ਸਿਰਿ
 ਉਧਰੇ ਸੁਨਿਸ਼ਵਨਾ ਕਾਗਿਕਿਰਪਾ
 ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ਨਾਨਕ
 ਚਉਥੇ ਪਦਮਾਹਿ ਸੇਜਨੁ ਗਾਤਿ ਪਾਏ
 ਪਾ। ਰੂਪੁ ਸਤਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸ ਬਾਨਾ ।
 ਪੁਰਖੁ ਸਾਤਿ ਕੇ ਵਲਾ ਪਰਧਾਨਾ ਕਰਤੁ

ਤਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਸਾਤਿ ਕ
 ਆਸ ਰੁਸਾਤਿ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪ
 ਨੀ ਮਿਤਿ ਗਾਤਿ ॥ ਜੇ ਸਕੀ ਸਿਸ
 ਟਿਉ ਕਰਣੈ ਹਾਰੁ ॥ ਅੰਦਰਨ ਬੁਝਿ
 ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ
 ਨ ਜਾਨੈ ਕੀ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ
 ਰਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀ ਆ ॥ ੧ ॥ ਬਿਸ
 ਮਨ ਬਿਸਮ ਰੁਣੈ ॥ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਜਿ
 ਨਿ ਬੁਝੈ ਆਤਿਸੁ ਆਇ ॥ ਆਸੁ ਦ
 ॥ ਪੁਰ ਕੈ ਰੀਗਿ ॥ ਰਾਚੇ ਜਨ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰ
 ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਯਹੋ ॥ ਓਇ

ਸਾਤਿਸਾਤਿਪੇਖਨਹਾਰਗਾਨਾਮੁਸਤਿ
 ਸਾਤਿਧਿਆਵਨਹਾਰਗਾਅਪਿਸ
 ਤਿਸਤਿਸਰੁਧਾਰੀਆਪੇਗੁਣ
 ਆਪੇਗੁਣਕਾਰੀਸਬਦਸਤਿ
 ਸਾਤਿਪ੍ਰਬੁਬਕਤਾਸੁਗਤਿਸਤਿ
 ਸਾਤਿਜਸੁਸੁਨਤਾਬੁਝਨਹਾਰ
 ਕਉਸਾਤਿਸਰੁਹੋਇਨਾਨਕਸ
 ਤਿਸਾਤਿਪ੍ਰਬੁਸੋਇ॥੧॥ਸਾਤਿਸ
 ਰੁਪੁਰਿਦੈਜਿਨਿਮਾਨਿਅਾਕ
 ਰਨਕਰਾਵਨਤਿਨਮੁਖੁਪਛਾ
 ਨਿਅਾਜਾਕੈਰਿਦੈਬਿਸੁਸੁ

ਪਗਤੀਤੀ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ
 ਨਿਰਮਲਾ ਗੀਤੀ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਉ
 ਸੇਵਕ ਜਾਨੈ ਸੀਗੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇ
 ਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਗੀ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ
 ਪ੍ਰਭ ਪਾਯਾ ਨਹਾਗਾ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ
 ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਸੇ ਸੇਵਕ ਜਿ
 ਸੁਦਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰੈ॥ ਨਾਨਕ
 ਸੇ ਸੇਵਕ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਾ
 ਹੈ॥ ੩॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ
 ਚਾਕੈ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰ
 ਪਰ ਰਾਖੈ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ

ਦੁਤਮਾਪਾਤਾਕਉਗਾਖਤਦੇਕ
 ਰਿਹਾਬਾਮਾਨਸਜਤਨਕਰਤਬ
 ਹੁਰਾਤਿਅਤਿਸੰਕੇਕਰਤਬਾਬਿਰ
 ਬੇਜਾਤਿਅਮਾਰੈਗਾਖੈਅਵਰੁਨਕੇ
 ਏਅਸਰਬਜੀਆਕਾਗਾਖਾਸੇ
 ਏਕਾਹੇਸੇਚਕਰਹਿਰੇਪਾਣੀ
 ਅਜਪਾਨਾਨਕਪੁਰੁਅਯਾਖਾਵੇ
 ਡਾਣੀ॥੫॥ਬਾਰੇਬਾਰਬਾਰਪੁ
 ਰੁਜਪੀਐਪੀਅਮਿਤੁਇਹੁ
 ਮਨੁਤਨੁਪੁਪੀਐਨਾਮਰਤਨੁ
 ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਅਗਾਤਿ

ਰੁਆਪਨੇਕਾਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈ॥ਤਿਸ
 ਕੀਮਹਿਮਾਕਉਨਬਖਾਨਉ॥ਤਿ
 ਸਕਾਗੁਨੁਕਹਿਏਕਨਜਾਨਉ॥
 ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਬਸਾਹਿਰਜੁਰੇ
 ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੂਰੇ॥
 ਮਨਮੇਰੇਤਿਨਕੀਓਟਏਹਿ॥ਮਨੁ
 ਤਨੁਅਪਨਾਤਿਨਜਨਦੇਹਿ॥ਜੇ
 ਨਿਜਾਨਿਅਪਨਾਪ੍ਰਬੂਧਛਾਤਾਂਸੇ
 ਜਨੁਸਰਬਬੈਕਕਾਦਾਤਾ॥ਤਿਸ
 ਕੀਸਗਨਿਸਰਬਸੁਖੰਪਾਵਹਿ॥
 ਤਿਸਕੈਦਗਸਿਸਰੁਪਾਪਮਿਟਾਵ

ਦੁਰਮਾਤਿ ਮਯੁਹਿਰੈ ॥ ਗੁਰਬਚਨ
 ਹਰਿਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖ
 ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥ ਗੁਰਕਾਸਿ ਖੁਬ
 ਕਾਰਤੇ ਹਾਟੈ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕ
 ਉਨਾ ਮਧਨੁ ਦੋਇ ॥ ਗੁਰਕਾਸਿ ਖੁ
 ਵਰਭਾਗੀ ਹੋ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕ
 ਹਯਾਤੁ ਪਯਾਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕ ਉਜੀਅਨਾ ਏਸ
 ਮਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਕੈ ਕ੍ਰਿਪੈ ਵਕੁ ਜੇਰ
 ਹੈ ॥ ਗੁਰਕੀ ਆਗੀ ਆਮਨ ਮਾਹਿ
 ਸਹੈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਕਾਰਿ ਕਛੁ ਨ

ਗੁਰਕਉ ਬਲਿਜਾਉ ॥ ਸਰਬਾਨ
 ਧਨਜੀਅਕਾਦਤਾ ॥ ਆਲਪਹ
 ਰਪਾਰਬ੍ਹਮਰੀਗਿਰਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਮਹਿਜਨੁਜਨਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮੁ ॥ ਏਕਹਿਅਪਨਹੀਕਛੁਰੁ
 ਮੁ ॥ ਸਹਸਾਸਿਅਨਪਯਾਇਅ
 ਨਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕਐਸਾਰੁ
 ਬਰੁਗਾਗੀਪਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ਸਾਯ
 ਯਦਰਸਨੁਪੇਖਤਪੁਨੀਰਾਗਧਰਸ
 ਤਚਰਨਗਤਿਨਿਰਮਲਾਰੀਤਿ ॥ ਰੇ
 ਟਤਸੀਗਿਰਾਮਗੁਨਰਵੈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰ

ਗਨਿਰਵੈਰਸੁਖਦਾਈ॥ ਤਾਕੀਕੀ
 ਮਾਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈ॥ ਅਨਿਕਭੁਗ
 ਤਬੰਦਨਨਿਤਕਰਹਿ॥ ਚਰਨਕ
 ਮਠਾਹਿਰਵੈਸਿਮਰਹਿ॥ ਸਦਬ
 ਯਿਹਾਰੀਸਾਤਿਗੁਰਅਪਨੇ॥ ਨਾ
 ਨਕਾਜੇਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਜ
 ਪਨੇ॥ ਪਾਇਹੁਹਾਰਿਰਸੁਪਾਵੈਜ
 ਨੁਕੋਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਅਮਰੁ
 ਸੋਹੋਇ॥ ਓਸੁਪੁਰਖਕਾਨਾਹੀਕਦੇ
 ਬਿਨਾਸਾ॥ ਜਾਕੈਅਨਿਪ੍ਰਗਟਗੁਨਤ
 ਸਾ॥ ਅਠਪਹਰਹਾਰਿਕਾਨਾਮੁਠਾਇ

ਸਕਾਸਾਤਿਨਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸਾ
 ਧਸੰਗੀਜਾਪਿਨੰਮੁਮੁਗਾਰੀ॥ਬੇ
 ਤਿਪਾਈਚੁਕੇਕੁੰਮਗਵਨਾ॥ਸੁਨਿ
 ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸੁਵਨਾ॥
 ਨਿਰਗੁਨੁਆਪਿਸਰਗੁਨੁਭੀਭੀ
 ॥ਕਯਾਧਾਰਿਜੀਨਿਸਗਈਸੇ
 ਹੀ॥ਅਪਨੇਦਾਭਿਪੁਰੁਆਪਿ
 ਬਨਾਏ॥ਅਪੁਨੀਕੀਮਾਤਿਆਪੇ
 ਪਾਏ॥ਹਰਿਬਿਨੁਦੁਜਾਨਾਹੀਕੇ
 ਏ॥ਸਰਬਾਨੇਰੀਤਾਰਿਏਕੇਸੋਇ
 ॥ਓਤਿਪੋਤਿਗਵੇਆਰੁਪਰੰਗ॥

ਸਾਰਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਰਿਦ
 ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲ
 ਨ ਸੋ ਪੁਰੁਸ ਮਰਥੁ ਆਇ ਜੁ ਕ
 ਰਿਗਹੁ ਨ ਮੁਹਰਿ ਵਸੁ ਆਇ
 ਹਧਨੁ ਸੀਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ
 ਮੰਤਰ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ
 ਆਇ ਕਮਲ ਸਰਾਬਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ
 ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾ
 ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਨ ਕਉ ਚਾਹਿ ਕੁੰਟ
 ਉਠਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸੋ ਪਨੁ ਹਰਿ ਸੇ
 ਵਾਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਕ

ਉਬਿਘਪਨਨਯਾਗੈਕੋਇ।
 ਜਾਕੈਹਦੈਸਬੈਗਰਿਸੋਇ।
 ਕਾਲੇਤਾਤੀਠਾਂਢਹਰਿਨਾਉ
 ਸਿਮਾਗਿਸਿਮਾਗਿਸਦਾਸੁਖ
 ਪਾਉ। ਭਉਬਿਨਸੈਪੂਰਨਹੋਇ
 ਅਸਾਭਗਾਤਿਭਗਾਇਆ
 ਤਮਪਰਗਾਸਾਤਿਤੁਪਾਰਿ
 ਜਾਇਬਸੈਆਬਿਨਾਸੀ। ਕਹੁ
 ਨਾਨਕਕਾਟੀਜਮਛਾਸੀ॥ ੩
 ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਕਹੈਜਨੁਸਾਚਾ
 ਜਨਮਿਮਰੈਸੋਕਾਚੈਕਾਚਾ॥

ਤਸੀਤਕੁਟਿਬਅਰੁਬਨੀਤਾ॥੬
 ਨਤੇਕਹਹੁਤੁਮਕਦੁਰਸਾਨਾਥਾ
 ॥ਗਾਜਰੀਗਮਾਇਆਬਿਸਥਾ
 ॥ਇਨਤੇਕਹਹੁਕਵਨਢੁਟਕਾ
 ॥ਅਸੁਹਸਤੀਰਥਅਸਵਰੀ
 ॥ਭੁਠਾਰੰਭੁਠੁਪਸਾਗੀ॥ਜੇ
 ॥ਨਿਦੀਏਤਿਸੁਬੁਝੈਨਾਬਿਗਾਨਾ
 ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਨਾਨਕਪਛੁਤਾਨਾ
 ॥ਗੁਰਕੀਆਤਿਤੁਏਹੀਇਆ
 ॥ਭਗਤਿਬਿਨਾਬਹੁਭੁਬੈਸਿ
 ॥ਆਨੇ॥ਹਾਰੀਕੀਤਗਾਤਿਕਹਹੁ

ਫਿਰਾਸਾਸਿਰਾਸਿਗਰਿਨਾਮੁਸਮਾ
 ਫਿਰਾਛਾਡਿਸੇਆਨਪਸਗਈ
 ਮਨਾਮਾਧਮੈਰੀਪਾਵਹਿਸ
 ਚੁਪਨਾਗਰਿਪੁਜੀਮੀਚੰਕਰ
 ਗੁਬਿਉਹਾਰਾਈਧਾਸੁਖਦਗ
 ਹਜੈਕਾਰਾਸਰਬਾਨਿਰੰਤਾਰਿਏ
 ਕੋਦੇਖਾਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੈਮਸ
 ਤਾਕਿਏਖਾਗਾਏਕੋਜਾਪਏਕੋ
 ਸਾਣਾਗੀਏਕੁਸਿਮਾਰੇਏਕੋਮ
 ਨਆਹਿਏਕਸਕੇਰੁਨਗਾਉ
 ਅਨੰਤਾਮਾਨਿਤਾਨਿਜਾਪਏਕ

ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਕਾਰੋ ਕੀਰ
 ਪਾਵੈ ਵਹੁ ਹਰਿਗੰਮੁ ਮੁਖਿ ਸਾਧ ਜਨਾ
 ਕੀ ਮਾਂਗ ਉਪੁਗਿ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮੇ
 ਗੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਕੇਰੁ ਨਗਾ ਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ਚਰਨ
 ਕਮਲਾਸਿ ਉਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੁਗ
 ਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ਏ
 ਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਪਾਗੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾ
 ਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਗੁ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ
 ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਮੁਖੁ ਹੋਇ ਹਰਿ

ਜਨ ਕਉ ਪੁਰੁ ਹੋਇ ਚ ਦਾਇਆ
 ਯੁਗ ਸੇਵਕ ਕੀਨੇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ
 ਥਾਬੀਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਕਾਇ
 ਆਗ ਜਨ ਮਮਰਨ ਦੁਖ ਭੁ ਮੁਗ
 ਾਇਆ ਾਇ ਢੁ ਪੁਨੀ ਸਰਪਾਸ ਭੁ
 ਪੁਰੀ ॥ ਕਾਹਿਰ ਹਿ ਆਸ ਦਸੀ ਗੀ
 ਹ ਜੁਰੀ ਗਾਜਿ ਸਕਾਸਾ ਤੀਨੇ ਲੀ
 ਆਮਿ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ
 ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸੋ ਕਉ ਬਿ
 ਸਰੈ ਜੇ ਪਾਣਨ ਭਾਨੈ ॥ ਸੋ ਕਉ
 ਬਿਸਰੈ ਜੇ ਕੀ ਆਨਾਨੈ ॥ ਸੋ ਕ

ਮੁਆਸਿਮਾਗਿਸਿਮਾਗਿਸਿਮਾਰਿਸੁ
 ਖਪਾਵਹੁਆਅੰਪਿਜਪਹੁਅਵ
 ਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ। ਭਗਤਿਭਾ
 ਏਤਰੀਐਸਿਸਾਰੁ। ਬਿਨੁਭਗਤੀ
 ਤਨੁਹੋਸੀਛਰੁ। ਸਰਬਕਾਇ
 ਆਣਸੁਖਾਨਿਧਿਨਾਮੁ। ਬੁਝਤਜਾ
 ਤਪਾਏਬਿਸਾਮੁ। ਸਗਲਾਦੁਖ
 ਕਾਹੋਵਤਨਾਮੁ। ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪ
 ਹੁਰੁਨਤਾਮੁ। ॥੧॥ ਓਪਜੀਪੀਤਿਪੇ
 ਮਰਸੁਚਾਉ। ਮਨਤਨਅੰਤਾਰੇ
 ਏਹੀਸੁਆਉ। ਨੇਕਹੁਪੇਖਿਦ

ਘਟਾਕਰਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਅ
ਇਪੁਰਖੁਕਾਰਨੁਕਰਤਾਗਭ
ਗਤਜਨਾਕੇਪਾਨਅਪਾਗਾਜਿ
ਜੇਜਪੈਸੁਹੋਇਪੁਨੀਤਾਭਗ
ਤਿਭਗਾਇਲਾਵੈਮਨਹੀਤਾਹਮ
ਨਿਰਗੁਨੀਅਰਨੀਚਅਜਾਨੀ
ਨਾਨਕਤੁਮਗੀਸਰਨਿਪੁਰਖੁ
ਕੁਗਵਾਨਾ॥੭॥ਸਰਬਬੇਕੁਠ
ਮੁਕਤਿਮੋਖਪਾਏਏਕਾਨਿਮਖ
ਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏਅੰਨਿਕਰਾਜ
ਕੇਗਬਾਡੇਆਈ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮ

ਅਕਾਗਾਇਹੁ ਕਛੁ ਨਾਦਿ ਸਟੇਤਾ
 ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬਿ ਕਹਾ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥
 ਜਬਿ ਪਾਗੀਆ ਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ
 ॥ ਤਾਬਿ ਬੈਰਾ ਬਿਰੋਧਾ ਕਿ ਸੁਸੀਰੀ
 ਕਮਾਤੀ ॥ ਜਬਾਇ ਸਕਾ ਬਰਨੁ
 ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤਾ ॥ ਤਬ ਹਰਖੁ
 ਸੋਗੁ ਕਹੇ ਕਿਸਾਹਿ ॥ ਬਿਆਪਤੀ
 ॥ ਜਾਬਿ ਅੰਪਨ ਅਗੰਪ ਅਗੰਪ
 ਰਬਹੁ ਮਾ ॥ ਤਾਬਿ ਸੋਹਿ ਕਹਾ ਕਿ
 ਸੁਹੇਵ ਤਭਰ ਮੁਆ ਅੰਪਨ ਬੇਲੁ
 ਅਗੰਪ ਦਰਤੀ ॥ ਜਾਨਾਨ ਕਕਕੈ

ਗਾਨਾਨਕਠਾਕੁਰਾਮਗਮੁਅਪ
 ਗਾਨਾਨਕਠਾਕੁਰਾਮਗਮੁਅਪ
 ਨਾਮਾਸਨਾਤਹਜਨਮਮਰਨਕ
 ਹੁਕਹਾਬਿਨਾਸਨਾਜਾਬਿਪੁਰਾ
 ਕਰਤਾਪੁਰੁਸੋਇ।ਤਬਿਜਮਕੀ
 ਤਾਮਕਹਾਹੁਕਿਸੁਹੋਇ।ਜਾਬਿ
 ਆਬਿਗਾਤਿਅਗੋਚਰੁਪੁਰੁਏ
 ਕਾ।ਤਬਾਚੇਰਗੁਪਾਤਿਕਿਸੁਪੁ
 ਛਤਲੇਖਾ।ਜਾਬਿਨਾਥਨਿਰੰਜ
 ਨਾਅਗੋਚਰਾਮਗਾਧੇ।ਤਾਬਿਕਉ
 ਨੁਛੁਟੈਕਉਨੁਬੀਧਨਬਾਧੇਅ

ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵ
 ਨ ਕਰਨੈ ਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕ
 ਨਾ॥ ਹਿਸੁ ਮਾਰੁ॥ ੪॥ ਜਾਬੀਆਪ
 ਨੀ॥ ਸੇਰਾਆਪ॥ ਨਿਸੀਗੀਬਨਾਈ
 ਮਤਾਬੀ ਕਵਨ ਮਾਇਬਾਪੁ॥ ਮਤ
 ਸੁਤ ਕਾਈ॥ ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ
 ਆਪਾ॥ ਹੋ ਪਰਬੀਨ॥ ਤਹ ਬੇਦ
 ਕਤੇਬ ਕਹਾ॥ ਕਉ ਚੀਨ॥ ਜਬ ਅ
 ਪਨ ਆਪੁ॥ ਆਪ ਉਰਧਾਰੈ॥ ਤਉ
 ਸਗਨ ਅਪ ਸਗਨ ਕਹਾ॥ ਬੀਚਾ
 ਰੈ॥ ਜਬ ਆਪਨ ਉਚ ਆਪਨ

ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਹੋਇਆ

ਚਿਤਾ ਜਹ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਆਪਿ
 ਪਤੀ ਅਗਾ ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕ
 ਉਨੁ ਸੁਨੈ ਨਹਾਗਾ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤੁ
 ਚਿਤੈ ਚਿਤਾ ਨਾਨਕ ਆਪਸਕ
 ਉਆ ਪਾਹਿ ਪਹੁੰਚਾ ॥੬॥ ਜਹ
 ਆਪਿ ਗਚਿ ਉਪਰ ਪੰਚ ਅਕਾਰੁ
 ਆਤਿ ਹੁਗੁਣਾ ਮਹਿ ਕੀਨੈ ਬਿਸਥ
 ਰਾ ਆਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਟੀ ਕਹਾਵ
 ਤਾ ਆਲਾ ਜਾਇਆ ਆਇਆ
 ਜੀ ਜਾਣਾ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਹੁਰੁ ਰਮੁ
 ਰੈ ਰਾਗਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾ

ਖੇਲਾਖਿਲਾਵੈ॥ ਬੇਸੁਮਾਰੁ ਅਥ
 ਹੁ ਅਗਨਤ ਅਤੇਲੈ॥ ਜਿਉ ਬੁ
 ਣਾ ਵਹੁਤਿ ਉਨਾਨ ਕਦਾਸ ਬ
 ਲੈ॥ ੮॥ ੩੧॥ ਸਲੋਕੁ॥

ਜੀਅਜੀਤ ਕੇਠਾ ਕੁਰਾ ਆਪੇਵ
 ਰਤਾਨਿਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਏ ਕੇਪਸ
 ਰਿਆ ਦੁਜਾ ਕਹਾਵਿਸਟਾਗ॥ ੧॥
 ਅਸਟਪਦੀ॥ ਆਪਕਬੈਅ
 ਪਿਸੁਨਨੇਹਾਰਾ॥ ਆਪਾਹਿਏਕ
 ਆਪਿਬਿਸੰਥਾਰਾ॥ ਜਾਤਿਸੁਭ
 ਵੈਤਾਸਿਸਟਿਉਪਾਏ॥ ਆਪ

ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ। ਸਭਾ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਸਿ
 ਰੰਜਨੁ ਰਾਇ। ਜੀਆ ਕੀ ਜੁਗ
 ਤਿ ਜਾ ਕੇ ਸਭਾ ਸਿ। ਅੰਤਰਿ ਬ
 ਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ। ਗੁਨ ਨਿਪਾਨੁ
 ਬੇ ਅੰਤ ਅਪਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸ
 ਦਾ ਬਲਿਹਾਰ। ੨॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ
 ਹੋਵਾਇ ਆਲਾ। ਸਭੁ ਉਪਾਇ
 ਵਤ ਕਿਰਪਾ ਲਾ। ਅਪਨੈ ਕਰਤਾ ਬਿ
 ਜਾਨੈ ਆਪਿ। ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਗਹਿ
 ਉਬਿ ਆਪਿ। ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਏ ਜੀਅ
 ਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ। ਜੈ ਜੋਗ ਚਉਮੁਖਿ

ਬੰਧਨ ਤੇਰ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰਿ ॥ ਅ
 ਨਾਇਨੁ ਪੁਜਾਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰਿ ॥ ਏ
 ਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀ ਏ ਪਰ ਲੋਕ ਸੁਹ
 ਲੋ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਾਹਿ
 ਮੇਲੇ ॥ ੪ ॥ ਸਾਧਿ ਸੀਰੀ ਮਿਲਿ
 ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰ
 ਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤਤੁ
 ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਦੁਖ ਭਰੇਹੁ
 ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬ
 ਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ
 ਤਰਨ ਕਾਇਹੋ ॥ ਸੁਆਉ ॥ ਅਠ

ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ॥ ਦਰਗਹਾਨੀ
 ਬਹੈ ਖੋਪਤੁ ਮਾਰੀ॥ ਏਕਾਟੇ ਕਰ
 ਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਬਹਾਰੀ
 ਨ ਆਵਾਹਿ ਜਾਹੀ॥ ੬॥ ਤੈਸ
 ਤੇ ਦੁਰਿ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ॥ ਭੀ ਬਹੈ
 ਗਾਖਨ ਹਾਰਿ ਆਇ॥ ਨਿਰਭੈ
 ਉਪਜੈ ਸੰਗਾ ਭਉ ਮਿਟੈ॥ ਪੂਰ
 ਕਿਰਪਾ ਬੁਝਾਈ ਢੁਟੈ॥ ਜਿਸੁ
 ਪੁਰਾ ਕੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੁਖਾਨਾ
 ਮੁਜ ਪਾਤਿ ਮਾਨਿ ਹੋਵਤੁ ਸੁਖਾ॥
 ਚਿਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਮਹੀ ਕਾਰਾ॥

ਤਕਾਏ॥ ਅਮਰ ਕੁਏ ਅਮਰ
 ਪਦੁਪਾਇ॥ ਅੰ॥ ਸਾਧਿ ਸੀਰੀਨਾ
 ਨ ਕਰਗਿਰਾਧਿ ਅੰ॥ ਏ॥ ਆ॥ ਧ॥
 ੨੩॥ ਸਯੋਕੁ॥ ਗਿਆਨੁ ਅੰ
 ਜਨੁ ਗੁਰਦੀ॥ ਅੰ॥ ਅਗੀ॥ ਅਨੁ
 ਅੰ॥ ਧੋਰਾ ਬਿਨਾਸੁ॥ ਹਰਿਕਿਰ
 ਪਾਤੇ ਸੀਤੁ ਭੇਟਿ॥ ਅਨਾਨਕ ਮਾਨਿ
 ਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ੧॥ ਅਸਦੁਪਦੀ॥
 ਸੀਤੁ॥ ਸੀਰੀ॥ ਅੰ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀਠਾ
 ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ॥ ਯਾਗਾ॥ ਸੀਠਾ॥
 ਸਗਲ ਸਮਿਰੀ॥ ਏ॥ ਕੁਸੁਪ

ਇਆਲਾਸਰਬਲੋਕਪੁਰਨਪੁ
ਤਿਪਾਲਾ। ਬਨਿਤਨਿਪਰਬਾਤਿ
ਹੈਪਾਰਬਹਾਂਮੁ। ਜੈਸੀਆਗੀ
ਆਤੈਸਾਕਰਮੁ। ਪਉਣੁਪਾਣੀ
ਬਸੀਤਰਮਾਹਿ। ਚਾਰਕੁਟਦ
ਹਾਦਿਸਸਮਾਹਿ। ਤੇਸਤੇਕਿੰ
ਨਹੀਕਉਠਉ। ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਸੁਖਪਾਉ। ॥ ੨ ॥ ਬੇਦ
ਪੁਰਾਣਸਿਮ੍ਰਿਤਮਾਹਿਦੇਖੁ।
ਸਸੀਅਰਿਸੁਰਨਖੜਮਾਹਿਏ
ਕੁ। ਬਾਣੀਪ੍ਰਕੁਕੀਸਭੁਕੋਬ

ਰਹਤਾ ਸਾਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧ ਸਾਭਿ
 ਕਹਤਾ ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖ
 ਮਾਨੈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਰੁ ਪੁਰੁ
 ਜਾਨੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਬਾਹਰਿ ਭੀ
 ਉਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਸਾਭਿ
 ਮੋਹੀ ॥ ੪ ॥ ਆਪਿ ਸਾਤਿ ਕੀ ਆ
 ਸਭੁ ਸਾਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪੁਰੁ ਤੇ ਸਗਲ
 ਉਤਪਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕੇ ਗੰਥ
 ਸਥਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੈ ਕਾ
 ਰੁ ॥ ਆਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨ ਹੋ
 ਏ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਈ ਮ

ਮਾਧਿਅਲਿਪਾਤਿਰਹੈ॥ ਜੋਕਿ
 ਛੁਕਹੁਣੁ ਸੁਆਪਿਹੀਕਹੈ॥
 ਮਾਗੀਆਮਾਵੈਆਗੀਆ
 ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਜਾਭਾਵੈਤਾਲ
 ਏਸਮਾਇ॥ ਵੀ॥ ਇਸਤੇਹੀਇ
 ਸੁਨਾਹੀਬੁਰਾਓਰੇਕਹਹੁਕਿ
 ਨੈਕਛੁਕਰਾ॥ ਮਾਪਿਰੁਲਾਕਰ
 ਤੁੰਤਿਅੰਤਿਨੀਕੀ॥ ਮਾਪਿਸਚੁ
 ਧਾਰੀਸਚੁਸਾਚੁ॥ ਓਤਿਪੋਤਿਅ
 ਪਨਸੀਗਿਰਾਚੁ॥ ਤਾਕੀਗਾਤਿ
 ਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਦੁਸਾਰੀ

ਮਾਪੇਅਲੇਮਾਪਨੇਜੀਕੀ॥
 ਮਾਪੇਅਲੇਮਾਪਨੇਜੀਕੀ॥

ਕਾਰਾ॥੮॥੨੩॥ਸਲੋਕੁ॥
 ਪੁਰਾਪੁਰੁਅਰਧੀਆਪੁਰਾਜਾਕਾ
 ਨਾਉ॥ਨਾਨਕਪੁਰਾਪਾਇਆਪੁਰੇ
 ਕੇਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥
 ਪੁਰੇਗੁਰਕਾਸੁਨਿਓਪਦੇਸੁ॥ਪ
 ਰਬਹੁਮੁਨਿਕਾਟਿਕਾਰਿਪੇਖੁ॥ਸਾ
 ਸਿਸਾਸਿੰਸਿਮਰਹੁਗੋਵਿਦਾ॥ਮ
 ਨਅੰਤਾਰਿਕੀਉਤਰੈਚੰਤੁ॥ਅਸ
 ਅਨਿਤਾਤਿਅਗਾਹੁਰੰਗਾ॥ਸੰਤ
 ਜਨਾਕੀਪੁੰਰਿਮਨਮੰਗਾ॥ਅੰਪ
 ਛਾਡਿਬੇਨਤੀਕਰਹੁ॥ਸਾਧਿਸੰ

ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਤੋਇ ਉਪਾਰੁ॥

੨੦੨

ਬਾਰੰ ਬਾਗਾਨਾਨ ਕਜੀ ਅਕਾਇ
ਹੈ ਅਧਾਰੁ॥੩॥ ਉਤ ਮੁਸਲੈ ਕਮਾ
ਧਿ ਕੇ ਬਚਨਿ॥ ਅਮੁਲੀ ਕਲਾਲ
ਇਹੁ ਰਤਨਾ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕੁ
ਨਿਸਤਾਗਾ ਸੁਭਾ ਲੰਜੀ ਦੁਨੁ ਸ
ਭਾਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ॥ ਜਾ ਕੇ ਮਨਿ ਲਾ
ਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗਾ॥ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅ
ਨਾਹ ਦੁਵਾ ਜੈ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨੰ
ਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾ ਜੈ॥ ਪ੍ਰੰਗਟੇ ਗੁਪ
ਪਾਣਾ ਮਹੰਤ ਕੇ ਮਾਂਥੇ॥ ਨਾਨਕ ਉ
ਧਰੈ ਤਿਨਿ ਕੇ ਸਾਥੇ॥੩॥ ਸਗਨਿ

ਹਜਿਗੋਵਿਦਗੁਨਿਨਾਮੁਆਜਿਸੁ
 ਮਾਨਿਵਸੈਸੁਹੋਇਨਿਪਾਨਾਸਰ
 ਥਾਇਛਤਾਕੀਪੁਰਨੁਹੋਇਪੁ
 ਧਾਨਪੁਰਖੁਪਗਟੁਸਕੁਟਿਐ॥
 ਸਕੁਤੇਉਚ ਪਾਏਅਸਥ
 ਨੁਆਬਹੁਰਿਨਹੋਵੈਆਵਨਿਜਾ
 ਨੁਆਗਰਿਪਨੁਖਾਟਿਚਲੇਜਨੁ
 ਸੋਇਨਾਨਾਨਕਾਜਿਸਾਹਿਪਰਾਪ
 ਤੇਹੋਇ॥੫॥ਅਖਿਮਾਸਾਤਿਰਿਧਿ
 ਨਵਨਿਧਿ॥ਬੁਧਿਗੀਆਨੁਸ
 ਰਬਤਹਾਸਿਧਿ॥ਥਾਇਅਤੁ

॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਸਾਸ ਤਬੇ ਦਬ ਖਾਣੀ
 ॥ ਸਗਲ ਮਤਾਂ ਤੁਕੇ ਵਲੁ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਗਤਿ ਕੈ ਮਨਿ
 ਬਿਸਾਖੁ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਗਾਧੁ ॥
 ਧਿ ਸੀਗੀ ਮਿਟੈ ॥ ਸਿਤਾ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
 ਜਮ ਤੇ ਢੁਟੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਾਕਿ
 ਕਰਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ॥ ਸਾਧਿ ਮਗਨਿ
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥ ॥ ਗਾਜਿ ਸੁਮਨਿ
 ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਗੈ ਪੀਤਿ ॥ ਅਤਿ ਸੁ
 ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥ ਜ
 ਨਮੁ ਮਗਨ ਤਾ ਕਾ ਦੁਖਾਨਿ ਵਾਰੈ

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਅਨੰਦਗੁਰਗੁਰਮਕਲੀਮਭੁ
 ਅਨੰਦਗੁਰਗੁਰਮਕਲੀਮਭੁ
 ਗੁਰੁਮੈਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਤਾ
 ਪਾਇਆ ਸਭਾਜਿ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵ
 ਜੀ ਆਵਧਾਈ ਆਗ ਰਾਗਰਤ
 ਨੁਪਰਵਰੰਪਰੀ ਆਸ ਬਦੁਗ
 ਵਟੁ ਆਈ ਆਸ ਬਦੋਤਗ
 ਵਹੁਹਰੀ ਕੋਰਾ ਮਾਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸ
 ਏ ਆਗ ਕੋਰੇ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈਪਾਇਆ ॥੧॥ ਏਮ
 ਨਾਮੋਰਿ ਆਤੁ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿਨਾ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ
 ਨਾਹੀ ਘਾਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ
 ਮੇਰਾ ਅਧਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ
 ਮੇਰਾ ਜੀ ਨਿਰੁਖਾ ਸਾਭਿਗਦਾਈ
 ਆਕਾਰਿ ਸਾਤਿ ਸੁਖੁ ਮੰਨਿਆ
 ਇਵਾਂ ਸੇ ਆਜੀਨੀ ਇਛਾ ਸਭਿ
 ਪੁਜਾਈ ॥ ਆਕਰ ਬਾਣੁ ਕੀਤਾ
 ਗੁਰੂ ਦਿਟਹੁ ਜਿਸਦੀ ਆਇਹੀ
 ਵਾਡੀ ਆਈ ॥ ਆਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁ
 ਨਨੁ ਮੀਤਹੁ ਸਬਾਦਿ ਪਰਹੁ ਪਿਆ
 ਰੇ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਅਧਾਰੇ ॥ ੪ ॥

ਦੈ ਬਾਝੁ ਹੁਕਿ ਆਕਰੇ ਦੇ ਚਾ
 ਹੀ ਆਮ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰ
 ਥੁਕੇ ਇਨਾ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ
 ਬ ਨਿਵਾਹੀ ਆਮ ॥ ਏਸੁ ਨ ਹੋਰ
 ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਾ ਦਿਯਾਹੀ ਸ
 ਵਹੀ ਆਮ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਲਿਖੈ
 ਬਾਝੁ ਹੁਕਿ ਆਕਰੇ ਦੇ ਚਾਹੀ
 ਆਮ ॥ ੬ ॥ ਅਨੰਦੁ ਅਨੰਦੁ ਸ
 ਭੁਕੇ ਕਰੇ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾ
 ਇ ਆਮ ॥ ਜਾਇ ਆਮ ਅਨੰਦੁ
 ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ॥ ਕਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿ

ਸਿਆਇ ਕਿਨਾ ਮਿਥਾਹੀ ਸਦਾਹੀ
 ਆਗਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਾਇਆ
 ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣੁ ਭਾਵਏ
 ਕਹੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਦਹਾਇਆ
 ਸੋਈ ਜਨੁ ਭਾਵਏ ॥ ਦਾਅਵ
 ਹੁ ਸੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ਹੋ ਅਕਥਿ
 ਕੀ ਕਰਹੁ ਕਹਾਣੀ ਗਕਰਹੁ ਕ
 ਹਾਣੀ ਅਕਥੁ ਕੇਗੀ ਕਿਤੁ ਦੁ
 ਆਰੇ ਪਾਈਐ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪੀਰੁ
 ਸਰੁ ਸਭਿ ਪ੍ਰਗਰੁ ਕਉ ਹੁਕਮਿ
 ਮੀਨਿ ਐ ਪਾਈਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰ

ਦੇ

ਸੋਇ ਫਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾ
ਇਆ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲਾ
ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥
ਏਮਨ ਪਿਆਰੁ ਆਤੁ ਸਦਾ ਸਚੁ
ਸਮਾਏ ॥ ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੁੰਝਿ ਖ
ਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸਾ
ਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ
ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਐ ॥ ਐਸਾ
ਕੀਸੁ ਮੁਏ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ
ਪਛੋਤਾਈ ਐ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਕਾ ਉ
ਪਦੇ ਸੁਸਾਇਤੁ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥

ਦੇਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ
 ॥ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕੀ ਨੀਸ ਚਾਮਨਿ ਵਸਾਇਆ
 ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਾਰਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ
 ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਾਇਆਇ
 ॥ ਆਪੁ ਰੁਏ ਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਾਰੁ
 ਕਾਸਤਿ ਗੁਰੁ ਰੁਏ ਰੁਗਾਇਆ
 ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕਾ ਜੀਸਨ ਅਗੰਮ
 ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾ
 ਏਆ ॥ ੧੩ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾ
 ਣਨਿ ਗਾਈ ॥ ਚਾਣਾ ਨਿਰਾ

ਗੁਣ ਜਾ ਤੇਰੇ ॥ ਜਿਵ ਤੁੰ ਚਲਾ
 ਇਹ ਤੇਰੇ ਚਲਾਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ
 ਰਾਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਰਿ ਕੰਧ
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਾਇ ਹਿ ਸਿਹੰਰਿ
 ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਜਿਸ
 ਨੇ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਹਿ ਆਪਣੀ
 ਸਿਰੁਰ ਦੁਆਰੈ ਸੁਖ ਪਾਵਹੇ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਜਿਉ
 ਭਾਵੈ ਤੇਰੇ ਚਲਾਵਹੇ ॥ ੧੫ ॥
 ਏਹੁ ਸਾਹਿਬਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਂਦੁ
 ॥ ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਂਦਾਂ ਸਦਾ ਸੇਹਿ

ਪਾਵੇਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿ
 ਤਾ ਸਿਉ ਪਾਵੇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬ
 ਈਆ ਕਹ ਦੇ ਪਾਵੇਤੁ ਸੁਣ
 ਦੇ ਪਾਵੇਤੁ ਸੇ ਪਾਵੇਤੁ ਜਿਨੀ ਮ
 ਨਿ ਵਸਾਇ ਆ ਕਹੇ ਨਾਨਕੁ
 ਸੇ ਪਾਵੇਤੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਹ
 ਰਿਹਾ ਰਿਖਿ ਆਇਆ ॥੧॥ ਕ
 ਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਉਪਜੈ ਵੇਟੁ ਸ
 ਹ ਜੈ ਸਹਸਾਨ ਜਾਇ ॥ ਨਹ ਜਾ
 ਏ ਸਹਸਾ ਕਿਤੇ ਸੰਜਾ ਮਿਰਹੇ
 ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਸਹਜੈ ਜੀਉ

ਦਾ ਮਾਹਿਨਾ ਮੁਓਤ ਮੁਸੋਸੁਣਹੀ
 ਨਾਹੀ ਫਿਰਹੀ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿ
 ਆਕਹੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਸਦੰਤ
 ਜਿ ਆਕੁ ਕੇਲਾ ਗੋਤਿ ਨੀਜਨ ਮੁ
 ਜੁ ਐਹਾਰਿਆ ॥੧੯॥ ਜੀਅਹੁ
 ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ
 ਬਾਹਰਹੁ ਤਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ
 ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ
 ਕਮਾਣੀ ਆਕੁ ਕੀਸੀ ਏਧਹੁ
 ਦੇਨਾਹੀ ਮਨ ਸਾਸਾ ਚੇਸਾ ਮਾਣੀ
 ਜਨ ਮੁਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਾਟਿਆ ਭੁ

ਜੇਕੋਗੁਰਤੇਦੇਮੁਖੁਹੋਵੈਬਿਨਸ
 ਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ॥ਪਾਵੈ
 ਮੁਕਤਿਨਹੋਰਬੈਕੋਟੀਪੁਛਹੁ
 ਬਿਬੇਕੀਆਜਾਏ॥ਅਨੇਕਜੁ
 ਨੀਭਰਮਿਅਵੈਦਿਨੁਸਾਤਿ
 ਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥ਛਿਰਿਮੁ
 ਕਤਿਪਾਏਲਾਗੀਚਰਣੀਸਾਤਿ
 ਗੁਰੂਸਬਝੁਮੁਣਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕ
 ਕਵੀਚਾਰਿਦੇਖਹੁਦਿਨੁਸਾਤਿ
 ਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥੩੩॥ਆਵਹੁ
 ਸਿਖਸਾਤਿਗੁਰੂਪਿਆਰਿਹੋਗਾ

ਗੁਰ

ਕੇ

ਕਚੇ ਕਚੀਆਂ ਖਾਣੀਆਂ
 ਹਾਰਿ ਤਕਰਾਰਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿ
 ਆਕ ਛੂਨ ਜਾਣੀਆਂ ਚੇਤੁ ਜਿਨ
 ਕਾ ਹਿਰਾਣਾਇਆ ਆਇਆ ਬੋ
 ਲਾਨਿ ਪਏ ਰਵਾਣੀਆਂ ਕਹੈ ਨਾਨਕ
 ਕੁਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝੁ ਹੋਰ ਕਚੀ
 ਖਾਣੀਆਂ ॥੩੪॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ
 ਰਤਿ ਨਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਇ ॥
 ਸਬਦੁ ਰਤਨਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਯਾਗਾ
 ਏਹੁ ਹੋਆ ਸਮਾਊ ॥ ਸਬਦੇ ਸੇ
 ਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿ ਆਸ ਚੈ ਯਾਇ

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਅ
 ਪੇਹੁ ਕਉ ਬੁਝਾਏ ॥੨੬॥ ਸਿ
 ਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸ ਰੁਪੁ ਨੁਪਾ ਪੁਬੀਚ
 ਰਦੈ ਤਤੇ ਸਾਹਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤਤੇ
 ਸਾਹਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੁ ਬਾਝੁ ਤ
 ਤੇ ਸਾਹਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤਿਹੀ ਗੁਣ
 ਸੀ ਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿ ਆਰੋ
 ਏ ॥ ਦਿਹਾਣੀ ॥ ਗੁਰੁ ਗਕਿਰਪਾ
 ਤੇ ਮੇਜਨ ਜਾਗੈ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ
 ਵਸਿ ਆਬੋਧਾ ਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇਤ ਤੁਪਾਏ

ਤਾਸੋਕਿਉਮਨਹੁਦਿਸਾਗੀਅੰਮੇ॥
 ੩੮॥ ਜੇਸੀਅਗਨਿਉਦਰਮ
 ਹਿਤੈਸੀਬਾਹਰਿਮਾਇਆਆ
 ਇਆਅਗਨਿਸਕੁਇਕੇਜੰਹੀ
 ਕਰਤੈਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ ਜਾਤਿ
 ਸੁਭਾਣਾਤਾਜੀਮਿਆਪਰਵਾਰਿ
 ਭਯਾਭਾਇਆ॥ ਏਵਢੁਰ
 ਕੀਯਾਗੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆਅ
 ਮਰੁਵਰਤਾਇਆ॥ ਏਹੁਮਾਇ
 ਆਜਿਤੁਹਾਰਿਦਿਸਰੈਮੋਹੁੰਓਪ
 ਜੈਭਾਉਦੁਜਾਯਾਇਆ॥ ਕਹੈ

ਨਕਾਜਿਨੁ ਹਾਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ॥ ੩੦
 ਹਾਰਿਗਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਦੁਖੁ ਜਾਗਾ॥
 ਹਾਰਿਗਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਦੁਖੁ ਜਾਗਾ ਸ
 ਤਿਉ ਰਤੇਗਾ ਸਿ ਜਾਣੀ॥ ਹਾਰਿਗਰਿ
 ਨਿਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅੰਗੁ ਆਹਾ ਖਟਿ
 ਹੁਦੈ ਹਾੜੀ॥ ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿ
 ਣਿਅੰਗਾ ਜਿਨੁ ਹਾਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਾਰਿਗਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ
 ਹੋਆ ਦੁਖੁ ਜਾਗਾ॥ ੩੧॥ ਏਹੁ ਸ
 ਨਾ ਤੂੰ ਅਨਗਾ ਸਿਰਾ ਚੰਗੀ ਤੇਰੀ
 ਪਿਆਸਨ ਜਾਇ॥ ਪਿਆਸਨ

ਜਗਮਾਹਿਅਾਇਅਾਹਾਰਿਅਾਪੇ
 ਮਾਤਾਅਾਪੋਪਿਤਾਜੀਨਿਜੀਉਉ
 ਪਾਇਜਗਤਾਦੇਖਾਇਅਾਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਅਾਤਾਚਲਾਤੁ
 ਹੋਅਾਚਲਾਤੁਨਦਰੀਅਾਇਅਾ
 ਾਕਹੈਨਾਨਕਾਸਿਸਾਟਿਕਾਮੁਧੁਰ
 ਚਿਅਾਜੋਤਿਗਾਖੀਤਾਤੁਜਗਮ
 ਹਿਅਾਇਅਾ॥੩੩॥ਮਨਿਚਾਉ
 ਗਾਇਅਾਪੁਰਾਅਾਗਮੁਸੁਨਿਅਾ
 ਾਹਾਰਿਮੰਗਾਯੁਗਾਉਸਾਖੀਗੋ
 ਹੁਮੰਦਰੁਬਾਣਿਅਾ॥ਹਾਰਿਗਾਉ
 ਮੰਗਾਯੁਨਿਤਸਾਖੀਏਸੇਗੁਦੁ

ਪਰਸਾ ਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਾਸਿ ਆਪੁ
 ਰਬਿ ਆਇਖਿ ਆਪੁ ਆਇਆ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਦਾ ਨਹੀ
 ਆਜਿ ਨਿਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ
 ਆਇਆ ॥ ੩੫ ॥ ਏਨੇ ਤਹੁ ਮੇਰੇ
 ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਾਹਿ ਜੋਤਿ ਪੰਕੀ ਹਰਿ
 ਬਿਨੁ ਅਵਰੁਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ਨ ਦ
 ਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਇਆ ਏਹੁ ਗਾਇ
 ਸੁਸੀਸਾ ਰੁਤੁ ਮਦੇਖ ਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ
 ਕਾਰੁ ਪੁਰੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨ ਦਰੀਆ
 ਏਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾ ਦੀ ਬਾਇਆ

ਏ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁ
 ਨਹੁ ਪਾਇ ਤੋਹੁ ਦੇਹੁ ਮਾਚੈ ਸੁਨ
 ਏਨੇ ਪਾਠਾਏ॥ ੩॥ ਗਰਿਜੀਓ
 ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਗਖਿ ਕੈ ਦਾਜਾ
 ਪਦਨੁ ਦਾਜਾਏ ਮਾ॥ ਦਾਜਾਏ
 ਮਾ ਦਾਜਾ ਪਉਣਨ ਉਦੁ ਮਾਰੇ
 ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸ ਦਾਗੁ ਪਤੁ
 ਰਖਾਏ ਮਾ॥ ਗੁਰਦੁ ਮਾਰੇ ਲਾ
 ਏਭਾਵਨੀ॥ ਇਕਨਾ ਦਸ ਦਾਦੁ
 ਮਾਰੈ ਨਿਖਾਏ ਮਾ॥ ਤਹੁ ਅੰ
 ਨੇ ਕਰੁ ਪਨਾਉਨ ਦਾਨਿ ਪੀਤਿ ਸੰ

ਯਾਸਚੈਘਾਰਿਗਾਵਹੇ॥ ੩੬॥ ਅ
 ਨੰਦੁਸੁਣੁਦੁਵਡੁਰਾਗੀਹੋਸਗ
 ਯਾਸਨੋਰਥਪੁਰੇਘਾਰਬਹੁਮੁਖ
 ਰੁਪਾਇਆਉਤਰੇਸਗਯਾਦਿਸੁ
 ਗਾਵੁਖਰੇਗਾਸੀਤਾਪਉਤਰੇਸੁਣੀ
 ਸਚੀਬਾਣੀ॥ ਸੀਤਸਾਜਨਰ
 ਏਸਰਸੇਪੁਰੇਗੁਰਤੇਜਾਣੀ॥ ਸੁ
 ਣਤੇਪੁਨੀਤਕਹਤੇਪਾਵਿਤੁਸਾਂਤਿ
 ਗੁਰਗਹਿਆਕੁਰਪੁਰੇ॥ ਬਿਨਵੈ
 ਤਿਨਾਨਕੁਗੁਰਚਰਣੁਘਾਰੇਵਾ
 ਜੇਅਨਹਦਤੁਰੇ॥ ੪੦॥ ੧॥ ॥ ॥

ਮਾਪਣੈ ਸੁਚੇਤਾ ਛਟੇ ਤਿਯ ਬੂ
 ਮਾਜਾ ਜਿਉ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰਿ ਖੇਤਾ ॥
 ਖੇਤੈ ਮੰਦਰਿ ਛਾਟਿ ਮਾਕਹੁ ਨਾਨ
 ਸਭਿ ਨਾਹਾ ਛਾਟੀ ਮਾਹਿ ਛਾਟੀ
 ਮਾਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀਤ ਨਾਵਿ ਚਿਸੁ
 ਮਾਹਾ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ
 ਮਾਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਗਚਿਓ
 ਨਾਉ ॥ ਦੁਯੀ ਕੁਦਗਤਿ ਸਾਜੀ
 ਮੈ ਕਾਰਿ ਮਾਸ ਨਾਉ ਠੋਚਾਉ ॥ ਦ
 ਤਾ ਕਰਤਾ ਮਾਪਿ ਭੁੰਤਾ ਸਿੰਦਵਹਿ
 ਕਗਾਰੀ ਪਸਾਉ ॥ ਤੁਝਾ ਨੁਈ ਸਰ
 ਸੈਂਦੇ ਲੈ ਸਾਹਿ ਜਿਉ ਕਵਾਉ ॥

ਸਾਹਾਨਾਨਕਸਚਾਧਿਆਈਨਿਸ
 ਚੁਹਾਜੇਮਾਰਿਜੰਮੇਸੁਕਚੁਨਿਕਚੁ
 ੧॥ਮੰਃ੧॥ ਵਡੀਵਡੀਆਈਜਾ
 ਵਡੀਆਈਵਡੀਵਡੀਆਈ
 ਜਾਮਚੁਨਿਆਉਵਡੀਵਡੀ
 ਆਈਜਾਨਿਹਚਲਾਥਾਉਵ
 ਡੀਵਡੀਆਈਜਾਣੇਆਯਾ
 ਉਵਡੀਵਡੀਆਈਬੁਝੈਸ
 ਰੇਰਾਉਵਡੀਵਡੀਆਈਜਾ
 ਪੁਛਿਨਦਾਤਿਵਡੀਵਡੀਆ
 ਈਜਾਆਪੇਮਾਪਾਨਾਨਕਕ
 ਰਨਕਬਨੀਜਾਇਕੀਤਾਕਰਣ

ਸਦੇਹੀਸਾਚੀਨਿਬੜਚੁਣਿਵਖਿ
 ਕਦੇਜਾਜਮਾਧਿਅਮਾਥਾਓ
 ਨਪਾਇਨਿਕੁੜਿਆਰਮੁਹਕੁ
 ਯੋਦੇਜਾਕਿਚਾਧਿਅਮਾਥਰੈਨਾ
 ਇਰਤੇਸੋਜੀਨਿਗਏਹਾਰਿਗ
 ਏਸਿਠਗਾਣਦਗਲਿਅਮਾਧਿ
 ਖਿਨਾਦੇਧਰਮੁਬਹਾਧਿਅਮਾਥ
 ੩॥ਸਯੋਕੁਮਃ੧॥ ਦਿਸਮਾਦੁ
 ਨਾਦਾਦਿਸਮਾਦੁਦੇਦਾਦਿਸਮਾ
 ਦੁਜੀਅਦਿਸਮਾਦੁਭੇਦਾਦਿਸ
 ਮਾਦੁਗੁਪਾਦਿਸਮਾਦੁਰੀਗਾਦਿਸ
 ਮਾਦੁਨਾਗੋਠਿਗੀਜੰਤਾਦਿਸਮਾ

ਦੁਆਨਾਨਕਬੁਝਨੁਪੁਰੈਕਾਗਿ॥
 ੧॥ ਮਃ ੧ ਕੁਦਗਤਿਦੇਸੈਕੁਦ
 ਗਤਿਸੁਣੀਅੰਕੁਦਗਤਿਭਉਸੁ
 ਖਸਾਰੁ॥ ਕੁਦਗਤਿਪਾਤਾਂਯੀਅ
 ਕਾਸੀਕੁਦਗਤਿਸਰਬਆਕਾਰੁ
 ॥ ਕੁਦਗਤਿਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬਾ ॥
 ਕੁਦਗਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰੁ॥ ਕੁ
 ਦਗਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਪੈਨਣਕੁਦ
 ਗਤਿਸਰਬਪਿਆਰੁ॥ ਕੁਦਗਤਿ
 ਜਾਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀਕੁਦਗਤਿ
 ਜੀਅਜਹਾਨ॥ ਕੁਦਗਤਿਨੌਕੀ
 ਆਕੁਦਗਤਿਬਦੀਆਕੁਦਗਤਿ

ਈਹੁ ਏਸੁ ਏਸੁ ਐਕਿ ਆਰੁ ਆਇ
 ਆਮਾ ਮਾਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨ ਮੁਗ ਵਾਇਆ
 ੩॥ ਸਥੈ ਕੁਮ ੪:੧ ਕੋਵੈ ਭੈ ਪਉ
 ਏਵਹੈ ਸਦ ਵਾਉ ਭੈਵੈ ਚੇਚ
 ਣਾਹਿ ਣਾਖਦਗੀ ਆਉ ਭੈਵੈ
 ਚਿਅਮਾਨਿ ਕਢੈ ਵਗਾਗਿ ਭੈਵੈ
 ਚਿਪੰਗਤੀ ਦਬੀ ਭਾਗਿ ਭੈਵੈ ਚੇ
 ਈਦੁ ਛਿਰੈ ਸਿਰਗਾਗਿ ਭੈਵੈ ਚੇ
 ਰਾਜਾ ਪਰਮਦੁ ਆਰੁ ਭੈਵੈ ਚੇ ਸੁ
 ਰਤੁ ਭੈਵੈ ਚੇ ਚੰਦੁ ਕੋਹ ਕਰੇ ਜੀ
 ਚਣਾਤਨ ਅੰਤੁ ਮਭੈਵੈ ਚੇ ਸਿਪਬ
 ਧਮੁਰਨਾ ਬੁਭੈਵੈ ਚੇ ਆਰੁ ਏਅ

ਆਲਪਤਾਲਾ। ਲਖਵੇਰਿ ਆਕੇ ਮੁਦ੍ਰੇ ਲਖਵੇਰਿ
 ਕੇਗਾਰਾ। ਜਿਤੁ ਤੀਨਿ ਪਾਈ ਆਹਿ ਨਾਨਕ ਸੇ ਤਨਿ ਹੋਵ
 ਹਿ ਛਾਰਾ। ਗਿਆਨੁ ਗੁਰਾਂ ਲੀ ਰੂਪੁ ਰੂਪੁ ਆਕੇ ਭਾਵਰ
 ਦਾਸਾਰਾ। ਕਰਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈ ਆਹਿ ਹਿ ਕਮਤਿ
 ਕਮੁ ਖੁਆਰਾ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਹਿ ਜੇ ਆਪ
 ਲੀ ਤਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਆਗ। ਇਹੁ ਜੀਉ ਬ
 ਪੁਤੇ ਨਾਨਕੁ ਰੀਮਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਲਾਇ
 ਆਗ। ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੇ ਨੀਸੁ ਸੁਲਿਖ
 ਹੁਲੇ ਕਸਬਾਇ ਆਗ। ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਸਤੁ
 ਪਾਇ ਆਗ। ਜਿਨ ਹਿ ਰੂਪੁ ਆਪੁ ਗੰਢਾਇ ਆਗ। ਜਿ
 ਨ ਸੇ ਰਸੁ ਰੂਪੁ ਆਇ ਆਗ। ੪॥ ਸਲੋਕੁ। ਅਪ੍ਰੀ
 ਆਸਤੁ ਗੋਪੀ ਆਪੁ ਰੇ ਕੇ ਨੀਸੁ ਪਾਲਾ ਗਹਲੇ

ਨਦਰੀਬਰਮਲਪਾਏਪਾਗਾਬਿਲੁਚਰਖਾਤਰੀ
 ਚਰਖਾਬਲਦਾਰੇਲਾਗਿਬਰਤੁਅੰਤਪਾਲਾਦੁਮ
 ਪਾਲੀਅੰਗਾਗਾਪੰਖੀਬੁਝਿਦੇਲੇਮਾਮਾਗਾ।
 ਸੁਏਚਾਹਿਕੁਹਾਈਅੰਜੰਤੁਪਾਨਾਕੁਬੁਝਿਦਿਅ
 ਗਲੁਤਾਅੰਤੁ।।ਬੰਦਨਬੰਦਨੁਦੁਹਾਏਸੇਇ।ਪ
 ਇਅੰਬਿਗਤਿਨਚੇਸਭੁਪਦਿਅੰਚਨਚਰਸਹਿ
 ਚਲਾਹਿਬਿਦਿ।ਉਤਿਨਜੀਸਿਪਨਹੇਇ।।
 ਨਦਰੁਦੁਦਨੁਮਨਿਕਾਚਾਉ।।ਨਾਕੁਕਜਿ
 ਨਾਮਨਿਉਤਿਨਾਮਨਿਭਾਉ।।੨।।ਪਉੜੀ।।
 ਨਾਉਤੇਰਾਨਿਰੰਗਾਰੇਨਾਦਿਲਾਇਅੰਨਰਕਿ
 ਨਜਾਈਅੰ।।ਸਿਉਪੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦੰਦੇਖਾਜੇ
 ਆਖਿਗਾਹਾਈਅੰਜਿਫਿਤਹਿਤੰਗਾਆਪ
 ਨਾਕਰਿਪੁਨੁਨੀਚੁਸਦਾਈਅੰਜਿਨਰਦਾ
 ਨਾਪਰਹੇਰਨਰਦੇਸਕਰੇਦੀਆਈਅੰਬਿਰਹੇ

ਉਇਤੇ ਭਾਖਾਹਿਸੇ ਤੂ ਜਾਲਾਹਿਤਿ ਨਾਹਿਤੇਰੀ
 ਸਾਗਾਨਾਨਕ ਕੁਰਾਤਾ ਕੁਧਸਲਾਹਹਿਸਨੁ
 ਨਾਮ ਭਾਖਾਗਾਸਦਾ ਅਨਿਦਰਹਹਿਦਿਲੁਗਾ
 ਤੀਗੁਲਦੇ ਤੀ ਅਪੁਨੁਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਮਿਰੀ
 ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਪੈਤ੍ਰਪਈ ਕੰਮਿ ਭਾਗਾਪੁ
 ਹਿਰੀਤੇ ਦਿਹਾਕੀ ਭਾਖਾਤੀ ਕੰਰਪੁਕਾਗਾਨ
 ਲਜਲਵਦੇ ਬਪੁਨੀ ਦੁਹਿਦੁਹਿਪਹਹਿ ਭਾਗੀ
 ਭਾਗਾਨਾਨਕ ਜਿਨਕਰਤੇ ਕਾਰਲੁਕੀ ਭਾਸੇਨ
 ਲੇਕਕਤਾਗਾਂ ॥ ਪਤਿਨੀ ॥ ਧਿਨੁਸਤਿਕੁ
 ਰਕਿਨਨਪਾਇਆ ਧਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨਨਪਾ
 ਦਿਭਾਸਤਿਗੁਰਦਿਨੁ ਭਾਪਿਰੀਧਿਭਿਨ
 ਕਰਿਪਰਗਾਟੁ ਭਾਖਿਸੁਲਾਇਭਾਸਤਿਗੁਰ
 ਮਿਲਿਭਾਸਦਾ ਮੁਕਤਿਹੋਜਿਨਦਿਨੁਮੇਭ

ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀ ਧਾਰੁ ਭਰੁ ਗੁ। ਨਾਨਕ ਸਦੇ ਨਾ
 ਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਵਿਆਹੁ ਵਿਆਹੁ ਵਿਆਹੁ ॥ ੧ ॥ ਮ ੩੧
 ॥ ਲਖੇ ਨੇ ਵੀ ਆਇ ਗਿ ਆਈ ਆਇ ਆਇ ਪੁਨੇ ਪਰ
 ਵਾਰੁ। ਲਖੇ ਤੇ ਪੁਪਰੁ ਤੀਰਥ ਸਿੰਹ ਜਿੰਗ
 ਥੇ ਵਾਰੁ। ਲਖੇ ਸੁਰਤੁ ਲੁਮੀ ਗੰਗਾ ਮਰਹਿ
 ਹੁਰ ਪਿੰਗਾਰੁ। ਲਖੇ ਸੁਰਤੀ ਲਖੇ ਗਿ ਆ
 ਨਿਯੁ ਆਨ ਲਖੇ ਪਤੀ ਆਇ ਪਾਠ ਪੁਰਾਰੁ। ਨਿ
 ਨਕਰ ਤੇ ਕਾਰੁ ਲਵੀ ਆਇ ਲਿਖਿ ਆਇ ਆਇ
 ਜਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥੀ ਆਇ ਕਰਮ ਸਤੁ ਨੀ
 ਸਾਦੁ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ
 ਨਿਸੰਦੇਸੁ ਤੁਹਰੁ ਤਾਇ ਆਗ। ਨਿਸੁਤੁਰੇ
 ਹਿਤਿ ਸੁਮਿਲੇ ਸਤੁ ਤਾਤਿ ਨੀ ਸਤੁ ਕਮਾਇ
 ਆਪ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਆਸਤੁ ਪਾਇ ਆਜਿ

ਇਭਾਸਾਦਗਵਾਇਭਾਗਾਬਹੁਦੁਖਪਾਇ
 ਭਾਦੁਨਾਭੁਗਇਭਾਗਾਬਸਤਰਨਹਪਹੈਰੇਭ
 ਹਨਮਿਕਹੈਰੇ। ਮੇਨਾਦਿਗੁਤਾਕਿਉਨਾਗੇਗੁ
 ਰਧਿਨੁਸੁਤਾ। ਧੰਗਇਪੇਤਾਲੁਮਪਨਾਕੀਭ
 ਕਮਾਦਿਭਾਅਲੰਮਲਖਾਈ। ਸਿਰਹੁਈਪਾ
 ਈ। ਮੁਖਭੰਧੇਪਤਿਗਵਾਈ। ਦਿਲਨਾਵੇ
 ਕੇਭਾਇਨਪਈ। ਰੰਗਵਿਧਾਲੀਮਤੀਮਸਾ
 ਨੀ। ਭੰਧਨਜਾਲੀਛਿਰਪਹੁਤਾਲੀ। ਸਤਿ
 ਗੁਰੇਭੁਦੇਸੇਸੁਖਪਾਇ। ਹਰਿਗਾਨਾਮਮੀਨਿਦ
 ਸਾਇ। ਨਾਨਕਨਦਰਕਰੇਸੇਪਾਇ। ਭਾਸ
 ਭੰਦੇਸਾਤੇਨਿਹਕੇਦਲੁਹਉਮੇਸੰਧਾਇਨ
 ਲਾਇ। ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤੁਤੇਰੇਮਨਿਭਾਦ
 ਦੇਦਰਸੇਗਨਿਕੀਰਤਿਗਾਵਦੇ। ਨਾਨਕਕ

ਪੁਰਿ।। ਨਾਨਕ ਵਖਾਨੇ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਹੁ
 ਫੇਰੁ ਦਿ।। ੧।। ਮੰ ੩੧।। ਸਤੁ ਤਾਪਰ ਜਾਲੀ ਐ
 ਜਾਗਿ ਨਾ ਸਤੁ ਗੋਇ।। ਚੁੜੀ ਮੇਲੁ ਉਤਰੇ ਤ
 ਨੁਕਰੇ ਗਛਾ ਪਾਇ।। ਸਤੁ ਤਾਪਰ ਜਾਲੀ ਐ ਜਾ
 ਸਤਿ ਜੋ ਭਾਗੁ।। ਨਾਨਕ ਦਿਨੁ ਨਿਮਨ ਰਹੀ
 ਐ ਤਾਪਰ ਮੇਧੁ ਭਾਗੁ।। ਸਤੁ ਤਾਪਰ ਜਾਲੀ
 ਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਨੇ ਨੀਉ।। ਪਰਤਿ ਕਾਇਆ
 ਸਾਧਿ ਕੇ ਦਿਨੁ ਦੇਹਿ ਕਰਤਿ ਆਖੀਉ।। ਸਤੁ
 ਤਾਪਰ ਜਾਲੀ ਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਤੀ ਲੇਇ।। ਯ
 ਇਆ ਜਾਨੇ ਨੀ ਭਵੀ ਵਿਕੁ ਪੁਨਰੁ ਫੇਰੇ ਗਇ
 ।। ਸਤੁ ਤਾਪਰ ਜਾਲੀ ਐ ਜਾ ਭਾਤੁ ਮੇਤੀ ਰਥੁ
 ਰੇ ਨਿਦਾਸੁ।। ਸਤਿ ਬੁਧੁ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ਬਹਿਰੇ
 ਕਰੇ ਨਿਦਾਸੁ।। ਸਤੁ ਸਤੁ ਨਾਨਕ ਦਿਨੁ ਪਾਪ

ਪਾਹੁਤਨੁਯੋਇ। ਨਾਨਕੁਗਤੀਜੇਰੇਪੇਰੁਤੇ
 ਸੋਇਨਕੋਇ। ॥ ॥ ਮਿਠੀ। ਨਾਨਕੁਪਾਪਦੁਇ
 ਗਾਨਾਮਗਭੂਰੁਹਮਸਿਕਦੁਗਾ। ਕਾਮਨੇ
 ਮਸਾਦਿਪੁਛੀ। ਮੇਥਹਿਯਥਿਕਗਹਿਥੀ। ਚਾ
 ਗਾ। ਮੇਥੀ। ਮੇਥੀ। ਤਿਹਿ। ਮੇਥੀ। ਦਿਪੁਲੀ। ਗਾਹ
 ਕੁਰੇਮੁਰਦੁਗਾ। ॥ ॥ ਮੇਥੀ। ਨਾਨਕੁਹਵਾਜੇਦੁਦੁ
 ਹਿਰੁਪਕੋਰੇ। ਮੇਥੀ। ॥ ॥ ਦਿਪੁਕੁਕੋਰੇਦੁਦੁਗਾ
 ਵਹਿਜੇਪਾਕਾਵੀਚਾਗੁ। ਮੁਰਖਪੰਡਤਿਹਿ
 ਕਮਤਿਉਨਾ। ਤਿਸਿਜੇਪਰੇਪਿਖਾਗੁ। ਪਸਮੀ
 ਪਰਮੁਕੋਰੇਗਵਾਵੇਮੇਗਾਹਿਮੇਮੁਤੁਆਗੁ।
 ਨਤੀ। ਸਦਾ। ਹੁਤੁਗਾ। ਨਾਨਕੁ। ਹਿਛੁਛੁ
 ਥੇਹੇ। ਪਾਇਯਾਗੁ। ਮੇਥੀ। ਕੁਪੁਗਾ। ਮੇਥੀ। ਤੇਇ
 ਪਾਇਨਕੋਈ। ਮੇਥੀ। ॥ ॥ ਪਤਿਪਰਵਾਲਾਪਿ

ਤੇਇ। ਤੁਧਰਤਾ ਕਾਰਨ ਮੇਨਾ ਹੀ ਨਹਿ ਉਕੀ
 ਨਹਿ ਇ। ਚਲਿ ਜਾਗੀ ਕੁੰਦੁ ਮਿਥਿ ਆਗਤੇ
 ਗਾਭੰਤ ਨਜਾਈ ਲਖ ਭਾਖਾ। ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਨਿਤਿ
 ਤਿਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਵਲ ਵਲ ਕੁਧ ਪੁਰ ਰਹਿ ਆ
 ॥ ਤੁਸਾਹਿ ਰੁਕੀ ਮਿਥਿ ਕੁਧ ਭਾਗਿ ਉਕਿ
 ਨਕੀਤੀ ਮੇਧਾ ਰਪਾਟ ਆਗਾ। ਇਹ ਨਕ ਕਰ ਰਤੇ
 ਕੀ ਆਖਾ। ਨਹਿ ਚਲੁ ਮੇਕ ਰਿਗਿ ਆ
 ॥ ੧॥ ਜਿਗਾ ਸਥਰੇ ਗਿ ਆਨ ਸਥਰੇ ਬੇਦ ਸ
 ਥਰੇ ਬੁਧ ਸਥਰੇ। ਧਰੀ ਸਥਰੇ ਸੁਖ ਸਥਰੇ
 ਸੁਧ ਸਥਰੇ। ਗਿਤਿ ਆਸ ਰਥ ਸਥਰੇ
 ਵਸਥਰੇ। ਕੇਕੇ ਲੇਖੇ। ਆਨ ਸਥਰੇ
 ਸੁਧ ਸਥਰੇ। ਨਿਰਿ ਜਾਤਿ। ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਕੇ ਸਥਰੇ
 ਸਥਰੇ। ਹਰੇ ਹਰੇ। ਤੁਧਾਤ ਮਹਾ। ਆਤਮਾ

ਟਾਈ ਭਾਗਿਗਿ ਭਾਨੀ ਬੁਝਿਤਿ ਤਾਗਾ ਸਤਤੁ
 ਗਰਬ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਪਰਮ ਭਗੋਰਥ ਦਾਗਾ ਭੇਤੇ
 ਰਥ ਜੋ ਭੇਤ ਕਾ ਸੋਭਾ ਅਯੋਗਿ ਤੇਰੇ ਗਾਇਆ ਪਾਰਿ
 ਰਥ ਤੇ ਪਾਏ ਪਦੁ ਪਦੁ ਗੰਗਾ ਦਾਗਾ ਲਿਲਿ ਚੁਗਾ
 ਰਥ ਭਾਗਾ ਲਖ ਕੁ ਰੁਚਿ ਪਦੁ ਦਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਮੰ:
 ੧ ॥ ਸਾਗਰ ਕੇ ਪ੍ਰਥਮ ਕੁ ਭਾਗੀ ਸਤਤ ਮਾਰਿ
 ਭਾਇ ਸਾਗਰ ਕੇ ਪ੍ਰਥਮ ਕੁ ਭਾਗੀ ਸਤਤ ਮਾਰਿ
 ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਥਮ ਕੁ ਭਾਗੀ ਸਤਤ ਮਾਰਿ
 ਮਾਰਿ ਸੁਗਿ ॥ ੨ ॥ ਭਾਇ ਲਿਲਿ ਪਦੁ ਦਾਗਾ
 ਗਾ ਨਾਨਕ ਕੁ ਭਾਗੀ ਸਤਤ ਪਦੁ ਦਾਗਾ ॥ ਮੰ:
 ੧ ॥ ਭੁਜ ਮਾਰਿ ਜੇਹੁ ਦੁਖੀ ਕੁਝ ਨ ਕਰਿ
 ਸਾਗਰ ਕੇ ਪ੍ਰਥਮ ਕੁ ਭਾਗੀ ਸਤਤ ਮਾਰਿ
 ਭਾਇ ਪਦੁ ਦਾਗਾ ॥ ੩ ॥ ਭਾਗੀ ਸਤਤ ਮਾਰਿ

ਗਾਨਤਾਉਖਨਪਾਇਓ॥੧੬॥ਜਲੇਕੁਮਰ
 ॥੧॥ਜੇਮੇਗਾਅਰੁਮੁਹੇਅਰੁਮੁਹਿਪਿਤਰੀਦੇਇ
 ॥ਅਗੋਦਸਤੁਇਓਲੀਓਮੇ॥ਤੁਜੇਰਕਰੇ
 ਇ॥ਦੁਖ॥ਬਨਲਾਲਦੇਮੁਸਫੀ
 ਏਤੁਕੁ॥ਨਰਅੰ॥ਮਿਲੇਕਿਖਟੇ
 ਆਲੋ॥੨॥ਮੜ॥ਜਿਉਕੇਰੁਸਿਰਨ
 ਵਲੀਅੰ॥ਏਗਾ॥ਕੁਠਕੁਠਮੁਖਵਸੇ
 ਨਿਤਕਿਰੇਏਖੁਆਗਾ॥ਸੁਚੇਏਹਿਨਆਖੀ
 ਅਰਿਥਾਨਿਨਪਿਛਾਪੇਇ॥ਏਸੇਈਨ
 ਨਕਾਜਿਨਮਾਨਿਵਸਿਆਨ॥੩॥ਪਤਿਉ
 ॥ਤੁਰੇਪਲਾਕੁਪਤਿਨਕੇਰਿ॥ਦੀਰੀਗੀਤ
 ਰਮੁਸਵੇਰਾਗਾਦਿ॥ਮੰਤੁਪਾਤੀਆਲਾ
 ਇਥੇਠੇਕਰਹਿਪਾਸਗਰਿਆ॥ਚਿਜਕਰਨਮ

ਬਾਹੀ ਮਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਸਾ ਭਾਇ ਮੀ ਬੋਧੇ
 ਮਾਪੁ ਵਿਚਾਰਿ॥ ਸੋਭੇ ਸੁਤ ਕਰੁ ਮੁਖੇ ਦੁਕੈਲ
 ਗਾਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਗੁ॥ ਕਮੁ ਹੋਰੁ ਕੁਲੇ ਭਾ
 ਵੇ ਕਾਇ॥ ਪੰ॥ ੨॥ ਕੁਲਾਇਤੁ ਜੈਤੁ ਤਨੁ ਵਿ
 ਨੁਕੁਲ॥ ਨਾਨਕ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਬੁ
 ਭਿਖੁ॥ ੩॥ ਕੁਲਾਇ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ॥ ਗੁਰਮਾਸਾ ਲਾਗੀ ਭੈਨਿ ਸੁਦਿ
 ਰਹੈ॥ ਭਾਇ॥ ਭਾਇ॥ ਭਾਇ॥ ਸਹ ਮਿਲੈ
 ਤਨੁ॥ ਭਾਇ॥ ਭਾਇ॥ ਭਾਇ॥ ਤਿਸੁ ਕੁਲਾਤਾ
 ਮੀਨਿ॥ ਭਾਇ॥ ਭਾਇ॥ ਭਾਇ॥ ਤਿਸੁ ਕੁਲਾਤਾ
 ਗੁਰਮਾਸਾ ਲਾਗੀ ਭੈਨਿ ਸੁਦਿ
 ਰਹੈ॥ ਭਾਇ॥ ਭਾਇ॥ ਭਾਇ॥ ਸਹ ਮਿਲੈ
 ਤਨੁ॥ ਭਾਇ॥ ਭਾਇ॥ ਭਾਇ॥ ਤਿਸੁ ਕੁਲਾਤਾ

ਤੁਭਿ ਹੋਇ ਬਿਧਾਨੁ ॥ ਸੋ ਬਿਧਿ ਮੰਦੇ ਆਖੀ ਮ
 ਗਿਨਿਤੁ ਜਮੇਗਾਨਾ ॥ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ
 ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ
 ਗਏ ॥ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ॥ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ
 ਜਿਥੇ ਨੂੰ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ
 ਨਾਨਕ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਸਭੇ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ॥ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ॥ ਸਭੇ ਭਿੰਨੀ
 ਵਰੀਐ ॥ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ॥ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ
 ਲੇਖੀਐ ॥ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ॥ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ
 ਨਾਨਕ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ॥ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ॥ ਭਿੰਨੀ
 ਬਿਸੇ ਨ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ॥ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ॥ ਭਿੰਨੀ
 ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ॥ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ॥ ੧੯ ॥
 ਸਭੇ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ ॥ ਭਿੰਨੀ ਭਿੰਨੀ

ਲੁ।। ਰਗਲੇ ਏਂ ਲੇ ਖਾਪੀ ਝੁ ਝੁ ਦੇ ਨਾਨ ਕਾਨਿ
 ਉਤੇ ਲੁ।। ਪੁਤਿ ਤੀ ਮਾ ਭਾ ਭੇ ਜੀ ਕਰ ਲਾ ਵੀ ਭਾ
 ਕਲੇ ਮਾ ਭੇ ਤੇ ਪਾਥੀ ਭੇ।। ਇਸੇ ਹਿਰੀ ਤਾ
 ਭਾ ਭਲੁ ਪਾਥਿ ਝੁਲੀ ਪਾਥੀ ਭੇ।। ਭੇ ਭੇ ਭੇ
 ਇ ਭਾ ਭੇ ਭਲੁ ਮੀ ਸ ਭੁ ਕ ਭਾ ਈ ਦਾ ਗੀ ਭੇ
 ।। ਨਿਸਾ ਭੁ ਨੀ ਉ ਪਾ ਭੁ ਭੇ ਭਿ ਭਿ ਸਾ ਗਿ ਭੁ
 ਮੰ ਭੁ ਭੁ ਸਾ ਭੀ ਭੇ।। ਭਾ ਪਲੀ ਹ ਥੀ ਭਾ ਪ
 ਲੁ ਭਾ ਪੇ ਜੀ ਕਾ ਜ ਸ ਦਾ ਭੀ ਭੇ।। ੨੦॥
 ਸਲੇ ਭੁ ੪੧॥।। ਇਸੇ ਹਿਰੀ ਭਾ ਸੰ ਵੀ
 ਭੇ ਜੇ ਲਗੇ ਭਾ ਭੀ।। ਨਾਨ ਕ ਭੇ ਭੇ ਸ ਕ ਭਾ
 ਭੀ ਭੇ ਸ ਰ ਜੀ ਰ ਭਾ ਸ ਭਾ ਭੀ।। ਭੇ ਗੇ ਭੇ ਗਾ
 ਕਾ ਰਿ ਮਾ ਨ ਮੇ ਭੇ ਮੇ ਭੇ ਹੇ ਭੀ।। ਭਾ ਸ ਕ ਭੇ ਭ
 ਨ ਭਾ ਭੀ ਭੇ ਨਿਲੇ ਭੇ ਭੁ ਤੇ ਸੇ ਭੀ।। ੧॥ ਮ ੩੧

ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੇ
 ਲਗਾਸੇ ਪੁਰਖੁ ॥ ੧ ॥ ਮ ੪੧ ॥ ਜੇਕੀ
 ਆਗਾਇ ਸੁਭਿਗਾਇ ਪੁਰਖਾ ਕਰਿ ਆਹਾਉ
 ॥ ਬੀਜੈ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਵਿਖੁ ਏਹੁ
 ਨਿ ਆਉ ॥ ੨ ॥ ਮ ੪੧ ॥ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿ ਆਲੇ
 ਦੇ ਸਤੀ ॥ ਦੇਨ ਆਹੇ ਗਾਮਿ ॥ ਕੇਹਾ ਕਾਲੇ
 ਤੇਹੇ ਦਰ ਤੇ ॥ ਦੇਖਿ ਪੁਰਖਿ ਰਾਗਿ ॥ ਦਸਤੁ
 ਅੰਦਰੁ ਦਸਤੁ ਸਮਾਇ ॥ ਤੁਝੀ ਚੈ ॥ ਪਾਸਿ ॥
 ਸਾਗਿ ਸੇਤੀ ॥ ਪੁਰਖੁ ਕਰ ਲੇ ॥ ਕੀ ਬਲੇ
 ਅਗਰੁ ਗਾਮਿ ॥ ਪੁਰਖੁ ਪਾਸਿ ॥ ਦੇਖਿ ॥ ਦਰ ਤੇ ॥
 ਨਕਸਿ ॥ ਤਿਨਿ ॥ ਗਾਮਿ ॥ ੩ ॥ ਮ ੪੧ ॥ ਨਾ
 ਨਕਸਿ ॥ ਦੇ ਸਤੀ ॥ ਦਰੁ ॥ ਗਾਮਿ ॥ ਪੁਰਖੁ ॥
 ਪਾਲੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ॥ ਰਿਲੀ ॥ ਕੀ ॥ ਤਿਸੁ ॥ ਦਰੁ ॥

ਮਿਲੇ।। ਇਹ ਬੈਠੀ ਚਾਂਬਰੀ ਨਿਤੁ ਬੁਝਿਖ
 ਸਮੁਕ ਜਾਇ।। ਨਾਨਕ ਬੋਲੁ ਕਾ ਕੀ ਭੈਨਿ
 ਜੇ ਤੀਖ ਸਮਝਾਇ।। ॥ ਅਉਤੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਅਤੁ ਨ ਜਾਪੀ ਪੁਰਿ ਭਾਇ ਪਾਗਾਨੁ
 ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਇ ਸਾਖੀ ਤੀਠਿ ਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾ
 ਏ ਮਾਗਸਾਇ ਕਾ ਗਾਲੀ ਨਿਜੀ ਗੀ ਆ
 ਇਕਤੁਰੀ ਕੁਝ ਗਿਬੀ ਆਗ। ਆਪਿ ਕ
 ਰਾਇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਪੁਰਿ ਕੇ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਰਖ
 ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਨੁ ਨਿਜੀ ਕੀ ਆਠਿ ਰਿਤਿ
 ਸਹੀ ਕਰਨੀ ਸਾਗ।। ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
 ੧॥ ਅਸੀਉ ਭੈ ਸਾਜਿ ਅਨੁ ਅਧਿ ਪੁਰਖੁ
 ਦੇਇ।। ਇਕਾਨੀ ਪਸਮਾਈ ਕੇ ਇਕ
 ਚਲੇ ਰਗਿ ਚੜੇਇ।। ਇਕ ਨਿਗਲੀ ਪੇ

